

KALKI 23-1-83 ரூ 1.20

# கல்கி

வாஸந்தி எழுதும்  
ஒரு  
சங்கமத்தைத்  
தேடி...  
புதிய தொடர்கதை  
அடுத்த இதழில்  
ஆரம்பம்.



**“காம்ப்ளான் ஒன்றுதான் சரி  
என் குடும்பத்துக்கு  
...திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு.”**



“பல வேலைகள்  
சாப்பிட்டுத் தவிர விடும்  
என் உணவுக்கு”



“சாப்பிட்டுக்கொழு  
செய்ததன் செய்தல்  
என் உணவுக்கு”



“மோட்டல் தெரிவதும்  
என் தனதுக்கு”

**காம்ப்ளான் ஒன்றுதான்  
எவருக்கும் தேவைப்படும்  
23 முனைதார டைட்டி சத்துக்களால்  
முழுமை பெற்றது.**

காம்ப்ளான் ஒன்றுதான் திட்டமிட்ட  
விஞ்ஞானக் கணக்காக உடனுக்கு  
அளவிலும் தேவைப்படும் 23  
முனைதார டைட்டி சத்துக்களை  
அளிக்கிறது: புரதங்கள், கார்போ-  
ஹைட்ரேட், கொழுப்புச் சத்து,  
கைட்டின்சன், உரோக தாதுக்கள்,  
எனவேதான், டைட்டிகள் பெரும்-  
பாழும் சிவகி செய்தல் ஆரோக்கிய  
பாணாக விளங்குகிறது காம்ப்ளான்.

கிடைப்பவை நல்லவை: தினக்கை  
தல்களை - சர்க்கரை, காம்ப்ளான்,  
தலக்காய்-தல்குறியு காம்ப்ளான்,  
“கிட்டெய்ரி காம்ப்ளான், தலி  
சாத காம்ப்ளான்.



“சாதிக்கும்  
சரிவர  
சாப்பிட்டு  
முடிவாக  
எனக்கு”

**திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு  
காம்ப்ளான்®**



# ஒரு மாலை, ஒரு மீனாட நான்து நாடகங்கள்



ஒரு பார்ட்டியில் கஜாநாலைச் சந்தித்தேன்.

நான்: பூர்ணம் விசுவநாதனுக்காக நீங்கள் இன்றொரு நாடகம் எழுதிக் கொடுத்திருப்பதாகக் கேள்யிப் பட்டேன். அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்ல முடியுமா?

கஜாநா: ஓ... சொக்கிறேனோ! நான்கு சிறு ஓரங்க நாடகங்கள் சேர்த்தது அது. 'வாசல்' என்று பெயர். முதல் கதை முன்பு ஆளத்த விடலையில் வந்தது. இரண்டாவது கதையை நாடகத்துக்கென்றே 'ஸிம்பாலிக்' என எழுதினேன். மூன்றாவது கதை பழமைக்கும் புதுமைக்கும் தடக்கும் மோதல். ஒரு குடும்பத்தில் இருக்கும் வயதான பெரியவர் பழமைமையே விடாப்பிடியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதே குடும்பத்திலுள்ள இளம் வாரியர் ஒருவர் எதிலும் புதுமைமையப் புகுத்தத் துடிக்கிறார்!.... நான்காவது கதை ஒரு வத்திரத்துக்கும் மனிதனுக்கும் தடக்கும் போராட்டம்....

நான்: நான்காவது கதையின் 'தீம்' வித்தியாசமாக இருக்கிறதே! அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் விவரமாக....

கஜாநா: பொம்மைகள் செய்யப்படும் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையில் பணி புரியும் ஒரு சிறந்த கலைஞன் திறை வண்ணன் பொம்மைகள் செய்கிறான். புதிதாகத் தொழிற்சாலை யின் தீர்வாகக் கதையும் ஒரு எம். பி. ஏ. படித்த இளைஞன் பொம்மைகள் செய்கதற்கு ஒரு மெஷினைக் கொண்டு வருகிறான். அதனால் திறைவ தேரத்தை மிச்சப்படுத்தலாமே என்று சொல்கிறான். ஆனால் கலைஞன் இதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. வத்திரம் உருவாக்கும் பொம்மைகளில் தன்னுடைய பொம்மை யில் இருக்கும் ஜீவன் இருக்காது என்று வாதிடுகிறான்.... இப்படிப் போகிறது கதை....

இச்சமயத்தில் பார்ட்டிக்கு வந்திருந்த வேறு வாரோ கஜாநாஸின் கவனத்தைக் கவர்த்து இருத்துக் கொண்டு பொய்விட்டார்கள்!

- அனீதா ராமச்சந்திரன்

மாணேஜர்: ஏன்வா ஆபீஸ்கு வேட்  
ஜெனரல்: கொஞ்சம் உன் அசத்துட்  
டேன் சார்! ஆபீஸ்கு வரவருக்குமே  
மாணேஜர்: ஆபீஸ்கு வரவருமே  
அப்படி என்னவா அவராய்? - ஜெய்சங்கர்



# பெய்திகள், வாசிப்பது செம்பியன்



● "தமிழ்நாடு பூம்புகார் கப்பல் கார்ப்பு ரேஷன் புதிதாக இரு கப்பல்கள் வாங்கத் திட்டமிட்டிருந்தது. இதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை" என்று திரு ராமச்சந்திரன்.

● "அப்படியானால் தூத்துக்குடி அணவலில் நிலைத்துக் கொண்டிருக்கிற கொண்டுபோவது பிரச்சினைகளை விடுமே" என்று திருப் பேட்ட போது "கப்பல் கவிழ்த்த விடாது" என்றும் "மாநில அரசு கிளையத்தின் தூத்துக்குடிக்கு திட்டமிட்டிருக்கிறது" என்றும் கூறினார். முதல் படியாக மீளமைக்கத்தின் துருப்



பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் முதல்வரின் தோஷிகாப்டர் இதற்குப் பயன்படுத்தப் படலாம் என்று தம்பகமாதத் தெரிவிப்புகிறது!

● பெங்களூருக்கு மீனாவி தெலுங்கு பாதுகாப்புடன் வந்து சேர்ந்த அமிதாப்பச்சன் தாம் அரசியலில் புகுப் போவதில்லை என்று அறிவித்தார். இதைக்கேட்டு ஆசிரியமடைந்த பத்திரிகை திருப் "சென்னைக்குப் பிரபலமானவர்கள் அரசியலில் புகுந்து பதவிக்கு வருவது கைபமாக இருக்கும் போது நீங்கள் ஏன் இப்படி முடிவு செய்தீர்கள்?" என்று வினா. அமிதாப், "அரசியல் காலத்திலே நடக்கக்கூடிய விட்டனர்" என்றும் "தடிப்பி அரசியலாகி விட்ட"தென்றும் கூறினார். "கங்குடியோலா, நாடாளு மன்றமா? சீனியா தடிப்பா அரசியல் நாடகமா?" என்று வொத்தியோது. "அதிக வருவாய்க்கு வழி செய்யும் சீனியா தேவதாசம்" என்று முடிவு செய்த விட்டாராம்!

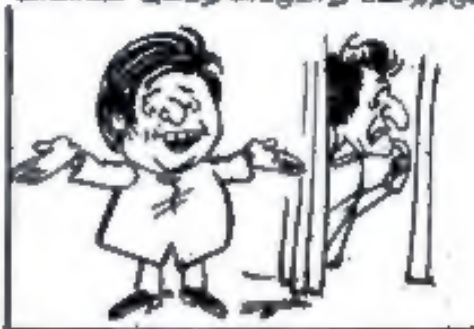
● 1981ல் 737 சென்னைக்கள் பாரத நாட்டில் உருவாகின. 1983ல் 743 சென்னைக்கள் தயாராயின. இது பற்றித் தொழில் அமைச்சரை அபிப்பிராயம் கேட்டபோது "உற்பத்தி பெருகவில்லை, பெருகவில்லை" என்று எதிர்க்கட்சியினர் கூப்பாடு போடுவது பொல் என்

பதைத்திடுபுள்ளி விவரம் மேல்படுத்திறது" என்று. "தயாரான படங்களுடன் வெற்றி பெற்றவை எத்தனை என்று பார்க்க வேண்டாமா?" என்று ஒரு திருப் சந்தேகம் எழுப்பியபோது "இன்னுள்ள குழுவில் சீனியாவை எடுத்து முடிப்பதே வெற்றிதானே!" என்று அமைச்சர்.

● கார்த்திகேயனின் சீனியா போலமான முதல்வர் தோட்டே உறிவதற்கு ஆட்சேபனை தெரிவித்தார் குன்றாசா. "கார்த்திகேயன் தான் சொன்னதை ஏதாவதொரு கட்டமைப்பிட்டவர்; அவரைப் பழி வாங்குவானேன்?" என்று.

● "தவறாக கட்டினகளைக் கட்டி அரசியல் ரீதியில் அமைச்சர்கள் சிறப்பித்தால் அது தவறு என்று எடுத்துக் காட்டுவது அதிகாரியின் கடமையல்லவா?" என்று கேட்கப்பட்டபோது, "அப்படி கார்த்திகேயன் நடந்து கொண்டிருந்தால் தோட்டே பதவிக்கு வரும் வரை கார்த்திராமத்தானே அவரை விட்டுக் கொட்டி இருப்பினே!" என்று குன்றாசா.

● மகாராஷ்டிரத்தில் போனாவே அதிகுப்பி டாண்டிஸ் அமைதி காக்குமாறு பணித்திருக்



கிருர் அத்துமீற. அவர்கள் கார்ப்பு தாம் பிரதமரீடில் பேசுவதாகவும் அதுவரை போதுமையாக இருக்குமாறும் கேட்டுக் கொண்டார். "பிரதமரீடில் தங்களுக்கு இன்னும் செல்லாக்கு இருக்கிறதா?" என்று அறிவாமையால் ஓர் அதிகுப்பிவாரின் வினா, "சென்னைக்கும் ஈழத்தும் போல் இனியிரியாமல் அத்தனை உறுதியாக இருக்கிறது, எங்கள் திட்டி" என்று அத்துமீற.

● ரேஷன் கார்டுக் காட்டிப் பத்து ரூபாய் தந்தால் அமுதம் கடைகளில் சென்னை வாரி



கனகக்குப் பொங்கல் பசுட்டலம் கிடைக்கும். இதில், 2 கிலோ அரிசி, அரை கிலோ வெல்லம், 200 கிராம் பருப்பு, பத்து கிராம் திராட்சை, 10 கிராம் முந்திரி, ஒரு கிராம் ஏவம், ஒரு முழு கரும்பு, ஒரு மஞ்சள் செடி இவை உள்ளடக்கம்.

“எல்லாம் சரி, பொங்கல் தயாரிக்கத் தண்ணீர் வேண்டுமே? ஒரு பாலை குடி நீரை யும் சேர்த்துக் கொடுப்பீர்களா?” என்று கேட்ட போது “இதுபற்றிப் பேச நமக்கு அநிகாரமில்லை” என்றார் அந்த சிலிச் சப்ளை அதிகாரி.

● அகாலிதனத்துடன் ஐந்து மணி நேரம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியபின் “அகாலி



பிரச்சினை திரும்ப என நம்பிக்கை பிரத்தியுப்” தாக்கச் சொன்னார் பி. சி. சேத்தி. “குடியரசு தினத்துக்கு முன் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர முடியும் என்று சொன்னது” அதாக்கி கூறினார் அமைச்சர்.

“குடியரசு தினத்துக்குள் ஒரு தீர்வு காண முடியவில்லையானால் என்ன செய்யது?” என்று ஒரு திருபர் கேட்டதும் அமைச்சர் “பேர! இதென்ன கேள்வி, அடுத்த கட்டப்



பெச்சவார்த்தை தொடங்கும், எப்படியும் கத்திரி தினத்துக்கு முன் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணலாம் என்ற நம்பிக்கை பிரத்தியுப்” என்றார்.

● அமெரிக்காவில் விவசாயிகள் குறைவாக உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதற்காக அமெரிக்காக்கு மாண்பம் வழங்கப்படுகிறது என்று செய்தியைப் பொட்டி விவசாய அமைச்சரின் கருத்தைக் கேட்டபோது அவர்,

“இம்மாதிரி வெல்லாம் நேரக்கூடிய விபரீதங்களைத் தவிரிக்கத்தான் இத்திராசாத்தி அநக விவசாயிகளுக்கு நியாய விலை கிடைக்காமல் கவலித்துக்கொண்டு வருகிறது” என்றார். உற்பத்தி ஏகமாக அதிகரித்து அவ்விடப்பட வேண்டியதில்லை அல்லவா?”

“இதற்கு மறுபுறமாக இந்தியா உணவு தானியங்களை மறுபடியும் இறக்குமதி செய்யும் படியாகி விட்டதே” என்று திருபர் சந்தேகம் எழுப்ப, “அபரிமிதமான உணவு உற்பத்தியால் அவதிப்படும் நாடுகளுக்கு உதவியே இந்தப் புதுக் கொள்கை உருவாகி இருப்ப” தாக அமைச்சர் கூறினார்!



● அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குழந்தை களுக்குப் பெயர் சூட்டும்போது இரண்டு பெயர்களைத்தான் அடிக்கடி வைப்பார், ஒன்று அன்பழகன், மற்றொன்று மதி வழகன். இந்த இரண்டு பெயர்களையே நேர்ந்தெடுத்தல் சூட்டுவதன் காரணம் என்ன என்று ஒருமுறை அண்ணாவிடமிருந்து கேட்டேன்.

அண்ணா சிரித்துக் கொண்டே கூறினார்: “அதில் விசேஷம் ஒன்றுமில்லை. குழந்தைகளைப் பார்ப்பேன். அது ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அன்பழகன் என்று சூட்டுவேன். சற்றுக் குண்டாக இருந்தால் மதிவழகன் என்று சூட்டி விடுவேன்!”

- பேராசிரியர் அன்பழகன் மணியூரில் கே.ஏ.மதியழகன் சொல்லக்கேட்டவர்: வி. ஜி. நேசன்



ஜப்பான் காரர்கள் கவர் டிரைவிலும் எலக்ட்ரானிக்ஸிலும் முதலிடம் பிடித்திருக்கலாம். திரைப் படங்களைப் பொறுத்தவரை கொஞ்சம் பின் தங்கியே இருக்கிறார்கள். 'வாட்டி ஹெம்' என்ற 150 நிமிஷ படத்தைப் பார்த்ததும் தொன்றிய எண்ணம் இது. கதை எங்கெங்கேயோ போகிறது. வன் முறைக் காட்சியும், செக்ஸும் இருந்தால் படம் வெற்றிகரமாக அமையும் என்பதாக நிறைவு தூளி விட்டிருக்கிறார்கள்.

அமெரிக்காவில் இரண்டு வருஷத்துக்கொரு முறைகத்தித்தை அடிப்படையாக வைத்துப் படம் எடுப்பார்கள். முக்கியமாக பாப் மியூசிக். 'பு கான்ட் கிடாப் நி மியூசிக்' இல் இசை நமது தரம்புகளைச் கண்டி நிகழ்கிறது. கதை என்று பெயருக்கு ஏதோ இருக்கிறது.

திரைப்பட விழாக்களில் பல படங்களைப் பார்க்கும்போது 'ஏன் இந்தத் தண்டின்' என்றுதான் தொண்டும். சப் டைட்டில்களை அவசர அவசரமாகப் படித்துக் கொண்டே கதாபாத்திரங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். வெளி நாட்டுப் படங்களாதலால் எவ்வளவு நம்மைப் பொருத்தவரை புது முகங்கள் தான். அதன் காரணமாக பாப் சுவர் என்பது குழம்பி விடும். இவ்வளவையும் மீறி ஒரு சில படங்கள் நம்மைக் கவர்ந்து விடும்.

இந்தத் தடவை முதல் வாரத்தில் திரை மீடப்பட்ட படங்கள் எதுவும் 'ஓஹோ' என்று இல்லை.

படவாங்கும்  
பித்திரை நீருங்கூடமும்







களை குறைவாக அளித்து இங்  
லாத படங்கள் எடுப்பது தம் ஊர்  
தும் பாஷனாகி விட்டது. (சத்யஜித்  
ரேயின் சந்தி என்ற படத்தை  
மூலப் மனையில் காட்டினார்களே  
அதில் ஒரு தொழிலாளி ஒரு மணி  
நேரம் விததினத்திடு செத்துப்போவ  
தைப் பார்த்திருப்பீர்கள்.) கிட்டத்  
தட்ட அந்த மாநிலம் - இன்னும்  
கொஞ்சம் கதை. அடிப்பு. டைரக்டர்  
யின் திறமை ஆயிரக்கணக்கான  
பேர்த்து எடுக்கப்பட்ட படம் 'எலிப்  
பொதி'. அதோ கோபாலகிருஷ்ண  
யின் அவாக்கு பெற்ற மலையாளப்  
படம் சிரிப்புக் கிணர் இல்லாடி  
புட்டின் விருது பெற்ற படம்.  
நிருபர்கள்கூட்டத்தில் அதோ-சர்வ  
தேச நிரைப்பட விழாவில் இவரும்  
ஒரு ஐயர் - உரிவது. "எந்த விருதும்



படத்தில் தரத்தைத் தெரிவிப்படுத்துவதை விட, துறியின் கோட்களத்தால் சிறி பவிக்கின்றன. "ஆகவே விருது பெற்ற படத் தைப்பற்றி நாம் பாராட்டத்தான் ஆக வேண்டும் என்பதிலும்.

இந்தச் சமயத்தில் இந்தப் பட விழாக்களில் நடைபெறும் திருபுகள் கூட்டத்தைப்பற் றிச் சொல்ல வேண்டும். பெரும்பாலான கூட்டங்களில் அரித்தமற்ற கேள்விகளும் அதையிட அரித்தமற்ற பதில்களும் தான் இடம் பெறும். வெளி நாட்டு நடிகைகளிடம் "இந்தியப் படத்தில் நடிப்பீர்களா?" என்று கேட்பதும் "ஆமாம்!" என்று அவர்கள் கூறுவதும் சமூகம். (இவர்களைப் போட்டுப்

படம் எடுத்தால் ஒருமா என்பதைப்பற்றி திருபுகள் எதற்குக் கவலைப்பட வேண்டும். இவர்களைப் பணம் போடப் போகிறார்களா? இந்தியாவைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? இந்தியப் படங்கள் எத்தனை பார்த் திருக்கிறீர்கள்?" என்று மாணவர்க்கு கேட் பார்கள்.

நீதி தவால் என்ற பிரபல (1) நடிகை யிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள்: "நீரைப் படங்களில் பெண்ணின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகிறது என்றீர்களா? நீரைப் பட நடிகைகளின் அத்தனையும் திரைத் திரை ஒரு இயக்கம் ஆரம்பிப்பீர்களா? கூடாது ஆக விருப்பம் உண்டா? உங்க ளுடைய மறக்க முடியாத படம் எது? - இந்தக் கேள்விகளையும் இதற்கான பதில்களையும் கேட்பது ஒரு தண்டனை!

கிரீஸ் நாட்டுப் படமான 'தி டீஸ்ட்ஸ் ஸ்டெட்ஸ்' ஒரு நல்ல படம். ஒரு மிஷ்யெம் நிகழ்ப்படமிருக்கிறது. ஒரு சில குற்ற வானிகள் நிறையிருந்து தப்பித்து வந்து மிஷ்யெத்தில் கட்டடத்தில் ஒளிந்து கொள் கிறார்கள். தங்கள் கோரிக்கைகள் ஒத்தப் படாவிட்டால்தான் உலர்ந்த சிவனின் சிவனா யினைப்படுத்துவதாகப் பலமுறுத்துகிறார்கள். (இது ஒருவகையான அறத்தாக!) அடைபிசில் அவர்கள் தோல்வி அடைகிறார்கள். சின்ன கையாலானும் அழகானத் திரைக்கதை அமைத்துச் சிறப்பாக கூடரக்டட் செய் திருத்தார் கூடரக்டர்.

புத்தின் பெணரைப் பார்த்து நிறைவு பேர் முன்வடித்துக் கொண்டு பார்த்த படங்கள்: தி பெட் (படுக்கை); பிரேக் வெய்ட்ஸ் என்டிங் காதலி. முதல் படம் ரோம்பலும் சிவனான படம். மரணப் படுக் கையில் இருப்பவரைப் பற்றிய கதை. இரண்டாவது படத்தில் எதிர்பார்த்த காட்சிகள் இல்லாவிட்டாலும் நிறைவு படமாக அமைத் தது. 1887ம் வருஷத்தில் தடக்குக் கதை. ஊரின் அபவாதத்திற்கு உள்ளான ஒரு பிரேக் க்காரரின் காதலியாக 'கிரேம்ஸ் வர்ஸஸ் கிரேம்ஸ்' புகழ் மெரிசிட் ஸ்டீர்ஸ் அறிபுதமாக நடித்துள்ளார். ஒரு கிரேக்கத் தேவதை போன்ற அழகுடன், அவர் சோகமாக பாவித்தாக் காட்டும்போது, அந்த சோகம் நம்மையுத் பற்றிக் கொண்டு விடுகிறது.

அமெரிக்காவிலிருந்து வந்தவரின் கூட்டத் தில் தனது படமான 'ஆக்ஸிபட்' பற்றிக் கலப்பான உண்மையாகச் சொன்னார். சென் ணார் பிரேக்ஸைத் தாண்டி வந்த பிறகு தகவல் ஒளிபரப்பு இலாகா நொல்லை தந்ததாம். வெளி நாட்டு பட விழாவிற்கு இந்தப்படத்தை அனுப்புவதற்கு வசத்த சாதே தடை போட்டாராம். "அரண்மனைத் திடம் நாம் நுகரவில்லை; செஞ்செய்தி எங்கள் உண்மையானதாம் கேட்டுக்கொள்வோம்" என்றார்.

★ இரண்டாவது வாரப்படங்களை இனிமேல் பார்க்க வேண்டும். பார்க்க வேண் டுமா என்று கேள்வியும் எழும்புகிறது. காரணம் முதல் வாரப்படங்கள் உற்சாகத் தைப் பறித்துக் கொண்டு விட்டன.

-பி. என். ஆர்

அருளுதயம் பதிப்பகத்துக்கு இது முப்பதாவது வரது.

முதல் புத்தகம் கண்ணதாசனின் சமூக ராணி.

பயிவறு சப்தகட்டளில் 800க்கும் அதிகமான புத்தகங்களை

வெளியிட்டுள்ளது அருளுதயம்.

சுமார் 300 குழந்தைகளுக்கான புத்தகங்கள் வெளியிட்டுள்ளது.

குழந்தை இலக்கியப் பணிகளை 78ம் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பாராட்டுக் கேடயம் பெற்றது

அருளுதயம்.

இலக்கியத்தில் 'குற்றங்கள் குறவருள்' தாண்டி பதிப்புகளும்

முத்தொண்டாவிரம் சுமார் 10,000 பிரதிகளும் விற்பனையான.

வருமான வரி சட்டம் பற்றி முதன் முதலாக தமிழில் விவரமாக

நூல் வெளியிட்டு, பவதரப்பட்டவர் பாராட்டைப்பெற்றார் அருணன்.

ராஜாஜி தூய்மை ஆண்டுதொறும் நடைபெறும் நூலக வாரத்தின்

தொடர்ந்து ஒரு ஆண்டுகளாக 'நிறைந்த வட்டால்' பரிசு வாங்கி

வருகிறது அருளுதயம்.

தொடர்பு: எல். சந்திரமொனிட்

© அருணன்





# மாமியாகரக் காடேனும்!

உள்ளுமை நிகழ்ச்சி

இரீ அரசாங்க வங்கியை ஆரோகப் பணி புரியும் மோகனாக்குப் பிற்பகல் டெலி போன் வந்தது காடையில் இவர் குழந்தை வையப் பள்ளியில் கொண்டு விட மாமியாரி னொம்பியிருக்கிறார் பிறகு அவர் எங்கு போனா ரென்று தெரியவில்லை!

மோகனாக்கு அவர் தம்பியும் ஆளுக்கு ஒரு வண்டி எடுத்துக் கொண்டு அக்கம் பக்கம் பூராவும் சவுக்கடை போட்டுத் தேடினார்கள். அவர் உடம்பில் பத்துப் பவுறுக்கு நகைகள் இருந்தன. இப்போதுதான் திருட்டுக்களாகக் கொள்கைக் கூட நடக்கின்றனவே. இரவு முழு தும் சிவராத்திரியாகக் கழித்தது. மறுநாள் மத்தியானம் "வாங்க! வரசலுக்கு வந்து பாருங்க... அம்மா வந்து விட்டாங்க!" பார்த்தால்-

மாமியார் பிரமை பிடித்த மாடு தின்று கொண்டிருந்தார்! கூட ஒரு பெண்மணி, எங்கே போனார்? என்ன ஆயிற்று?

... அன்று குழந்தைவையப் பள்ளிக் கூடத் தில் கொண்டு விட்டவுடன், மயக்கம் ஏற்பட் டிருக்கிறது. சட்டென்று எந்தப் பக்கம் வத் தோம் எப்படி விட்டுக்குச் செல்வது போன் தவை மறந்து போய் விட்டன. நேராகக் காப் போன போக்கில் நடந்து போயிருக் கிறார். நடு வழியில் வழி தப்பி விட்டோம் என்பது மனத்தில் உறைக்க, தான் அணித்தி ருக்கும் நகைகளை மடியில் செஞ்சி வைத்திருக் கிறார். நங்கு நல்லாறிலிருந்து மடிப்பாக்கம் போய்ப் புழுதி லாக்கம் அண்ணாமலி வந்து விட்டிருக்கிறார். சில பெண்கள் அவரைக் கண்டு இரக்கப்பட்டு, பக்கத்தில் உள்ள கு ணைந்திரம் (சன்வரன் ரீயல் எஸ்டேட்) விட்டில் கொண்டு விட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த விட்டுப் பெண்மணி மீது கூறிய தாவது: "இந்த அம்மாள் நிச்சயம் கழி தப்பி வந்திருக்கிறார்; எதைமும் தெளிவாகச் சொல்லக் கூடிய நிலையில் இல்லை. என்று புரித் தது. பலகாரம் கொடுத்துத் தங்க வைத் தென். மறுநாள் காடையில் விசாரித்தேன்.

"மருமகப் பிள்ளை பாக்கில் வேகி பாரக் கிறார் எல்லார்; எந்த பாலக் என்று தெரிய வில்லை. குழந்தைவையப் பெயர் விட்டால்,

'பப்பி' என்று விட்டில் கூப்பிடப்படும் செக் கப் பெயரைச் சொன்னார். என்ன புனித் பார்ம் என்று விட்டால், 'பச்சை' என்று தெரிவித்தார். அந்த புனிப்பார்ம் உள்ள எய் லாப் பள்ளிக் கூடத்திலேயும் விசாரித்தேன். (பச்சை நிலம் நல்லது என்று பிற்பாடுதான் தெரிந்தது)" குழந்தைவைய விட்டுவிட்டு வந்து விட்டேனே. "என்று மட்டும் திரும்பத் திரும் பச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். நிகரென "கோபுரமெல்லாம் பேசினா இருந்ததுங்க" என்று. பனிச்சொன்று எனக்குப் பிடிபட்டது. நங்குதான் ராஜராஜேஸ்வரி கோயில் கோபு ரம்! பக்கத்தில் உள்ள பேரீயகோயில் இது தானே! அதற்கப்புறம் கிராமம் இருக்கவில்லை. விசாரித்து உங்கள் விட்டைக் கண்டுபிடித் தென்" என்று முடித்தார் மாமியாருடன் வந்த பெண்மணி.

இவ்வளவு மனிதாபிமானத்தோடு, கிர மம் எடுத்துக்கொண்டு உதவிய மீதுவுக்கு போகக் தனி கூறினார்.

இதுபோல் நிகரென்று மறதியும் மயக்க மும் வரக் காரணம் என்ன? பிரபல நரம்பி யல் சிசிச்சை நிபுணர் சொன்னதாவது:

"அடிப்படைமான காரணம், முதியில் ரத்த ஓட்டம் நிகரென்று குறைவதனால், சில மணி நேர நிழல்க்கின்ற குறிதியும் மறந்து விடுவார்கள். ஆனால் முன்னாலும், பின்னாலும் நடத்தலை நினைவிருக்கும். எனக் குத் தெரிந்த ஒரு இளம் பெண் இப்படித் தான் மயக்கப் பூத்துக்குச் சென்றவள் திரும்பி வரவே இல்லை, வேறு இடத்துக்குப் போய்விட் டாள். உதவினர்கள் தேடித் தண்டு பிடித்துக் கூட்டி வந்தார்கள். சிசிச்சை செய்கிறேன்.

"வேகான ரத்த அழுத்தம், நீரிழிவு போன்றவை இதற்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடும். ஆனால் வெளிப்படைமான அறி குறிகள் பளிச்சென்று தெரியாது; எனவே ஜாக்ரெகையாகப் பரிசோதித்துச் சிசிச்சை அளிக்க வேண்டும். மருத்துவ மொழியில் இதை "T.G.A" (Transient Global Amnesia) என்று கூறுவார்கள்." பெட்டி: தமயத்தி

இ உதவிபுத்த நகுமநினை





## நூலக இயக்கத்தில் நூலான் புடை!

குழந்தைகளின் பசிக்கு சத்துணவு போடும் தமிழக அரசு மக்களின் அறிவுக்கு நல்லுணவு அளிக்க அவசியமில்லை என்று கருதிவிட்டது வருத்த தற்குரியது.

திரு தில்லைநாயகம் ஏழு ஆண்டுகள் நூலக இயக்குனராகப் பதவியில் இருந்தபோது புத்தகப் பதிப்பாளர்கள் ஒரு நேர்மையாளருடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டி விருப்பத்தில் மன நிறைவு அடைந்தார்கள். அவர் நேர்மையாளராயிருந்ததோடு பிரகரகர்த்தர்களையும் நேர்மையாளர் களாக்கினார். நூலகப் பதிப்பு என விடை கூட்டிப் போடும் பழக்கத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து ஃபாரத்துக்கு 50 ரூபாய் என விடை திரும்பித்தார்.

வேறு ஒரு காரணத்துக்காக முதல்வர் இவரிடம் குறைகண்டு சீட்டுக் கிழித்து அனுப்பிய பின்னர் வந்து சேர்ந்த சாம்பலியம் 80, 81ம் ஆண்டு களுக்குப் புத்தகங்கள் வாங்க ஆர்டர் தயாரித்தார். தமிழகத்தில் மொத்த மூன்று 215 பிரகரகர்த்தர்களில் 70 நிறுவனங்களுக்கு ஆர்டர்கள் போடு மூன்றரை இவரும் இவர்க்கா மாற்றம் செய்யப்பட்டார். ஃபாரத்துக்கு 50 ரூபாய் என்பது இன்றைய விடிவாசிகளுக்குக் கூட்டிலராதா என உணர்ந்து 75 ரூபாயாக உயர்த்திய புள்ளியவான் இவரே.

சாம்பலியத்துக்குப் பிறகு வந்து சேர்ந்தார் ஆனந்த ராஜ். அவ்வளவு தான். பதிப்பகங்களுக்கு ஆர்டர் வருவது அடிபோடு தின்றது. 1983ல் ஒரே ஒரு புத்தகத்துக்குக் கூட ஆர்டர் கிடைவதா. ஒரு நல்ல புத்தகம் வெளியிட்டால் 800 பிரதிகள் மாநிலத்தில் உள்ளபய்வேறு நூலகங்களுக்கு வாங்கப்படும் என்ற தம்பிக்கையை இழந்து விட்ட பிரகரகர்த்தர்கள் தொடர்ந்து இத்தகத் தொழியில் இருப்பதா இழந்து மூடுவதா என்று யோசிக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டனர். போதாச்சுறைக்கு மத்திய நூலகத்திலிருந்து பதிப்பகங்களுக்கு இன்னும் 40 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி வரவேண்டியிருக்கிறது!

பொதுமக்களிடம் புத்தகம் வாங்கும் சக்தி இல்லை. 'நூலகங்களில் அவ்வப்போது புதிய புத்தகங்கள் வரும். படிக்கலாம்' என்ற அவர்கள்





ஆசைமீதும் மண் வீழ்த்தது. வீட்டு வரி செலுத்தும் போது மக்கள் லைப் ரரி சென் என்றும் ரூபாய்க்கு 5 வசூலா தருகிறார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்பாடும் அவர்களுக்கு இதைமக்கப்படும் அநீதியின் பரிமாணம் புரியும்.

எழுத்தாளர்களுக்கோ இதனால் ஏற்பட்டுள்ள துன்பம் இவ்வளவு அங்கவளவு அங்க. பத்து ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு புத்தகம் வீற்றால் எழுத்தாளனுக்கு ஒரு ரூபாய் கிடைக்கும், இப்போது இந்த அற்ப சொற்ப வசூலாகவும் இன்றி அவன் வேதனையில் ஆழ்த்திக்விடுவர்.

'நூல்களை வாங்குவதை கையாப்படுத்தி வீருத்த முறையை மாற்றி மாவட்ட நூலக ஆணையர் வாங்க அனுமதிக்கப் போகிறோம்' என்கிறார் அராங்கநாயகம். சங்கடம் என்ன வெனில் மாவட்ட நூலகங்களில் புத்தகம் வாங்கப் பணம் இல்லை. தகராட்சி வசூலிக்கும் லைப்ரரி சென் அதன் இதர பணிகளுக்கே செலவாகிப் போகிறது. நூலக அதிகாரிகளுக்குப் போய்ச் செலுவதே கிடையாது. அப்படியே போய்ச் செலுத்தாலும் இந்த ஏற்பாடு வசூலாகாமல் அதிகாரிகளே வசூலிக்கும் என்று புத்தக பிரகடனத்தார்கள் அஞ்சுகின்றனர். சென்னை மாதரோட்சியே ஒரு கோடி ரூபாய் மத்திய நூலகத்துக்குத் தரவேண்டியது பாக்கி திறந்தது என்னும் போது சிறிய தகராட்சிகள் எங்கே ஒத்துமறுக்கப் போகின்றன?

கூலி வசூரிடும் நூலக இயக்கமும் கோதாரைகளைப் போன்று கரம் கொடுத்துச் செல்ல வேண்டியவை. உலகறித்த இந்த உண்மை தமிழக ஆட்சி யாளருக்குப் புரியவில்லை வெளியில் அட்சி நடத்துவது பற்றிய அரிக்கவையும் பாட்டே அவர்கள் கருவியில்லை என்பது...



இரு வார விடுமுடிவை விட்டது. இன்று ஆபீசுக்குப் போக வேண்டும் என்று நினைக்கும் போது மனம் தெருவிராமம் குதிரையாய் இயங்கிற்று. இந்த ஒரு நாட்களில் இரண்டு பெண்ணைப் போய்ப் பார்த்ததில் இவனுக்கும் பிடிக்கவில்லை, அம்மாவும் பிடிக்கவில்லை. இந்தப் பெண்ணும் வீட்டுமே இருக்கும் பெண்ணே. சிவசுமார் தன் நினைவுத் தெவிடாமை, வெவ்வேறுபாடுகளும் சொல்லிவிட்டான்.

—வேலைக்குப் போகிற பெண்ணை இருக்க வேண்டும்.

இப்படியொரு வட்சியம், ஒரு நேரக்கம், ஒரு நேகை என்று மனத்தில் விழுந்ததினால்தான் பார்த்தும் பெண்ணின் அரதாரணமான தூதங்களும், அழகுமெல்லாம் இரண்டாம் மூன்றாம் பட்சமாகி ஒதுக்கிப்போனது.

சிவசுமார் அரதாக்க அதுவகையென்றில்லாமல் தான். “எந்தப் புதுமைகள் மாற்றமும் இல்வாத. பழைய நிற உத்தியோகம்.

“தான் வீதிக்கு இருந்தப்போ ஆபீசிலே விசேஷம் ஏதாவது உண்டாப்பா?” என்று தாமதமும்போதே கேட்டுக் கொண்டான்.

“செக்கனுக்குப் புதுசா ஒரு பெண்ணை வந்திருக்குப்பா சிவசுமார். பரிசென்னிடில்லே பாவம். கம்மா டென்-ஏ ஒன்!” என்றான் ஒருவன்.

மேற்கொண்டு அந்தப் பெண்ணைப் பற்றிப் போதுமானபடி செய்து விட்டது அந்தப் பெண்ணின் வருகை.

சிவசுமார் அவனைப் பார்த்ததும் அதிர்ச்சியடைந்த போனான். அவன் யாரையும் திரிந்த பார்த்தாமல் மட்டும் கையெழுத்திட்டுவிட்டுத் தன் பிடிக்குப் போய் உட்கார்த்து விட்டான்.

சிவசுமார் அவனுடைய பெயரை நினைவுபடுத்திப் பார்த்தான். கொஞ்சம் தகராறு! ராஜேசுவரியோ, ராஜேசுவரியோ தானிருக்க வேண்டும். இரண்டு வருடமாகிவிட்டது.

தாம்பரம் பெண், அது தங்களுடைய மிகுந்த அனுபவம். டி. ஏ. எம். பி. குடிவீடுப்புப் பகுதியெல்லாம் தாண்டிக் காக் வளிக்க நடத்த, அதுவும் அம்மாவும் அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அம்மாவைக் கேட்கச் சொன்னான் இவன்.

“ஏன் வேலைக்கு அனுப்பவில்லை?”

“அனுப்பவில்லை...”

“அனுப்பக் கூடாதுன்னாட்டா?”

“அப்படியும் இல்லை... என்னமோ அனுப்பினே...”

போய்விட்டு வருகிறதும் என்று வந்த வந்தான். சிவசுமார் போனதானதான் நினைத்தான் தன் கையாணத்தைப் பார்த்தான்.

அந்த பெண்ணை இந்த டென்-ஏ-ஒன் குமாருதான். வேலைக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். மட்டும் பார்த்தான், குமாசி ராஜேசுவரியாகிறது என்று பட்டிருந்தது.



10-ஏ ஒன்.



சாப்பாட்டறையில் யாரோ அவருடைய மெயித்த உடம்பைப் பற்றித் தரக் குகை வாகப் பேசியது சிலகுமாருக்கு ஒரு மாதிரி யாக இருந்தது. இதுவரை அருகில் மெனன் மாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவன் மெது வாக இவனிடம் பேசிக் கொடுத்தது யின் னும் மோசமாக இருந்தது. அவன் எப் போதுமே அப்படித்தானேக்குறும் இப் போது அந்த ராஜேஸ்வரியை வைத்துப் பேச வதை சிலகுமாராக்கேட்கப் போதுக்கென்கை. வாராவது பெண் தன்னைப் பார்த்தாலே அந்த அபத்தமான பொருளின்தான் எடுத்துக் கொள்வான். எடுத்துக் கொள்வதோடு எக் லாரிடமும் சொன்னிப் பெருமை எடுத்துக் கொள்வான். இரண்டு மூன்று நாட்களாகவே ராஜேஸ்வரி தன்னை ரகஸ்யப் பார்த்துப் பார்ப்பதாகச் சொன்னார் அவன். உடனே அவளை ஒய்வு அறைய வேண்டும் போயிருந் தது சிலகுமாருக்கு.

பெண் பார்த்த மூன்றாம் அறிமுகம்... அது அன்றே மூலித்த போய் விட்டாலும் எக் கெனோ ஓர் உரிமை தனக்கு இன்னும் அவனிட மிருப்பது போன்ற உணர்வை வந்து போவது சிலகுமாருக்கு. இப்போது அவன் உத்தியோகத்திலும் இருப்பவன் என்ற கவ னம் அவனது உள்வாசல்களில் இடறி விழுந் திருந்தது.

15-ம் வாரத்தின் தன்வ தொகு வாழ்ப்புக் கிடைத்தது. ஆபுத பூதனக்கு அதுவ வகம் தயாரா னது. பண வகு கில் சிலகுமார் இதயம் இன்னும் ராஜேஸ்வரி யிடம் உத்தர திக்க உவலக்

காட்டி அவனிடமிருந்து மூன்று ரூபாய் - பெற்றுக் கொடுத்தான்.

"விட்டேனே எக்கவாம் சொன்னியமா?" என்று மிக உரிமைபோடும் தெருக்கத்தோடும் கேட்டான்.

"எப்பவும் போச்சொன்னியம்தான்" எக் குள் அவனும்.

தன்னை. இவன் அவனையுக்கே நினைவில் மறக்காமல் வைத்திருக்கிறான் போதும்.

"உத்திட்டே கொஞ்சம் தனிவாப் பேச ன்றும்" என்றான்.

அவன் சட்டென்று பதில் எதுவும் கொடுத்துவிடவில்லை.

"சாப்பிக்காலம் ஆபீச முடிஞ்சதும் என்னோசரம் கொஞ்சம் டயம் ஒதுக்க முடியுமா?" என்று தனிவாகக் கேட்டான்.

அவன் மெனமமாகத் தலையசைத்துவிட்டு, சிலகுமார் திருப்பிடிபுடன் திரும்பிப் போவ கதையினை பார்த்துக் கித்திக் கொண்டான்.

கூடக் மனநிலை மெனமமாகவே அந்தப் பூங்காவில் கழித்து விட்டது.

"வேலைக்குப் போற பொண்ணைத்தான் தான் கல்லாணம் பண்ணிக்கப் போறேன்னு அண்ணக்குச் சொல்லி உன்னை வேலையிலு சொன்னதும் உங்க விட்டேனே எவ்வாருக்கும் கெனமா விருத்திருக்கும் இல்லைவா?" என்று கேட்டான் சிலகுமார்.

"கோப்பையடறதுக்கு என்ன இருக்கு. ஒவ்வொருத்தருக்கு ஒவ்வொரு வித மான எதிர்பார்ப்பு. வேலைக்குப் போகக் கூடாது, விட்டோட இருக்



எனும்னு ஒருவர் கண்டிப்புடன் போட்டார். இன்னொருவர் வேங்கடசுப் போதகதான் வேணும்னு கேக்கலாம்..."

"எங்கேய் பத்தி உங்க வீட்டிலே அங்களைக்கு என்ன மாதிரி அபிப்பிராயப்பட்டார் கங்கததை நான் தெரிஞ்சுக்கலாமா?"



அப்போதில் நடந்த தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மாதாட்டில் ஐந்தாவதாக எடுத்த தலைவர் சந்திரஜித் யாதவ் பேசும்போது தமிழ்நாட்டில் மிகவேட்டும் தண்ணீர் தட்டுப்பாரும் நிலவுவதாகவும் உணவுத் தட்டுப்பாடுகூட வரக் கூடும் என்றும் கூறிவிட்டுக் கருணாநிதி உத்தர பிரதேசத்துக்கு வரவுகாரானால் அங்கு இவைபெய்கலாம் தாராளமாகக் கிடைக்கும் என்று கூறினார்.

பின்னர் பேசிய கருணாநிதி, "சந்திரஜித் யாதவ் நான் உ. பி.சுக்கு வந்ததாக உணவு, தண்ணீர் பங்கு எல்லாம் தாராளமாகத் தருவதாகக் கூறினார். அவரால் உணவும் தண்ணீரும் தர முடியும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் எனக்கு மீண்டும் பலனரத் தர அவரால் முடியாது. நான் எத்தப் பலனரக் குறிப்பிடுகிறேன் என்பதைப் புரிந்து கொள்முடார்களா" என்று கூறியதும் சபையில் சைமோனி அடங்கிய வேறு தேரமாயிற்று.

- விஜேதேவன்

"இரண்டு பேரும் சம்பாதிக்கிற மாதிரி வீடுக்கணும்னு ஆசைப்படறவர்களுக்கு நீண்ட சாங்கு எவ்வளவுதான்..."

"நீ என்ன நினைச்சே?"

"என்ன நினைக்கிறது... இன்னும் கொஞ்சம் பேர் என்னை உங்களுக்கு முன்னாலேயே வந்து பார்த்துட்டுப் போனாங்க. அவங்க வெங்கலேரு காரணத்துக்காக என்னை வேண்டாமனுட்டுப் போனவங்க. அதிலே நீங்கனும் ஒன்னுக்கு எடுத்துக்கொண்டேன். அவ்வளவுதான். இன்னும் சொன்னு, நீங்க என்னை

வேண்டாமனு சொன்னாவுடனே நான் உங்களை மறந்து போயிட்டேன். மறநாளிலேருத்து நீங்க, உங்க வருகை, என்னைக்குப் பேசக் கவனமோ எனக்கும். எங்க வீட்டு மனுஷாளுக்கும் மறந்து வந்து தேவற்குப் பொக்க..."

"நான் இந்த ஆபீசில்தான் இருக்கேன் கறதை உங்க வீட்டிலே த் போய்ச் சொல்லி விடுப்பய்ய?"

"இல்லை..."

"ஏன்?"

"ஏன் சொல்லணும்?"

அவன் அவனுடைய விவகாரத்தை முழுக்க முழுக்கத் தன் பிராந்தியத்திலிருந்து அப்பறப்படுத்துத் திட்டமாகக் காட்டிக்கொண்டிருந்து என்று நினைத்தான் சிவசுமார்.

"அப்போ, நான் இப்படி தனியா வீட் பண்ணிப் பேசலாமனு கேட்டதும் சரிசு வந்ததே. அப்பேப்பா?"

"தெருக்கு தேராக் கேட்டுறப்போ முடியாதான்னு சொல்ததா? சரி, நான் ஒன்னு கேட்டிருேன். கல்யாணம் பண்ணிக்கிறதிலே உங்களுக்கு இன்னும் அதே கொள்கைதானா. எம்ப்ளாய்டு கர்க?"

"அதே கொள்கைதான்..."

அவன் உத்தட்டக் கடித்தபடி சித்தி விட்டு, "சரி போகலாமா?" என்றான்.

தாப்பாட்டதறவில் வந்தவமாக சலடா வடிக்கும் பக்கத்து இருக்கை குமாஸ்தா இப்போது லுக்க விடுவதில்லை. நெதுவாக ஒரு நாளில் சிவசுமாரின் காதுகொடு சொன்னான்:

"என்னைப்ா டென்-ஏக்கிஸ் ஓரக் கட்டறே? அடிக்கடி நேறாட்டை, பார்த்துண்டு ரெண்டு பேரும் கத்தறீங்க போகவீருக்கு..."

"ஒன் வேலையைப் பாரு. அடுத்தவன் விஷயத்திலே அனுசலியமாத் தலையிடறே?"

"நீ குமாய்ப்பா..."

அக்கறக்கு ராஜேஸ்வரியைப் பூங்காவுக்கு கரச்சொல்லிவிட்டுச் சந்தித்துப் பேசிக் கொள்முத்ததை அந்த வம்பன் பார்த்திருக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு எதேச் சையாக இருவரும் ஸ்டட்டில் நுழைந்ததையும் பார்த்திருக்க வேண்டும். அவனுக்கு அன்று ராஜேஸ்வரியைத் தனியாகச் சந்திக்கவேண்டும் என்று பட்டது.

பூங்காவில் இருவரும் எளிசமான இடைவெளி விட்டே உட்கார்ந்திருத்தனர்.

"அந்த 19-4 இருக்கானே, கத்த மொசம் ராஜேஸ்வரி. நம்ம ரெண்டு பேரையும் சேர்த்து வச்ச எக்ஸர் விட்டையும் என்னைக்கெனமோ உளநின்று வர்ரான்..."

"ஓவிரா... அதுக்குத்தான் பேசக் கூப்பிடலுக்கா?"

"நா. ஒருத்தரை ஒருத்தர் தேசிக்கிறதா நினைக்கிறது பேசலாம்..."

"ம்..."

அவனையே பார்த்துவிட்டு மெதுவாகச் சொன்னான்:

"நான் உங்க வீட்டுக்கு வரலாய்னு முடிவு பண்ணி விட்டேன்..."

அவன் திருக்கிட்டுக் கேட்டான்: "எதுக்காக?"



"சம்மதம்னு வந்து சொங்க.."  
 கலகலவென்று நகைத்தான் ராஜேஸ்வரி.  
 "நான் நிரத்தரமான வேலைகளை இம்மாதவ. ஒரு டென் ஏ ஒன். எங்கேக்காச்சம்னுடாக்கிடுவாங்க. உங்களுக்கு நிரத்தரமா சம்பாதிக்கிறவனா வேணும்..."  
 "பரவாயில்லை. வேலை போனதும் மறுபடியும் கிடைச்சடும்."  
 "ஒருவேளை கிடைக்கவேயில்லை?"  
 "போகட்டும்னு கவனிப்பட மாட்டேன்."  
 ராஜேஸ்வரி சிரித்து நேரம் குவித்தபடியே இருந்தாமிட்டு நிமிர்ந்துபார்த்துக்கொண்டான்.  
 "அப்படிச் சொன்ன அந்த நங்க லாலைத்தவரே பாருக்காச்சம் ரூட்டோட ரூடாப் பண்ணுங்க. வேலைலிருந்தவனா. படிப்பும் இல்லாதவனா கஷ்டப்படற மொன்னுங்க நிகறவ இருக்கு. புண்ணியம் கூட்டிக் கொங்க...."  
 இப்போதுதான் அவன் அடி கால்களையெல்லாம் மாற்றிப் போனானான்.  
 "நீ என்ன சொய்றே?" என்று கேட்டான்.

"எனக்கு ரெண்டு மாதத்துக்கு முன்னாலேயே நிச்சயமாயிடுக்க" என்று அவன்.  
 "ஒ-ஐ-ஆம் சார்... நான் என்னென்னமோ நினைக்க..."  
 "பரவாயில்லை."  
 அவர்கள் எழுந்து புறப்படும்போது ராஜேஸ்வரியே கூறியது:  
 "அவர் ஒரு கம்பெனியிலே டென் ஏ ஒன் போக டெம்பரரிஸ்தான் உத்தியோகம் பார்த்திருக்கு. நிச்சயமா நிரத்தரமான இடம் கிடைக்கும்னு அவருக்கு நம்பிக்கை இருக்கு. எனக்கும் இருக்கு. அவர் வேணும்னு சொகலியும் நான்தான் இந்த ஆபீஸிலே எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்சுலூசிவரிபா கிடைச்ச டென் ஏ ஒன் வேலைப ஏத்தண்டேன். அவருக்கு நிரத்தரமான தான் வேலை செய்வதும் செய்வாததும் என்னோட இஷ்டத்தையே பொறுத்தது."  
 வெராமனுக்குச் சற்று நேரத்திற்கு எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்சுலூசிவரிபா கிடைக்காதது. பிடிப்பிக்கொண்ட போங்க கொண்டிருந்தான்.



"உங்க அப்பா அடிக்கடி கெட்டமான இருக்கணும்னு சொல்லுவாரா?"  
 "ஊஹும்... ஒரு பேய் சிங் எழுதி வச்சிருக்கார். அதை அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டுவார்."  
 -கிஷோர் அ. சதிரிவேஸ்

பம் ஆகப்பத்திரிசில் ஒருவர்: என்ன டாக்டர் வசிகையா கெட்டுப் படம் மாட்டியிருக்கு?  
 டாக்டர்: லாசரையும் 'வாகையத் திற' அப்படிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை பாருங்க!  
 -என். மாசிலிப்பன்



குழந்தைகளுக்கு அளிக்கத் தாய் பாய் பாங்குலின் அமைக்கலாம் என்று கமிட்டியில் தாய்ப்பாங் புலட்டுதல் பற்றிய ஒரு கருத்தரங்கில் டாக்டர் இந்திரா நாராயணன் மோசனை தேக்கித் துள்ளார்.  
 -அ. தங்கமூத்து

தீயித: எதற்காக வழக்கை ஒத்திவைக்கச் சொகலிக் கேட்கறீங்க?  
 வழக்கறிஞர்: என் தரப்புச்சாட்சிகளில் முக்கியமான ஒருவருக்கு இன்று மெனசை விட தாங்!  
 -கே.ஆர்.எம்.



**யின்பு**  
**எயர்ஜர்எவ்வுமா?**

22 சிலா. எ. சத்திராவு, சேனாபதி (கேள்வி)





நாங்கிலாசேவன்களும்; தீவிரக் ஆர்ச்  
போடுவதைக் கூட திறத்தி விட்டதே  
தமிழக அரசு! (அனோர் - உமா பப்ளி  
கேஷனல், சென்னை-29)

34 வி. சி. துரையாசாமி, எடுப்பு  
? வினா (அ) க்குள் கரித்தூர் (ஆ) நங்கூர் (இ)  
கங்குலம் — எதுவும் அவர் திருமயலாசாமி?

! துடிக்கர் - வி (விட்டரி) வசனகர்த்தா - க  
(சுமார்) டைரக்டர் - துடிக்கர், மூன்றாம்  
சுழத்தே பெயரில் இல்லையே.

ॐ अक्षरं, ध्यानादक्षरं, विमलमणि-३३

2) இலங்கை சுதந்திரப் பெரும் மாநிலம் என்று  
கருகட்டு பத்திரிகைகள் எண்ணிக்கையில்தான்?

ஒருவரை யல்ல, அப்படி நூற்றுக் கணக்கானவரை ஒரே சமயத்தில் ஒரே இடத்தில் சந்தித்து மெய் சிகிச்சிடுதான். சமீபத்தில் ஐந்தாமல்லை வொட்டிய தாசரத் பேட்டையில் காஞ்சி காமமொழு பீடாதிபதி தலைமையில் வேத சம்மேளனம் நடந்தது. நூற்றுக் கணக்கான வேத கித்தவர்கள் பல்கிறு மாநிலக் கண்கிரத்து வந்திருந்தனர். அழகுடானார்கள் ஆகியிருந்த நிலையும் மாறுபாடுகளைப் பற்றிக் கவந்துரை மாடி பவன் பெற்றனர். வேத பாராயணமும் மூன்று நாட்கள் நடந்தன. கடந்த ஆறாம் ஆண்டு கண்கள் இப்படி ஒரு சம்மேளனம் நடத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறதில்லா என்று ஆச்சரியப்பட்டார் அக்ஸிடுறாத் ரம் ராமராமுநாதாத்தாச்சாரியார். 'உதயம் என்பது ஒரேயா கண்டி காலத்தில் முத்திரிதிகி அடைய உதவுவது என்று மக்கள் நினைக்கின்றனர். தவறு, இன்று, இவ்வக

இந்தியாவிலிருந்து டோக்கியோ செல்பவர்கள் இந்தியவணிகமாக ஏங்கும்போது அப்பயம் அளிப்பது நாயர்ஸ்களின் வணிகவிதிக். பல்வேறு வகையான இந்தியப் பொருட்களை நாயர் கார்ப்பரேஷன் ஸ்டாப்ஸாவில் விநியோகித்தது. அதிபர் ஏ.எம். நாயர் கேரளத்தில் தமது வாழ்க்கையைச் சீர்திருத்த வாதியாகவும் அரசியல் வாழ்வாகவும் தொடங்கியவர். மேல் படிப்புக்காக ஸ்டாப்ஸ் சென்ற போது ராஷ்டிரகிரியோஸ்டன் இணைத்து இந்தியா விடுதலைக்காக உருவாக்கி ஸ்டாப்ஸாவை அரசுக்கும் வீடுக்கும் இணைப்புப் பாண்டமாக இயங்கியவர். கபாஷ் சத்திர போஸை விடவும் ராஷ்டிரகிரியோஸை ஒருபடி உயர்வாக மதித்து அவருக்கு இந்திய சரித்திரத்தில் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டவையென்றும் என்ன என்னுமிதனர். இதில் கருத்து மாறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் இப்படி காதாட நாயர்ஸ்கள் ஏன் மரியாதை புடன் அளிக்கப்படும் என. நாயரை விட அதிக தகுதியும் உரிமையும் பெற்றவர்போதுவாரும் இருக்க முடியாது. இந்திய சரித்திரத்தில் ஒரு பழதியுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்ட நாயரின் கட்சரிதம் இப்போது தமிழில் ராணி கைத்தனின் சரளமான மொழிபெயர்ப்புடன் கிடைத்தது — என்னைப் போன்றவருக்கு உரிமை. உள்மைப் போன்றவருக்கு உரிமை இல்லை. என்ன செய்ய, காக் தொடுத்ததான்

**திராசு**

உடனடியாக போலீஸுக்கு தகவல் கொடுக்கவும்.  
எல்லா செயல்பாடுகளும் கட்டுப்பாட்டுக்குள்.

**தீவிரம்**

**நீங்கள் இதை உணர்வீர்கள்**

வாழ்க்கை மிழ்ச்சிகரமாக அமைவதும் வேதம் போலிகள் கூறிப் பேருதவி புரிவதும் என்று விளக்கினார் பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரி. ஆதிசங்கரர் அத்தைப் பேரார் சிவ கோத்திரம் என்றும் பெரும் செயல்கள் ஏற்று விமரிசைவாக எம்மொருவருக்கும் நடத்தி வைத்தவர் தொழிபெயர் வி. டி. கவாமி.

36 வரதேவதாசன், மதுரை

1 அப்போதும் ஏதாவது இனி கிளவன் ரோஸின் நடிக்க மாட்டார்களோ அவர்களின் தகவல் எல்லாம் குறிப்பிடுவது பற்றி...

1 கிளாமர் குறையும்போது அப்படி கூறுவது புத்திராதித்தனம். குறையும் முன்பே கூறுவது தவறுதலாகும். கிளாமரே இவ்வாறும் போன பிறகு கூறுவது நலகர்ப்புகி விட மனஸ்கும் அசட்டுத்தனம். திருநிலை விகிதம் சரசம்மா தன்னம்பிக்கை இழக்காமலிருக்கட்டும்.

37 ஏ. ஸுந்தரன், அச்சப்பாளியம்

1 என். டி. ராமராவ் புகழ்க்கு வந்துவிட்டால் பிரத்திய உணர்வு முக்கியத்துவம் அதிகமாகிவிடும் என்று பிரபலபத்திரிகை திசைக்கல் எழுதி யுள்ளதே?

1 பிரத்திய உணர்வு பற்றி பிரத்தியுடைய தேவையே இல்லை. ஒருவனுக்கு வீடு குறும் பம் வீதி நகரம் பிரத்தியம் தேசம் உலகம் என்ற விவத்தில்தான் படிப்படியாக மன வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. குடும்பங்கள் இன்றி தேசம் ஏது? தேசங்கள் இன்றி உலகத்தேசம் ஏது? பிரத்திய உணர்வு மனஸ்க்கு முடியாத குற்றம் என்பது போலப் பிரதமர் போலஸ்த ஓசியேனும் விட்டொழிக்கட்டும். குடும்பங்களில் நல்ல வாழ்வு நல்ல ஆவன் செய்தால் தேசிய உணர்வு தன்னால் வளரும், முன்னற்றை வழி செய்வாமல் பின்னதைத் திணிக்க முடியாது.

"மெத்து தெக்கு எங்கேட கன வியல் வந்து..."  
"என்னடா வருத்தத்தோட சொல் லு..."  
"பின்னே, பிபுல் ஸாரி கட்டினா ன்ரு வருத்தாங்க..."

-தங்க மயிலகரன்



38 மதுவீதவகம், சென்னை-17

1 எப்பதில் தங்கைச் சந்தோஷப்படுத்தித் திருப்பிப் பற்றி...

1 இத்தாலியிலுள்ள ஓரின் பல்கலைக்கழக சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர் கொரோஸியோ கமார் நூற்றுப் பதின்மூன்று வருடங்களுக்கும் பதிப்பித்த கால்கி ராமாயணத் தின் ஒரு தொகுதிகளை இந்தியன் தேஜரி டேஜி டிசம்பர் மறுபதிப்பு செய்துள்ளது. இந்த அறக் கட்டணியின் நிர்வாகிகள் தென். டி. பரேக், ஜெயத்திலால் பரேக், சதா வந்த. டி. எம். சத்தானம் ஆகிய தொழிலதிபர்கள், இரண்டு கட்ட ரூபாய் செலவில் மூன்று ஆண்டுகளில் கண்களில் ஒற்றிக் கொள்ளலாம் போல பிரேமராயி யுடன் ஆக்களுக்கு விசை கொடவாது. ரூபாய் ஆசிரியர் நங்கொடை (வருமான வரி விலக்கு உண்டு) தந்தால் புத்தகப் பதிப்பு பெறுவாம். இந்திய பாரம்பரிய இலக்கியத் தொகுப்புகளை வெளியிட அதக் கட்டண ஏற்படுத்தித் தொழிலதிபர்கள் செயல் படுவதைக் காண அளவிட முடியாத ஆனந்தம் போவதன்!

39 எல். சென்னா, சந்திரா

1 மெத்தெந்த மூழ்காதவை வளர்ப்பது, தனி மெத்தெந்த மூழ்காதவை வளர்ப்பது இரண்டு கும் உள்ள வித்தியை உணர்?

1 மூதகன் எம். ஜி. ஆர். தாம் பெற்ற மெத்தெந்த சத்துணவுத் திட்டம் என்ற மூதகத்தைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் தந்து எடுத்துக் கொண்டு பராமரிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார். அவர்களில் பலர் அதற்குத் தயாராக இல்லை. திட்டத்தை அறிவிக்கும் மூலமே பள்ளி ஆசிரியர்கள் அழைத்துப் பேசி அவர்களே இத்திட்டத்தைச் சலுகித்து உதவாமல் அமல்படுத்த ஏதும் வருவது போல் காண்கியமரக்கி செயல்பட்டிருந்தால் பள்ளி ஆசிரியர்களும் பெற்றெடுத்த மூதகத்தைப் போல இத்தேசம் பாவிப் பார்க்கன். இப்போதோ திட்டத்தை அமல்படுத்த 33,800 பேர் அடங்கிய பட்டாளத்தையே வேலைக்கு நியமிக்க வேண்டி யிருக்கிறது.

40 பேரக. இரத்தினசாமி, மேலாண்டி

1 சந்திரிப்போலிவண்டி விலகம் எது?

1 தமிழ் படங்களுக்கு வெற்றிப் போஸ் டரக்கன் ஒட்டுவதை ஒத்திப் போடவாம். பத்தாவது நாள், பதினொன்றாவது நாளுக்கு இப்போதெல்லாம் வெற்றிப் போஸ் டரக்கன் போட ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். இந்த உலகொட்டி ஐடியா கோளத்தி விருத்து வந்திருக்குமோ என்னவோ? அங்கு ஒரு படம் இரண்டு வாரம் ஓடி குறை வெற்றியாம்!

கு. 10 பக்க பெறுவார்!

★ ஏ. எம். உதயசேகர்,

21 / 33, மெத்தெரு

, தஞ்சை 612 173

# ஜலதோஷம் உங்கள் நாணியே கெடுக்க அனுமதிக்காதீர்கள்



ஜலதோஷத்தைப் போக்கலாம்  
எல்ல ஒரு நாணியே கெடுக்கும் மூக்கு  
ஒழுக்குதல் அல்லது மூக்கடைப்பு, தலைகனம்,  
தொண்டைக்கட்டு மற்றும் மாச்சரி போன்ற  
வற்றுடன் உங்கள் ஜலதோஷத்திலிருந்து  
விவாசனம் பெற ஒரு வழி இருக்கிறது.

**ஜலதோஷ மருந்து கொண்டு  
தாக்கிடுங்கள்**

மற்ற உபாசைகளையும் போன்றே இதற்கும்  
கிரிக்கையலித்தால் போதாது.  
பாதிக்கப்பட்ட பாகங்களிலெல்லாம்  
ஒரே சமயத்தில் செயல்புரியவல்ல  
விசேட ஜலதோஷ மருந்தையே  
உபயோகிப்புகள்.



**கோஸ்டரின் ஜலதோஷத்திற்கு  
மட்டுமே**

உங்கள் சுறுசுறுப்பைக் கெடுக்கும்  
அறிகுறிகள் அனைத்தையும் போக்குகிறது  
—கோஸ்டரின். இதிலுள்ள விசேட  
மருந்துப் பொருட்கள் ஜலதோஷத்தினால்  
பாதிக்கப்பட்ட எல்லா பாகங்களிலும்  
ஒருங்கிணைந்து செயல்புகின்றன.

ஜலதோஷத்தினால் பாதிக்கப்  
படும்போது ஜலதோஷ  
மருந்தையே சாப்பிடுங்கள்.

## கோஸ்டரின்

விசேட ஜலதோஷ மருந்து



வினாவாதல் யாரோ உய்யக் கட்டிப்

போட்டிருந்தார்கள். கடல் உப்பு, கப்பலும்  
கப்பலுமாய் உறுத்தும் உப்பு. அவை மக-  
வரக்க மணமில் தன்வி இரண்டு இரண்டு  
கைமாய் உப்பு எடுத்து அதில் கோலக் கோடு  
மாநிலி சூறுக்கும் தெடுக்கும்மாய் அவனைக்  
கட்டிவிடுத்தார்கள்.

வினாவாதல் கைமாய்க்கை விடுத்த வானம்  
பார்க்கக் கிடந்தான். அவன் உன்னை  
கைகளிலும் கைகளிலும் உப்பு வைத்து மக-  
வரக் கோடு அறைமயப்பட்டிருந்தது. வினாவாத-  
லும் எழுந்திருக்க முடியவில்லை. தவிதைய  
மட்டுமே சிறிது உயர்ந்த முடிந்தது. ஒன்-  
கொரு முனையும் தவிதைய உயர்ந்தும்  
யோது யாரோ பலமாய் அழுத்தி அவன்  
எழுந்திருக்கவொட்டாமல் செய்தார்கள்.  
உப்புதான். உப்புசெட்டிதான் தன்னை இப்படி  
எழவொட்டாமல் செய்கிறது என்று வினா-  
தான் கண்டுக்கொண்டான். இருபட  
பலமுறை முயற்சிசெய்தும் தடுக்கப்பட்டான்.  
உப்புக்கு எதிராகப் போராட முடியாது.  
போராடுவது வினா. காற்று தவிதையக்  
கைத்தது. தாக்கில் உப்புக் கைத்தது.

போமாய் இப்படியே இரத்தம் என்ன?  
கிடப்பதும் ஒரு கைத்தானே. எழுந்து என்ன

இப்போது. எழும்பினும்தானே தன்னை  
இருக்கப் போமாய் இப்படியே இருந்தாய்?  
யார் என்ன செய்வ முடியும்? காற்று  
கைத்தது. மணம் மிருதுவாய் இருக்கிறது.  
மெனமாய்க் தூங்கிவிடுவோம், கைகளை  
இதை முடி. என்ன வேண்டுமானாலும் நடக்-  
கட்டும் என்று கிட்டி விடுவோம்.

வினாவாதலும் தூங்க முடியவில்லை. கட்-  
டப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற நினைவே கிரம-  
மாய் இருந்தது. கட்டு வளிக்கவில்லை.  
கூவிதும் ஒரு வேதனை படர்ந்தது.

முடியாதென்று ஒன்று உண்டா? முயன்று  
முடிவிலையோடு எழுந்து உடைத்துவிடவேண்-  
டும். வினாவாதல் மனத்தைக் கரிமையாக்கி  
ருக்கா இருந்து ஒடுவன்று கத்திக்கொண்டு  
எழுந்தான். காற்று பலமாய் அடித்தது.  
மேலே போடப்பட்டிருந்த உப்புக் கொடுகள்  
உடைத்தன. கைகளை உதற முடிந்தது.  
காற்று பலமாநி வினாவாதலை அழுத்திற்று.  
எல்ல எல்ல உலிக் கொண்டு எழுந்தான்.

கைவு கைத்து கிட்டது.

வினாவாதலைக் கழுத்தைக்கற்றித் தாரினி  
கையைப் போட்டிருந்தான். கைவு வேகத்  
தோடு எழுந்தபோது அவன் கை கழுத்தை  
கிட்டி அகன்று மடியில் கிடந்தது. வினா-  
தான் அவன்

கையை அப்படியப்  
படுத்தினான்.  
எழுந்து வேகடி-  
யைத்தெய்தான்.  
காய்ப்பக்கம்



இரும்பு குத்காரகள்

பாலிசுமாரன்

கருங்கு கொண்டிருந்த வேஷ்டியை உதறி உடுத்திக் கொண்டான். பீதபக்கம் போய் வந்தான். ஜிவீர் என்று குழாய் சூகம் காணாத் தாக்கிற்று. தூக்கம் கத்தலாய்ப் போய் விட்டது.

என்ன கனவு இரு? உப்புக் கனவு. உப்புக் கொட்டாய்க் கட்டியிருக்கிற கனவு. அமைதி யாய் நான்காவியில் உட்கார்ந்து போகிடு மறுபடி கனவு குழுவதும் நினைவுக்கு வந்தது.

கருத்தாகத் தந்தித் தாசினி கைகையப் போட்டிருக்கிறான். புரண முடியாமல் கை மால் அழுத்தியிருக்கிறான். தங்கை மட்டும் கையில் தூக்க முடித்ததே தவிர கைமால் அகலைய முடியவில்லை. உப்புக் கயீர்திக் கட்டப்பட்டுக் கிடந்திருக்கிறதே. உப்பு தாசினியோ? இவ்விடமிருந்து விடுபடத் தான் கையில் அத்தனை தவிப்பா?

விதும்பிக் கையாணம் செய்து கொண்டு விட்டு விடுபடப் பறப்பது என்ன நிலையம்? எல்லா ஆண்டுகளும் கையாணம் சிறை என்று சொல்கிறார்களே அது போலவா தானும்? தூய்ப்பி பேச்சினர் கைப் என்று எங்கிருக்கிற தும்புத்தானா என் மனசும்? இப்போ பிரம்மச் சாஸ்திரி 'வாழ்க்கையும் நரகத்தானோ? மரீப் பில்லாத தீவந்தானோ?

'வப்பா காதுகூடும் கையாணத்துக்கும் எப்படியும் வேலாய் பறந்தோம். இவ்வளவு கந்திரி கந்திரி நினைவு இவன் எம்மதம் பெற எப்படித் தவித்தோம்.

காதலிப்பதை இப்போது செய்திருக்க வேண்டும். முப்பத்தி மூன்று வயதில் பதற்றம் அடங்கிய நேரத்தின் காதல் காழ்க்கை துவங்கி விடுக்க வேண்டும். சரா சரி தென்னிந்தியனுக்கு அனுபவ வளர்ச்சி குறைவுதான். பத்து வயசு கைகைத்தான். கில்லதாதல் கிடிவினக்கு வேளிக்கத்தின் தூங்கும் தாசினியை உதறும் பாரத்தான்.

வெறும் பாவாணமும் சீர்த்த விட்ட ரவிக்கையும். தாசினி கிடைத்து விட்ட தான். இரண்டு பெண் குழந்தைகளுக் குப் பிறதும் மார்பும் இடுப்பும்

நிம்மொன்றதான் இருக்கின்றன. உதறி எறும் கைக் மேலும் உறுதியான முகவாயும் மனத்தைக் கெற்றிவிடுகின்றன.

கனவு தனவு எங்காய் மறந்து மறுபடி படுக்கையில் விழுந்து தாசினியை இறுக்கக் கட்டிக்கொண்டு தூக்கவாமாக?

ஆனால் இந்தப் படுக்கை அட்டத்தில் கூட கடுமையானமல் போய் விட்டது. தூங்கு வதற்காகத்தான் முயக்கம் என்று ஆகி விட்டது. இரண்டு குழந்தைகள் போதும் என்று தாசினியே முடிவு பண்ணி விட்டான். இரண்டாவது சிறுவன் பண்ணுகிறபோது அப்போதும் செய்து கொண்டு விட்டான். உடம்பில் இரண்டு பெருக்குமே அடக்கம் போய் விட்டது. பல் தேய்க்கிற பழக்கம் மாதிரி இருட்டைக் கையிட்டதும் முயக்கத் தவிப்பு வந்துவிடுகிறது.

உடல் போல தான் தவறது இரவில் மனை யிலை அனைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக் கிறது. வேண்டிய சமயம் எது வேண்டாத சமயம் எது என்று தனக்கே பிடிபடாமல் இருக்கிறது. இவனுக்குத் தென்கையோ என்ற அச்சத்தில் தனக்கு இழக்க வேண்டியிருக் கிறது. இவனுக்கு உடனடியாகச் செங்கிறுனோ என்றென கைக் கருகிறது. இதைக் கெட்டுக் கூட பார்த்தாவிட்டது.

தாசினி போய்விட்டவன். ஸ்தலம் பெண்டைப் பொய்லானவர்க்கு.

"உயர்த்துக்குச் சிறுமொ இருத்தா தூய் குப்போ" என்று மனசை தக்கி விட்டு நகர்த்து கொள்கவான்.

"சுனக்கா சிறமொ" உன்னெ ஸ்கோ பொத்துக் கொண்டு கைர உடைக்கும், மனசைப் பெய் ஆகும்.

ஆமாம். கொஞ்சம் தங்கைய வயிற் கிறது" என்ற அடங்கியும் இருக்கிறான்.

"தங்கையியா...என் ரொம்ப வேகியா?" இழுத்தத் தங்கை உடம்பை அழுத்திப் பிடித்தவிட்டுத் தாசினி வெறியெற்ற பிடுக்கி இரு.

ஒரு பெண் தூய்ப்பி பேச்சினர் கைப் என் பது திறதானே. இதை மனசை குறித்துக் கொண்டு தானே?

உதயிக்க கையில், சிவிமாவில், காதல் பாட்டுக்களில் கண்டாண கைப் திணுதில் இவ்வாறதான் தானே.

தென்கையெனக் கனவு காணவான். வேண்டாமெனிக் அழித்து விடவான். மன

க்கெடுப் பிடித்தவனை மனக்கெடுப் பிடித்த வித்தினை மனக்கெடுக்கவே முயக்க

காம். வேண்டாமெனிக் தூக்கவான். கையாணம் என்பது ஒரு கெளர

வம். சமூகக் கெளரவம். அரை நினைர் கெளரவம் மென்ற

தும் ஆய்க்கெடுப் போட்டுக் கொண்டு போக முடியாது.

முழு வேண்டி தான் கெளர வம். ஆயில் கெளரவம்.

வேண்டும் பூட்டாம் வெறுப் பாடு விட்டன. கையாணம்

மாதிரி உடனே காந்திர வித் தாடுகி விட்டன.

ஆனால் பூட்டில் கூட காக் கை பிடுகிக் எத்தனை



கவலையில் இருந்தது. நடக்கும் போதே ஒரு சில நினைவுகள் வந்தது.

இப்போது பூட்டில், ஆபீஸ், கவலையில் கவலையில் அதுபோல் இருக்கிறது. இவ்வளவு தான். இதோடு வாழ்க்கை இவ்வளவுதான் என்பதை ஏதாவது உணர்ந்துகொள்ளு.

இப்போது மூப்பத்திற்குள் வரவே, இவ்வளவு இருப்பதினாலும் வருஷம் வேண்டும் போக வேண்டும். மோட்டார் காரைக் கொண்டு வந்தது எட்டுப் பத்துக்கு வரவே எட்டு மூப்பத்தி அருகே ஆபீஸ் போக வேண்டும், வியாழத்தினால் இரவு வரவே விடுதலை பற்றி ஏதாவது கொண்டு வேண்டும், ஞானி ஒருவர் போல் எதுவும் வராதே இருக்கவேண்டுமே என்பதை உணர்வோடு இருக்க வேண்டும்.

ஒரு வேளை இவ்வளவு உப்புக் கவியோ? ஆபீஸ் வேலைகள் நேரத்துக்கு எட்டுப்பட்டு, வாழ்க்கையும் தான் உப்புப் பிணைப்போடு வேண்டும் பூட்டிலும் காதித் தைப்பதற்காக உப்புப் போட்டிருக்கிறோம்.

ஆபீஸ் உதறியெழுந்த உடைத்து போனது என்ன உடைப்பாக இருக்க ஆபீஸ் உதறியால் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நினைவு வேண்டி வரவே வந்த நினைவாகப் பூட்டில் வரவே உதற உதறவாய்க்கையே உதற உதறப்போக வேண்டும்.

ஆனால் கவலையில் உப்புக் கவியே அறுத்து போய்ப்போயுவாயிற்று. அறுக்க முடியுமா என்பதும் இவ்வளவு அறுக்க வேண்டும் என்பதை உணர்வோடு கவலையிற்று! கவலையில் இருந்து தான் அறுக்க உதறியோ?

அறுத்து விட்டு எல்லா செயல், மனக்கூறு பிடிக்க வேண்டிய செயலும், மனக்கூறு பிடித்த வேலை என்ன? பெட்டிக் கடை வைத்தது.

சினிமா இயைபுடைய பிடிக்கே விழித்தல், இப்போதெல்லாம் அதிகம் சினிமா பார்க்கும் ஆசைவந்து விட்டது. வேலை பளுவை, தலைவிலை சினிமா பஸ் நேரம் குறைத்து விடுகிறது. ஆபீஸில் இத்தி தயிர் என்று தென்பட்ட படித்துக்குப் போல் உட்கார்த்து விடுவது கவலையில் இருக்கிறது. திரைப்படத்தை இரண்டு மூன்று முறை உட்கார்ந்த முடிவிறது.

~~~~~

“பூட்டில் கிடப்பே” (ரொயல்) இவ்வளவு வருஷம் அது என்ன மாற்றம்?  
“அதான் கிடப் பூட்டில்!”  
—சினிமா அ. கதிரவேல்



பனிவிலும் மலர் வளம் - உ.க. பார்த்து ஒரு வரம்

இந்தப்பாட்டு சிக்கென்று மனசில் பிழிதல் மோடு பதித்துவிட்டது. படம்பார்த்து விட்டு வருஷமில் ஒரு கதாநாயகியைப் போட்டு இந்தப் பாட்டுடன் தனக்குள் ஒளிப் பதிவு செய்தாள் விட்டது. படத்தில் வரும் காதல் அசைவுகளை விடத் தன் ஒளிப் பதிவு நினைவாய் இப்போதே போல் பட்டது. கதாநாயகியே இவ்வளவு வருஷம் பெண்ணைமட்டுமே வைத்து இதைப் படமாக்க வேண்டும், என்று சொல்கிறது.

தனக்குப் பிடித்த சினிமா பாட்டுகளைப் போட்டு மனக்கூறுகளையே ஒரு படம் தயாரித்தான். மோட்டார் காரைக் கொண்டு போனபோதெல்லாம் சினிமா படம் எடுத்தான், யார் யாரோ செய்கிறார்கள் என்பதும் முடியாதது! முதல்வன் சின்னதா ஒரு பீனில், ஆர்ட் பீனில் ஒரு சில பீனில் பன்னி பார்த்துமே, பத்துப் பேர் பீனில் பன்னிப் நேர கட்டியும் ஒரு படம், அப்படியும் ஒரு படம் பீனில் பன்னியும்.

இப்போது பீனில் இண்டஸ்ட்ரிய துறையு முடியுமா? இப்போது வரவே துறையிலே உதறும். இன்னிக்கு இருக்கிற முறையில் இரு பது வரவே இத்திருத்தா துறையிலே போகும், இன்னி தெரிவிக்க கொடி கட்டிப் பத்திருக்கும்.

இனி வரும் முனிவரும் தருமாரும் கவிமரம்

இரண்டு கவிதை கிரித்துப் புறங்காலை முறித்துக்கொடுக்க வைத்து கிரித்த வரது. இடது கட்டை கிரித்தால் இரண்டு கவிதைக்கு தருமே தென்பட்ட கதார்த்தித் தானினியைப் பார்த்தான்.

யப்பா... தானினி இப்போது எழுத்து நிக் குக் கெண்டிப் பாடினாலும் கிரித்த உட்கையுமாம் எழுத்து நிக் குக்

இனிவரும் முனிவரும் தருமாரும் கவிமரம்

கட்டை கொண்டு, திரை மெல்ல வரும், பேசு, தானினி கெண்டிப்பட்டு சிலி, உட்கெண்டி அசைப்பா துறைய உயர்த்து, வெல் தேர் பூ ஆர். இன்னி அசைப்பா, தானினி குறித்து நினைத்து குறும் பறக்க மார்க்கு குறும்புக் கிரித்தான். தானினி மறுபடி சிலிக்கு கிணை தாதல் வாய் விட்டுப் பிழிசூன். “ஒருகாத தானினி!” தானினி புறங்கு மல்லாத்தான். உட்கெண்டி கிரித்துக் கொண்டான். இவ்வுருக்காய்த் துறையிலும், “என்னு பால் வந்துகொண்டான்” என்று கிழி பிளிக்காய்க் கெட்டான்.

“இவ்வே”

“என்ன இருக்கேன். நாநினைவியா. இவ்வளவு காதலோ. மூகம் பார்த்துமே.”

அவன் எழுத்து தானினி அருகில் போனான். கெண்டி அவர்களைத் தடவி முறித்துக்கொடுக்கிறேன் கிரித்தான்.

“மணி. என்ன?”

“நாநு பத்து”

“கிரே போ. இப்ப எழுத்து என்ன செய் தென். கட்டிக்கொண்டான்.”

கிணைவாதல் பனித்தான்.



“தூக்கம் வரையா. அசதியா. விடிவாந்த  
தாவ னழுத்துட்டேன். உறுதி உறுதி  
சுழப்பணமே உங்களை.”

விவசாயத் துறையில் பேராசிரியர் இரத்தினம்.

“ஆயிரம் ரூபாய்க்கா?”

விடுவதற்குக் கொள்ள முயன்றான். இன்னும் சற்று நேரம் திம்மதியாய் அடரக்ட் செய்து கொண்டிருக்கலாம். செட்டும் போயிற்று.

“என்ன நகர்ந்து நகர்ந்துப் பறது. என்ன கஷ்டம்? ஆபீஸ் கவர்ப்பா?”

இவன் ஆர்ப்புற ஆர்ப்புற என்விற்பாரதெய்  
லாம் வில்வநாதனுக்கு வயிறு கவனதரப்பட்ட  
து. இவோ என்ன கத்த யென்றும் போல்  
இருந்தது.

“விடு. என்னைத் தூக்கம் வரது.”

“என் தூக்கத்தைக் கிழிச்சுட்டு நீங்க தூங்க. என்னை அந்தம?” தாராளி திரும்ப விழைந்தாள். இதுதான் கொண்டான். மரணம், காலுருளும், கண்ணத்தைச் சூழ் தான். என் பூதாதன். இன்னும் மறுபடி உயிர்ப் பணி கிறதும் மலர் வளம்... உன் டிசைவ ஆரம் என் தூக்கம் பட்டம் பிடிக்க ஆரம்பித்தான்.

“இது சமராத்நதுவா ரொம்ப நல்ல  
இருக்கலில் செல்லுதுக்கு!”

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

<sup>11</sup> 'The 10th and 11th April 1971.'

\* 2000-01-01

‘சத்தியமாத்மியைப் புகழ்வோனா?’

வினா: உறுப்பினர் அவர்கள்: இதைப் பற்றித் தெரிந்து  
கொள்.

“தமிழரின் உரிமையாதலும்” உ. ப. சிவசுப்பிரமணியம்

முனிசிபல் கவுன்சில் தீர்மானம் பற்றி  
முனிசிபல் கவுன்சில் தீர்மானம் பற்றி  
தேவாலயம் பற்றி. கி.வி.நாதன் சட்டமன்ற  
மக்கள் பேரவையால் கீழ்க்கண்ட அளவு முறைகள்

அனுப்பினார். அக்காலமும் தாளினைப்படிப்  
பெய்ததுப் பாடுமெடுக்க அரம்பித்தான்.

செய்தல் கணித்த தாளினியின் உதட்டை  
நிமிர்ந்த.

புனைபெயரும் மலர் பெயரும் — ௨௭

பார்ப்பை ஒரு வரம்...  
என்று பாடினது. தாராளி திறங்கினது.  
விவசாயநாதன் கெயிரா அது முழக்க  
தகர்த்தது. வயம்... வயம் பெக் எல்லாம்  
கொடுத்து. அங்கன் முழக்கத்தைப் பல  
கொண்டுகளில் படமெடுத்தது.

“அ.ப.த. த. தொழிலாளர் ஆணை எம்  
மெய், கம்மாவு ராஜ்ய சித்... நகரத்து  
போன்ற குப் அடக்கிறது. பாட வந்தா  
வழியுபுரதோ, என் மணிக் கு ஆயின்  
பெருவழியில்லையா?”

விவசாயத்துக்குத் தன் ஆளாகக் காலையும் உறுதியாக இருப்பதைப் பற்றி நிரூபிக்க நினைக்க விரும்புகிறது. தூக்கமும் அறப்பயிரும் கண் சொகுஷிதும்.

தென்னிந்தியா டி.டி.எஸ். கமிட்டி.

“நீட் மாநிலம், சூன் சென்னை, இதை  
சுப்பட்டுறும்,” தாராளம் நிரல் செட்டம்.

இது ஆயில் போடக் கூடும், உதார? இந்த ஆயில் மூலக் கார்பைலிடு உதார?

புத்தூர்ப்பிட்ட சங்க ஆரணங்கு வர வேண்டிய ஒரு காரி மாட்டிடுத்துதாம். சங்க மாசென்று கூப்பீட்டுரை வள குரல் கெட்ட புடனே நுமாநர்லிசீ நெட்டகிற்று, ஆபீஸ் வேலை பரந்தவர வரீயாகையே தனி.

தள்ளாடியபடியே நிலங்களைத் தெரி  
போதுக்கு அருகே போய் "குடமாளிம்"  
என்:

அது அன்னதரமுதல் குடமாரினிங் அன்று  
முழுக்க அவன் திறைதல் குடமாரினிங் சொல்ல  
வேண்டுகிறதென்று. (தொடரும்)



ரோம்ப வஞ்சனர்களுக்கு முன்னால் என் தந்தை ஒரு 'பீட்மன்' ஷாப்பிஸ்டர். டிக்கனஸி வாய்க்கிடுவர். பவ-ஷாப்பிஸ்டர்களுக்குப் பிறகு ஒரு குதிரைபீட்மன் ஷாப்பிஸ்டையன் எப்படி எழுந்தது என் அறிய டிக்கனஸிஸையப் புரட்டியபோது தான் அதில் 32 பக்கங்கள் இவ்வாற்து தெரிய வந்தது. பம்பாயிலிருந்து, பீட்மன் புத்தகங்களில் கிறிப்தேயானதுக்கு ஒரு கடிதம் போட்டார் என் தந்தை. நான்கு நாட்களுக்குப் பின் "குறைபாடுள்ள டிக்கனஸிஸைத் திருப்பி அனுப்புங்கள்" எனத் தபால் வந்தது. புத்தகத்தை என் தந்தையார் ரீதியில் தபாலில் பம்பாய்க்கு அனுப்ப, புத்தகம் புதிய பீட்மன் ஷாப்பிஸ்டர் டிக்கனஸி பம்பாயிலிருந்து வந்தது. மேலும் நான்கு நாள் சென்று பம்பாய் கம்பெனிலிருந்து பதினாறுபதுக்கு ஒரு மணியாள் டீர் வந்தது. "பக்கம் குறைந்த டிக்கனஸிஸைத் தபாலில் அனுப்பியதற்கான பணம்" என எழுதியிருந்தனர்!

தமிழக அரசு, சென்னை.



கோபுர வரலக் கட்டப் குறைத்  
திருத்த. ஆற்றக்கு எடுத்த தோப்பில்  
நானக் கட்டம் ஒன்று வரிசைகள் மாற்றி  
மாற்றிப் பறத்து கொண்டிருந்தது. தெப்பக்  
குளத்தை ஒட்டிய கவரிக் திரைப்படப்போல்  
டர்கன் அங்குமிக்கை. கெடுக்கு காப்பி  
கொண்டிருந்தார்கள். அரவரத்தடியும் பீய்சை  
வார்கட எழுத்துபோலவா மா என்று போலிப்  
பது தெரிந்தது. வெள்ளிக் கிழமை நாறு  
பேர் அறிகம் வருவார்கள். இன்று அங்கு  
தேறியிருக்கின்ற சிலை வருத்தப்பட்டார்.

கோவிலுக்கு வந்தவருக்குத் தோல் இருத்  
தது.  
சிலை மட்டும் இல்லை. அவர் அப்பா.  
தாத்தா என்று மூன்று தலைமுறையிலும்  
இந்தக் கோவிலுக்கு முந்தான் வாழ்க்கை  
செய்த வேண்டி யிருந்தது. இருக்கிறது.  
தாத்தா கண்டல் கிற்றார். முன்னேறினர்.  
அந்த முன்னேற்றத்தை வேராக வைத்து  
அப்பா காப்பி கொடுக்காத ஒரு முப்பது  
வருஷ காலத்தை ஒட்டினார். அப்பா  
சிலை தொடர்ந்தார். ஆனால் இரண்டு  
வருஷம் கட முடியவில்லை. கண்டல் கிற்ற  
ஆரம்பித்தது கிட்டார்.

தாத்தா காலத்துக்கு முன்பே. இந்த  
காரை கண்டலுக்குப் பெயர் பெற்றதற்காக.  
அவர் தாத்தா அதை அழுத்தமாக கட்டாதித்  
திருத்தார். ஆகவே சிலைக்கு அந்தப் பக்குவம்  
இல்லை. இப்போது காலத்துக்கு ஒரு தாக்கை  
இருப்பது இருப்பதைத் தவிர வருமானம்  
கிடைத்தது. ஆனால் இப்போது காலம்

# சீபருக்கு

அங்குக்கு கண்டலின் குழியை உணர் மன  
சிலை. காலியைத் தரிசிக்க வந்தவன் தெப்  
பக் குளத்துக்கு முன்பிருக்கும் சிவியாப்  
போகட்டானே தீண்டு பார்க்கு ரசிக்க ஆரம்  
பித்த பின், காரை உருப்பட்டாற்போய்தான்  
என்று சிலை வேதனைப்பட்டதற்குத் தகுத்  
தாற்போல். இந்தத் தர்மனாத்தா வந்தான்.  
கோவிலுக்கு காலியைக் கண்டல் கண்டல்  
கட்டி விட்டான் கோவிலின் புனிதத்திற்கும்  
அதன் காரியங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்  
லாத கண்டல் கட்டி விட்டான்.

இந்த கண்டலுக்கு அதுமீயைத் தூக்கும்.  
மூல்கள் கண்டலும். கண்டல் இங்கு  
மால். கண்டலாக வந்த கட்டிய அங்கு  
பிடித்தும், கை வைத்த கட்டா பனிக்  
மால், யார் கண்டல் வாங்குவார்களே என்ற  
ஏக்கம் பார்க்கவாயாம். காலம் தேய அங்கு  
சிலைகள் யார் பதிக்கிறார்கள்?

அங்குக்கு சென்று பசுவை, ஒரு பெண்  
குழந்தை, மூன்று பேரும் படித்துக்கொண்ட

புகழ்கிறார்கள். பார்த்தானே அறிவின்  
துவாலை முகத்தில் தெரியும் குழந்தைகள்.  
அந்த எதிரொலித்தான் இப்படி அலைந்  
தாலும் ஒரு மனம் திருப்தியை உண்டு பண்  
கிறது... அனாதைகட்டும் என்று இந்தச்  
கண்டல் கடைவய எடுத்து விட்டு, சமைவய  
மகாதேவன் தனக்கு அளித்தென்பவேண்டும்  
என்றான்: அவனுடன் கல்பாணம், காரித்  
திகை என்று விளம்பிவிட வேண்டும். ஒரு  
கல்பாணத்துக்குக் குறைந்தது கல்பாண்  
போக இருவாறு ரூபாய் கிடைக்கிறது  
என்றான் மகாதேவன்.

பேசாமல் நாளைக்கு அவன் கூடப் போய்  
விட வேண்டியதுதான்.

மத்தியான வெளிக் கூடம்பிக் பேர்வழியை  
வெள்ளமாப் வெளிக் கொணர்ந்தது. அரசு  
மரத்துச் சலசலப்பில் காற்று கொஞ்சம் இத  
மாகப் வந்தது. உட்காரித்து பார்த்ததில்  
கண் அருகிறுப்போல இருந்தது. விட்டிய  
மூல் அனாதையை ஒட்டிய தாழ்வுவரத்தில்  
மனைவி கிழித்த துணிகளைத் தைப்பது போன்ற

# வாழ்வு ஒருவேளின்

சிறப்பா ராஜகோபுரலன்

ஒரு கைபோ ஒரு பிரமைபோ பின்னவடித்  
தாற்போய் எழுந்தது. 'கி.இதென்ன தூக்கம்'  
என்று உதறித் கொண்டு எழுந்தபோது இரையா  
வன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

"என்ன அப்பூ?"

"அம்மா கூப்பிட்டாப்பா."

"என்ன கமாசாரம்?"

"தெதப்பா விட்டுக் கல்பாணத்துக்குப்  
போக வேண்டாமா என்று கேட்டாப்பா."

—கதை—





சிலங்கு அப்போதான் இந்த விஷயம் ஓதுகத்தங்கடும் துண்டும் போட்டாற்போகும் உதரத்தது.

கடப் பிறத்தவன் இவன் இருத்தந்தான். அக்கா, நங்கை கூடக் கேடயாது. அக்கா, இவ்வயன் எப்போதும் தினதயர் செவ்வம் கொடுத்தார்.

"கெடுத்தது பூரா அப்பாதான். சிவன வயசுப்பே வந்துக்கு மட்டவடிப்பான். ஒரு தான் விட்டு இருத்த தாலுள் செவ்வீட்டமாரினை எடுத்துண்டு போனவந்தான். ஒரு வருஷம் வழிச்சத் திருப்பினும். "இவ் இருத்த பாம்பே போனோன். சென்று வருஷம் கஷ்டப்பட்டோன். கன்னச் செத்தவன் கெட்டோன். தொழிவ வுதர இருத்த தாலே போனின்ன மாட்டி ஒரு வருஷம் தெய்வக இருத்தேன். விடுதலை ஆண்புறம் அறிவேயே துவிச்சலா ஏறவிட்டோன். ஒரு கொய்கிணிய்போனின்னக் கையாணம் பண்ணிக்கிட்டோன். பெண் குழந்தை ஒன்று சென்று வயகவ இருக்கு. இவ் கண்ணப் பத்திக் கண்ணப்பாராதே. உனக்கு செப்பு சரீயிவ்வேண்டு கேள்விப்பட்டோன். பேசாம எங்கட வா. சென்டே வருஷத்துலே கட்டாதிப்பியாக்விடுறேன்" இவ் வார்த்தைகளை வானமாய்ப் போழிஞ்சான் "வேண்டாண்டா சாமி. நீ செவ்வியென இருத்தாச் சரி. நம்ம பரம்பரை ஏழையா இருத்தாலும் பணக் காரராவிலுத்தாலும் மனசெவையும் வாக்கி வேயும் கத்தமான பரம்பரை. அதுவ் வத்த தீ. நேசத் துரோகக் காரியக்கவன் ஒரு படநது எண்குப் புகக்கவே. உன்னைத் தம் பின்று சொந்ததே எண்குப் பிடிச்சமான தின்பே" என்று.... தான் போகின்றதும் அவன் சரிவ் அடைவியமா எண்ணிப் பார்த்து விட்டுப் போய்விட்டான். பீரம்மாண்டமனை வாரி

என்னபட்டு வேஷ்டி என்ன சென்ட் வானின் என்ன. கழுத்தவ் சேவினி என்ன. கப்பிட்ட தொழினை என்ன? கடப் பிறத்த அனா வார்சென்று ஒரு மகிவாகைகண்டா, ஒரு மடமுண்டா? ப.... அவன் விட்டுச் சமை வகவாரிண்க்கப்பிடறமாதிரி கப்பிட்டான்" என்று. சத்தானம் சிவனை அழைத்த தினத் திவ் கோயில் குருக்கிடம் சிவக வகுத் தப்பட்டுக் கொண்டார்.

கேடையத் துக்கிக் கொண்டு விடு அடைந்து ஒன் தாழ்வாரத்தில் நுழையும் போது. மனைவியும் குழந்தைகளும் திஜ் மாவே விடுத்த துவிக்கித் தைப்பதில் கெட்டிருத்தாராக.

"என்ன அப்பதும். இத்தப் பயக் விட்டுக் கையாணம் நெழையவே மறத்திருச்சே!" என்று பாதி வருத்தமும், பாதிச் சிப்பியுமாடுச் சிவக கொணதும், அப்பதும் தலை நிமிர்த்தான்.

"உங்களுக்கு மட்டும் மறத்திருக்கும். ஆளுவர். ஒகெமெவ்வான் லாபகம் வெச்சப் போய்விடுக்கு. கையாண மண்டபம் அவ் வனவு அழகாச் சிங்காரிச்சிருக்காம். இப்பவே தினதயக் காரிகை வத்திருக்காம்."

சிலங்குக்கு சரிச்சத்தான் வத்தது.

"என்டி. அவன் வாரிமென்றுக்குத் துரோகம் பண்ணிக் காசு செத்துக் கோயிலுவரது இருக்கான். என்னைப் போவ் கண்டால் வித்தா இப்படிக் கோளாகவதாம் கல்லுடும் பண் ணன்? உன் காவை முடிட்டுச் செக்கிரமா பொறப்பாதி வழிவைப் பாரு. டேப் அப்பி. அப்படாவுத துவம் இருக்கான்று பாரு. குவிக்கிடேறேன்" என்றார். தம் பணியினைக் கழித்தவாறு.

"இவ்வா பாருங்க. தான் உங்களைக் துறத சொங்க்கிலே. தாஜுமகாக் அழகுள்ளது சொங்க்களம். அதுக்காக அப்பே படுத்தித் துங்க முடிபுமோ? நடித்தனம்தான் பண்ண முடிவுமோ? கையாண மண்டபத்துக் தடக் கதளைச் சொன்னோன். எண்குக் கூட வரணும்னுதான் ஆகவா இருத்தது. ஆறு இத்தக் கோளகைத்தைக் கேள்விப்பட்டபின் னுன். அப்பே தானும் கொழந்தைகளும் வர் தது உங்க தம்பிக்கு ரொம்பக் கேளரவுக் குறைச்சலா இருக்கும். நீங்க போய்ட்டு வாங்க.... என்ன இருத்தாலும் பொண் ணுக்குப் பெரியப்பா...."

அப்பதும் வத்தது முடித்த புடவையைத் தூக்கி, வெவிச்சத்திவ் வவத்துப் பார்த்துத் திருப்பி அடைத்தான்.

"ஒரு தானிக்காவது தங்க் சாப்பாடாச் சாப்பிடுங்க. மகாதேவவந்தான் சமைவக. கொழந்தைகளுக்கு சென்று பகாரமாவது வாக்கிண்டு வாங்க."

சிலக மெனமமாக அவ்வியே பார்த்தார். மனைவியின் முடிவையும் வென்றுகோனையும் தொடர்ந்து தினதயப் பேசணம். ஆளுக் கு அப்பியிவின். இன்னும் மெனமம் உதறகம் கிணற்றுப் பச்சம் போய்க் குனிந்து விட்டு வத்தார்.

"நங்க வேஷ்டி ஏதாவது இருக்கா அம் பூதும்?"

## யானின் தற்போது

காட்டில் யான்கள் இறந்து விடப் பதைவாரும் பாரிக்க முடியாது. அவை முதிர்ந்த யானை தனக்கான காவத் தில் "வாழ்த்துப்போதும். இனி இருந்து பயனில்லை" என்று திணித்து விட்டால் புதை மணம் உன்ன எதுப்பு நிலம் தொக் கிப் பயனமாமுகமாகும். யாரும் அறிவா வண்ணம் புதை மணத்துக்கு இறந்த தற்கோலை செய்து கொண்டுவிடுவாம்.

-பொன்மணி பச்சமணி



“யோன ஸாஹ உத்பப்பா தேவரத்தகு  
வெக்க குப்பிட்டபெ அத்தவேஷ்டிடுக்கு.  
கட்டிண்டு போங்க.”

“வருஷத்துக்கு ஒரு தடவையாவது தேவ  
சம் வருது. அப்பா மேல் இருக்கிற மரி  
லாகதனும் கண்டப்பட்டு ஒரு வேஷ்டி-தூண்டு  
எடுத்துட்டோம். இப்போனது. நம்ம தரித்  
திரத்துக்கு நாமாலைய எங்க வேஷ்டி எடுக்  
கிறோம்” என்று சொல்லிவிட்டு அந்த வேஷ  
டியை உடுத்து. இருப்பதினாலேயே தன்ம உட  
கடவை அணித்து வெளியே வந்தார்.

கிளியான மண்டபத்துக்குள் நுழைந்து  
ஒரு மணி நேரம் வரைக்கும் சிலக்கப்பி பிர  
யிப்பு நிர்வகிப்பீர். அவரை வரவேற்க  
குறும் இப்போ. அந்த இடத்தில் கோவா  
கைத்துக்கும் பெரிய மணிதூக்கி வருகை  
கைக்கும் நடுவே ஒரு ஸாஹாடு போல,  
தனித்துவிட வேண்டும் என்ற உறுதியோடு  
சிலக்கிப் மேல் அத்தனை பேர் பார்த்தவரும்  
அந்தியத் தன்மை கொண்டன.

நான் வந்திருப்பதைத் தம்பி அறிந்து  
கொண்ட வேண்டும் என்ற ஆவனில், சிலக,  
அவனைக் கண்டு பிடித்து, அவனைத்  
தொடர்ந்து, மாப்பிள்ளை நங்கும் அனைக்கும்ப்  
பக்கத்தில் தயக்கமாகச் சந்தித்தார்.

“சத்தானம்” என்று அவனை மெல்லிய  
ஒரளில் அழைத்தபோதே வார்த்தைகள்  
பலத்துகொண்டன.

சத்தானம் அந்த அழைப்பில் சற்று ஆச  
ரிவருத்துத் திரும்பினார். திரும்பியவனுக்குத்  
தன் அம்மைவின் வருகை சத்தோ  
கத்தை உண்டாக்கியிருக்கவேண்டும். ஆனால்  
அவனுக்கு அருவருப்புத்தான் கொந்திது.

கனக்கு இந்த வேட்டியும் எட்டையும்தான்  
கிடைக்கது! என்று விக்கிற ஆறு என்  
தோட அன்னுள்ளு தெரிஞ்சு, சொப்பப்  
பெரு கேக்கத்தைப் பார்த்தா நாக்மைப்  
புறக்கிச் சாணும் போன இருக்கு. இப்ப  
இந்த அவலகாரத்துவ வந்திருக்கே. இத்  
தனை வருஷம் பிராமதேச, சந்தை  
விக்கிற இந்த வேட்டியும் எட்டையும்தான்  
கிடைக்கது.. “என்று சத்தானம் வார்த்தை  
களை எதிர்ப் எதிர்ப் அதை எதிர்பார்த்ததை  
சிலக அதை எதிர்த்து கொண்டு கொண்டார்.

“சத்தானம் இந்தச் சட்டையும்கேட்டி  
யும்தான் கிடைக்கிறது என்று அழுத்தி அழுத்திச்  
கேக்கிறே. என் உப்பாத்தியத்துக்கு இது  
தான் கிடைக்கும் என்று உனக்கு  
அகேரவனது. நான் இந்த கேக்கை  
போயிட்டேன். உன் மகன் கல்யாணத்துக்குக்  
கூடப் பொறுத்த அம்மை வந்திருக்கேன்.  
காங்கண்ணு. அன்னி வரலையா, கொழுத்  
ததங்க வரலையா என்று உனக்குக் கேக்கத்  
தெரியுமோ சட்டை மோசம், வேட்டி மோச  
யின்று முகத்தைக் கிளிக்கிறீயா? நான்  
அம்மையானவா வந்திருக்கேன்! நான் உன்னை  
விட சாழையா இருக்கலாம். என்டம் விக்கிற  
வரு இருக்கலாம். ஆறு உன்னிடத்தித் தன்  
மானம் எனக்கு திறைய இருக்கு. என் வீட்  
டுக் கல்யாணம் நடத்தாத் கண்டிக்காரன்  
வீட்டுக் கல்யாணம்னு ஹர் சொல்லும்.  
ஆறு உன் வீட்டுக் கல்யாணத்தைத் ஒத்திடு



சோழ

‘சோழ வன நாடு சோழன்-த்து’ என்று  
அவ்வையார் பாடியிருப்பது அங்குக்குக்  
கும் தெரியும். சோழ நாட்டில் தேவ  
அறிவம் விளைவதனும்கூடப்படி பாடிய  
நாக்மத்தினைக்கொண்டும் அங்கு.. “ஆனால்  
உண்மையான பொருள் என்ன தெரி  
யுமா? சோழ என்ருல் முத்தி என்று  
பொயின் அந்த மோட்சத்தைத் தரு  
கின்ற சோழர்கள் அறிமுகச் சோழ  
நாட்டில் இருப்பதனும்தான் அவ்வைய  
ார் அப்படியி் பாடியார்.

நிழருகுக் கிருபாசுந்த வாரியார்  
சுறுச் கேட்டவர்!

என் என் முத்துவிருகன் சாணா

ஹர் என்ன சொல்லுது தெரியுமா? என்னச்  
சாணாக்காரன் வீட்டுக் கல்யாணம். கன்  
கை உடத்தக்காரன் வீட்டுக் கல்யாணம்னு.  
கண்டா. நீ கெளரவமானவனு, நான்  
கெளரவமானவனு? சரி, நாயே உன் அழைப்  
புக்கு நான் வந்தேன் பாரு...” என்று சிலக  
காறித் துப்பிவிட்டு திண்ணமாகப் படி  
இதற்குக் கொண்டேறினார்.

வீட்டை அடைந்தபோது பெண் குழந்தை  
தடிவத்து, “என்னப்பா கபை குண்ணும்  
கொண்டியே! பட்டணம் எங்கேப்பா?” என்று  
ஆர்வத்துடன் கேட்டு, அருகையைத் தொடக்  
கினாள்.

“அந்த நாய் வீட்டு பட்டணத்தைத்  
சாப்பிட்டா நங்கும் அந்த புத்தி வந்  
தும்குமா” என்று சாணானம் சேம்பத்  
தொடக்கினார். அவர் குரல் கேட்டு அப்பற  
மும், கபையுக்களும் வந்து விவரம் தெரி  
யாமல் குகத்தில் கேள்விபுடன் நின்றுகண்.

“மேய், நீங்க நங்காய் பட்டை தெம்பத்  
சேப்பாதிடு, தெம்பையாருங்களுக்கு வரலும்,  
புரிக்குமா!” என்று கபையுக்களைப் பார்த்துச்  
சொன்னதும். அப்பா சோகவது வகைதிக்  
கும் சேலாக இருக்கும் என்ற தம்பிக்கையின்  
உண்மையின் இருகமும். “புரிக்குதப்பா”  
என்று வார்த்தையாறும் மனசாறும் ஆற்றித்  
தாரின.

“யோன காகியம் என்னுக்கி” என்று  
அப்பாறும் தம்பியுடன் கேட்டான்.

“கோக்தென், கோக்தென்” என்று சிலக  
திண்ணாய்.







# ஆவாச ஆசை ஆசை

பங்குதேவரட்டை ராஜேஸ்

1

"நீங்க செஞ்ச உதவிக்கு ரொம்ப நன்மை இருக்கா?"

"இதுவே என்னங்க தமிழ்? நான் உங்க குடும்பத்துக்கு ரொம்ப கட்டுப் பட்ட வனுங்க."

"கட்ட...கட்ட...கட்ட..." எதிர்த்துப் போப மும் ஈகத்த குரலில், "ஏன்யா வசனத்தை மாத்துறீ? கட்டுப்பட்டவன் இங்கே... கடைமயப்பட்டவனா சொல்லுங்க. அங்குட்டோருக்கு வந்து இப்படி ரீ-டேக் எடுத்துக் கிட்டே-இருந்தா உருப்பட்டா மாடிரிதான்."

சுதாநாயக நடிப்புக்கு உடனே ஒருவன் ஓடிவந்து குடை நிழல் நத்தான்.

மேக்கப்பெயர் வந்து ஒரு கண்ணாடியை நடிப்பில் கையில் கொடுத்துவிட்டு மூக்கைத் "டச்சப்" செய்து கொண்டிருந்தான்.

டைரக்டர் அவனிடம் வந்து, "அண்ணே! நீங்க பிரமாதமாகச் செய்யும்போது அவன் வசனத்தைத் தப்பாச் சொல்லிக் கொடுத்துட்டான்" என்று அவனிடம் குறைத்தார்.

பெருமிதமாக புன்னகையுடன் பதிலாக்வி விட்டு சிரிப்பைப் பற்றவைத்துக்கொண்டான்.

சற்றுத் தூரத்தில் வெண்ணையாய் அருவி வீழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

பிரபலமான சுதாநாயக நடிகர் என்பதால் அங்குடில் பார்ப்பதற்கு ஏராளமான கூட்டம் வந்து குத்திருந்தது.

சுதாநாயக துறையினர் வந்து கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்திப் படமெடுக்க உதவி செய்து கொண்டிருந்தனர்.

டைரக்டர், "என்ன ரெடியா? கேமிரா? க்ளாஸ்க்... ஆக்ஷன்" என்றார்.

"விரியேயில் புரொடக்ஷன்... புரொடக்ஷன்... செவன் ரீரேயிங்... டேக் கு... டக்" என்று ஓசை அறிந்தது. டேக் ஒ.கே. ஆகியது.

"பேக்-ஆப்."

டைரக்டர் குரல் கொடுத்தார்.

அங்குடில் சாமான்களை வேலில் ஏற்ற ஆரம்பித்தனர்.

டைரக்டரும், புரொடக்ஷன் மானேஜரும் போனியாருக்கு நன்றி கூறிக்கொண்டு மரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கும்சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சங்கரிடம் வந்தார்கள்.

இன்னமும் துடிப்புடனும், நல்ல சிவந்த நிறத்துடனும் கம்பீரமாகக் காணப்பட்டார் சங்கர்.

"மூனு நாளை நீங்க தந்த குத்தகைப்படிக்கு ரொம்ப நன்றி" என்றார் புரொடக்ஷன் மானேஜர்.

"நாங்கமட்டுமில்லே. இனிமேட்டுத்தான் உங்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தந்திருக்கு" என்றார் சிரித்தபடியே.

"ஆமாம், இவ்வாட்டி ஒழுங்கா அங்குடில் எடுத்திருக்க முடியாது. எக்கச் சக்கமான பணம் வேண்டா வீடுக்கும்" என்றார் டைரக்டர்.

"எல்லாம் முடிந்திருக்கா?"

"இங்கேருக்க வேண்டியதெல்லாம்முடிந்து இருக்க. இன்னும் கொஞ்சம் மெட்ராஸ்லேயும் கொடைக்கானல்லேயும் எடுத்துட்டா படம் முடிந்திருக்க."

ரிகிரிசுக்கு ஆட்டோநிராய் போட்டுக் கொண்டிருந்தார் சுதாநாயகர்.

அங்குடில் பூமிட் கிளம்புவதற்குத் தயாரானது.

சுதாநாயகர் வேளும் குற்றுவதை விட்டுப் புறப்பட்டான்.

சங்கர் நம் வங்கைக் க்ளாஸ்க் செய்தார்.

2

சுதாநாயக துறையினர், வங்கை நிறுத்திவிட்டு உள்பே துறைத் தார் சங்கர்.



என். ஐ. முன்னும் ஒருவர் நின்று.

"நான் என். ஐ. நினைப்பதில்லையோ  
இருக்கோ. என் பேரு மாணிக்கம்.  
முத்தநாறும் நேத்துக் கலெக்டரெல்லாம்  
என்னும்போது ரெண்டு ரூபா நோட்டுலே  
உள்ள நோட்டு இருந்திச்சு... முதலான  
ஊர்ல இல்லை... அவரு வந்ததும் அவரு  
இட்டே சொத்துபோலமென்று எம்மா இருத்  
துட்டேன். ஆறு நேத்து மூன்று ரெண்டு ரூபா  
இருந்திச்சு. இனிமே கம்மா இருக்கிறது ஓர்  
பில்லே... பின்னாலே ஏதாவது விவகார  
மாலிடப் போவதுனுதான் முதலான இல்  
லாட்டையும் பரவாயில்லென்று நினைத்ததைச்  
சொல்கிறப்போகலாமுன்னு வந்தேன்."

"அந்த நோட்டெல்லாம் கொன்னுத்த  
இருக்கேனா?"

"இதோ... இத்தாங்க."

பெண்ட் பாக்கெட்டிலிருந்து எடுத்துத்  
தந்தார்.

"ஒரு கம்பினைட் எழுதிக் கொடுத்துட்  
டுப் போங்க."

எழுதிக் கொடுத்தார்.

"வரேங்க."

"கொஞ்சம் கவனமா இருங்க."

5

"ஹேர்ரர்ரர்ரர்ரர்..."

நினைப்பதில்லையோ கலெக்டரெல்லாம் டிக்கெட்  
கொடுப்பதற்கு மணி ஒலித்தது.

தரை டிக்கெட் கவுண்டரில்...

ரெண்டு ரூபாய் நோட்டு ஒன்றை நீட்டி.

"ரெண்டு" என்றது ஒரு குரல்.

அந்தேமே இல்லை. அது என்ன நோட்டுத்  
தான்.

"யாரையா இந்த நோட்டெட் கொடுத்த  
து? இப்படி இந்தப் பக்கம் காமியா"

என்னுள் டிக்கெட் கொடுப்பவர்.

அந்த இரண்டு பேரும் வந்தனர்.

ஒருவர் கைவிட்டே கொண்டுவிட்டார்.

இன்னொருவர் தாது முழு வேட்டையை மடித்

துக் கட்டிவிடுத்தார். கைவிட்டவரையுட்கு  
முப்பது வயதிற்குமே. வேஷடி கட்டிவிடுத்  
தவனுக்கு முப்பத்தைந்து இருக்கலாம்.

அவர்கள் இருவரையும் மாணேஜர் தம்  
அறைக்கு அழைத்துச் சென்று உட்கார  
வைத்துவிட்டு, ஏதாவது போக முலம்  
விவரத்தைச் சொல்லி, உடனே நினைப்  
புக்கு வரச் சொல்லி விடுத்த எப்-இன்ஸ்  
பெக்டர் கைகளில் வருகைக்காகக் காத்திருத்  
தார்.

அன்று நேரத்தில் போலீஸ் ஸ்டீப் விவரத்து  
வந்தது.

எஸ். ஐ. கையப் பார்த்ததும் அவர்கள் பாய்  
பட ஆரம்பித்தனர்.

"நாங்க ஒரு தப்பும் செய்யலியே" - பரி  
தாபமாகச் சொன்னால் வேஷடி கட்டிக்  
கொண்டிருந்தவன்.

"நீ ஒரு தப்பும் பண்ணலே. நாங்க ரெத்  
நிடுகென்கிக்கு மட்டும் பதில் சொங்கு"  
என்று கூறி நாற்காலியில் அமர்ந்தார்.

"நீங்க ரெண்டு பேரும் எந்த னாரு?"

"இந்த அரைதாங்க" என்றான் கைவி.

"எங்கே வேலை பாக்குறீங்க?"

"நான் ஜவுளிக் கடைப்பிலே வேலை பாக்கு  
றேன். அவன் நோட்டெட்டிலே ஏர்வரா இருக்  
கான்" என்றான் தாது முழு வேஷடி.

"இப்போ டிக்கெட் எடுக்கப் பணம்  
கொடுத்துக்கொண்டே... அது யாரோடது?"

"என்னோடதுங்க" என்றான் கைவி.

"இந்தப் பணம் உனக்கு ரது?"

"நீயாவன்கிக்கு போனால் கொடுத்த  
பணத்திலே ஜவுளி எடுத்தது போல நினைவே  
உன்ன பணம்தான் இது."

"இது உன்னோட முதலான கொடுத்ததா?

இல்லை ஜவுளிகளையிலே காங்குனே மிதிபா?"

"ஜவுளிக் கடைப்பிலே காங்குனே மிதிச்  
செய்கறாப் பணத்திலேயிருந்துதான் எடுத்துக்  
கிட்டு வந்தேன்."

விவரத்தைப்பேட்டுக் கொண்டு அமைதி  
பாக நின்று கொண்டிருந்தார் மாணேஜர்.

அந்த அறையில் உள்ள கயர்க் கடிவாரத்  
தில் மணி பத்து இருபது.

உன்ன நினைஸ் ரீல் டிக்கெட்  
கொண்டிருந்தது.

செரெட்டெட்டப் பிற கைத்  
துக் கொண்டு தனதான் ஓர்  
இழுப்பு இழுத்துப் புக்கையை  
விட்டபடியே "எந்த ஜவுளிக்  
கடை?" என்றார்.

"தங்கம் ஜவுளி கட்டோ  
ருங்க."

தாது முழு வேஷடியிட்டம்

"நீ எங்க வேலை செய்றீ?"

என்று கேட்டார்?

"முருகன் ஜவுளி கட்டோ  
ருங்க."

கைவி கட்டியிருப்பவனைப்  
பார்த்து "விட்டியே எதுவும்  
பணம் வேண்டுமெனா?"

என்றார்.

"எழுந்ததற்கு ரூபா  
இருக்கும்."





"சரி வாங்க. ரெண்டு பேரும் தீர்வோடு ஏறுங்க, மாஸேஜர்! தொடர்ந்து கைமாடுவோம் இருக்க. ஏதும் தவறக்கு போகப் பண்ணுங்க."

தீப் கைலியின் விட்டும் மூக் வந்து நின்று.

அருகிலிருந்து அக்கிபென் கிளக்கொலியிடுக இவர்களைப் பார்த்து கைவிட்டுப் பணத்தை ஆராய்ந்தார்.

அந்நி இன்னுமோரு 'அந்த' இரண்டு ரூபாய் இருந்தது.

அதை எடுத்துக் கொண்டார் கைலி.

"இ மெட்டைக்கு வந்து ஒரு கிட்டெ மெண்டை கைபெடுத்துப் போட்டுட்டு வந்து. அப்படியும் தாக்க கூப்பிடும்போது கிட்டெ ஊக்கு வரணும். தீப்போ ஏறு."

"நீயா... நீயா... அவரை நெருக்கிலே போட்டுடாதிங்க ஐயா!"

கதறி அழுதான் மகிஷி.

"பயப்படாதேய்மா. இப்போ உடனே நிரும்பி வந்திருவோரு."

4

மீதநாகம்.

மதியம் மூன்று மணி.  
எம். டி.பி.ன் உதவையை வாங்கிய கூபக் உருமியது.

இவர் தீயூரனுக்கு வரும்போது கூபக், தங்கம் ஐயுனி கிட்டொரு கெருக்கியது.

"வாங்க... வாங்க."

"ஐயுனி எடுக்க வந்தீர்களா?"

"இங்கேயே. நான் அதுக்காக வரவே. தூறு ரூபாய்க்கு சேலுக் வேணும். இரை இருந்தா தேவலாம்."

\*\*\*\*\*

டார்லினின் பரிந்துரைக் கொள்கை மூதல் முதலில் பாட்டமாக மாணவர்களுக்குப் போடுக்கப்பட்ட பொழுது அமெரிக்காவில். ஒரு சிறந்த சர்க்கரை இளம்பியது. ஒரு தந்தை. அக்கொள்கை கட்டவும் ஒரு தாட்களில் உணவைப் படைத்தார் என்னும் பழைய ஏதர் பாட்டுக் கொள்கைக்கு சிறந்தமாக இருப்பதாகத் தம் மகனுக்கு மத தம்பிக்கை குறைவிறை என்ன அமைப்போடுக்கும் ஆதிரை யீது வந்திருந்தோடார். அங்காசியைக்கு அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது! - தீரஞ்சுரு



"அதுக்கொள்கை தரிறை. நீயாவே நேரமாக இருக்கிறது இரண்டு பேர்களுக்கும் கிளக்கொலியை வாங்கி வக்கக்கிறது" என்றபடியே 'கல்லா' விவிருந்து ஏதொலே பிச்சிக்கப்பட்ட இரண்டு ரூபாய்க் கட்டி விருந்து ஐம்பது தான என்னி ருந்து கைவிட்டுக் கொடுத்தார்.

கைலி கொடுத்த தூறு ரூபாயைக் 'கல்லா' கில் போட்டுவிட்டு, "என்னிப் பார்த்தும்க" என்றார்.

என்னிலார். 'அந்த' நோட்டியுக் இரண்டு இருந்தது.

அதைக் கைவிட்டதது போலவே என்னி ஸுத்திவிட்டு, "சேயா இருக்கு. நீங்க எப்பவும் கைலியே சேக் வக்கக்கிறது இங்கேயா?" என்றார்.

"இங்கே. அப்பப்ப போக்கல் டீராய் பண்ணுகோம்."

"ஆமாம்... தம்ம கார்டை கைவிட்டி ருத்தாக்களே... அங்கக் இங்கே வந்துவதா ஏது பரேக் பண்ணுக்களா?"

"இக்கிங்க. ஒரு தாள் அந்தப் பட்டத்தை எடுக்கிற பாக்கத்திலே ஒருத்தர்னு அவரும் கைரக்கடும் வந்தாக்க. வந்து. 'உங்க ஐயுனி கைலியே தீரோயிலும் தீரோயிலும் காரில் பர்க்கேல் பன்ற மாநிலி ஒரு கூாட் எடுக்கிறோம். அதுக்கு ரெண்டாயிரம் ரூபாய் தாக்க' அப்பவங்களுக்க. அந்தெல்லாம் கைவிட்டாங்க சோக்கி அனுப்பிட்டேன்."

"ஏன் அப்பயுக் சொன்னீங்க? நீங்கள் பண்ணிட்டீர்களே அது?"

"ரெண்டாயிரம் ரூபாய் சேயா நிக்கிறதாக்கு எல்லையு கைப்பபடணும்னு எணக்குத்தான் தெரியும். அப்பயுக் கொடுத்தாக்க கூட பட்டி கைலியே வருமோ வராநோ, நான் சொக்தது சரிதானா?"

"ரொம்ப சரி. இப்போ உக்கவிட்டே வேறே ரெண்டு ரூபாய் கட்டு இருக்கா?"

"ஓ! இருக்கே."

ஒக்கொரு கட்டிலும் 'அந்த' நோட்டுகணிக் கை கைத்திருத்தன.

"மீட்டர் பெருமாக்க! நீங்க எங்கேயுட கட்டெணுக்கு வந்து ஒரு கிட்டெட்டெண்ட எழுதிக்க கைபெடுத்துப் போட்டுட்டு வந்துருங்க."

"ஏன்?" பதறித்தட்டன் கேட்டார்.

"இதனே கண் நோட்டு இருக்கு. இதை உக்கவிட்டே இருத்ததாக்க கைப்பத்திரேயும் திறதாக்குத்தான் கிட்டெட்டெண்ட. அப்படியும் இக்கெண்டியேணுக்குத் தேவைப்படும் போது உக்கவிக்க கூப்பிறுவோம்."

5

சேலுக் கிறுக்கை மதியம்,  
காக்கட்டி, பங்கக் காஷியர் லுருகே கின் விட்டிருந்து வந்து 'காலிக் பெக்கி' அழுத்தினார்.

போலீஸைக் கண்டதும் சற்றே அநிரித்து,  
"என்ன? வாரு வேணும்?" என்றார் காஷியர்.

"உங்களை எப்-இக்கப்பெட்டர் நீயா கையோட அளாஞ்சிக்கிட்டு வரக் சொன்னுங்க."

இதை தாழ்க் கொண்டிருந்தது.

வேஷ்டியை மடித்துக் கட்டி, குடைகைய மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு போனில் ஸ்டேஷனுக்குத் துறைந்தான் முருகேஷ்.

"நீங்க மீனா பாங்கிலேதானே வேலை பாக்கிறீங்க?"

"ஆமாம்."

"இங்கே எல்லவையு வருஷமா வேலை பாக்கிறீங்க?"

"நாலு வருஷமா."

"உங்க பேருக்கே டிராப் பண்ண பணத் திலே... ரெண்டு ரூபா கட்டுவே என்ன தோட்டு திணறு இருக்கே..."

"நான் எவனிக்கவே, என்னுக்கு தெரியாது."

"நீங்கனா ஒத்துக்கிட்டா நங்கலு. இவ்ளே நாய்கனா கண்டு பிடிச்சா தண்டனை அடுக மா இருக்கும்."

சற்று நேரம் மௌனமாக இருந்தான் முருகேஷ்.

அந்த மௌனத்தைப் பயன் படுத்துக் கொண்டு மேலும், "உங்களை அரெஸ்ட் பண்ணி ஒரு நாள் சாக்கப்பிடி செவ்வாய் போதும். உங்களை வேலைலே இருந்து டெர்மினேட் பண்ணிறுவா... 8 செரியுமில்லே" என்று, இவ்ளப்பெட்டர்.

"ஊர்! நடத்த உண்மையைச் சொல் கிறேன். இந்த வேலை போலிட்டா என் றுமியும் ரொம்பக் கூடப்படும்தான்."

"சொல்லுங்க, ஊரெட்டர்! இவரு சொல் ததை அப்படியே எழுதிச் சைப்பெடுத்து வாங்கிச் சைக்கிள், டீ... நீங்க சொல்லுங்க."

7

இதுபற்றித் திணை.

பதினெழு மணி.

போலீஸை உள்ள போக விளையுத்தது.

பாங்கி டிராபிங் தங்கியிருக்கும் மாலைதான் செவ்வாய் இறங்கி வந்து போக எடுத்தார். வயது முப்பத்தைந்து. கவர்ச்சியான உடல்.

"என்... செவ்வாய் கிழக்கில்."

"....."

"முருகேஷா? ஏன்?"

"....."

"அந்த வேலைவை மத்தியானமாக வெக் கிடுகளை. இப்போ நம்ம வேலைவைக் கொஞ்ச கம் முடிச்சுடலாம். இந்த என்டெனிய லிட்டிட்டா இனிமே அடுத்த என்டெனிய சேவிய முடியும். எல்லவையு நாளைக்குத்தான் அந்த நம்ம செக் ரூம்லேயே செக்கக்கிறது! இவ்ளப்பெக்ஷன் தொடர்வது வந்துடுச்சிது? ரொம்ப ஆபத்தா ஆவிரும்."

செவ்வாய் திறந்திருந்த கதவைத் திறந்து கொண்டு சப்-இவ்ளப்பெட்டர் உள்புற துறைத் தார். "மீஸ்டர் செவ்வாய் உங்களை அரெஸ்ட் பண்ணேன்."

"நீங்க பேருக் பணத்திலே இருந்து துப்பதா விரம் ரூபாவை எடுத்துட்டு அதுக்குப் பதிலா என்ன தோட்டைக் கலந்து புழக்கத்திலே விட்டிருக்கீங்க. உங்க வேலையர் முருகேஷ்



அப்பா (ஈர்போர்ட்டிய): தனியா தி அமெரிக்காபோதியே எல்லையா இருக்கும்? மனை: எவ்வப்போது இருக்கப்பா, அமெ ரிக்கா போனதும் முதல் வேலையாத் துணை தேடிக்கிறேன்!

—உ. ராஜாஜி

அப்புவரா மாதி எல்லா விவரத்தையும் சொல்லிட்டார். இப்போ... நீங்க போகன பேசுனதெல்லாம் 'டெப்'லே சிக்கார்டா பிடுக்கே."

சீர்தவரை கலந்துவிட்டு, செவ்வாய் பிரமை பிடித்தது போல நின்று.

"மீஸ்டர் செவ்வாய்! நீங்க செக்கிருக்கிற என்ன தோட்டை வெவ்வாய் நான் பட்ட ஓவர் பண்ணுங்க. இந்தப் பணத்தை உங்கவிட்டு போடுதலுங்க விவரங்களைச் சொல்லுங்க."

"சொல்றேன்."

வேலையர் முருகேஷின் வாக்குறுத்தித்...

"இதுக்கு முக்கிய காரணம் எங்க மாலை தந்தான். அவருவிட்டு. இங்கே ஷாட்டிங் எடுக்க வந்திருந்த புரொட்டியூசர் பார்ட்டர், 'நீங்க இருபத்தைதலாயிரம் கொடுத்திருக்கீங்க அதுக்குப் பதிலா நாய்க். துப்பதாபிரத்திக்கு ரெண்டு ரூபா. என்னதோட்டு தர்றேன். நீங்க அதை பேருக் பணத்திலே கலந்து விட்டுருங்க' அப்பகன்னு சொன்னாரு. இந்தக் காகிவத் துக்கு அவரு ஒத்துக்கிட்டதுக்கு முக்கிய காரணம் அவருக்கு சினிமாவிலேயேயுட்கூறு விற ஆசைதான். இந்தப் பட்டத்தை எடுக்க இந்த வரிவிலே உதவிசெஞ்சா அடுத்த பட் திலே தவிராசார் போட்டியேன்னு சொன்னி யிருக்காங்க. பட்டத்திலே நயக்க சாண்சாய் மெடக்கது. அந்த நேரத்திலே தோட்டு மாத்தறதிலே இருபத்தாறுதலாயிரம் ரூபா யும் கிடைக்குது. இந்த ஆசையிலேதான் ஒத்துக்கிட்டார். இதுக்கு எங்கிலே ஒத் துறைப்பும் தேவையப்பட்டதுன்னு சாண்குப் பத்தாயிரம் ரூபா தர்றென்னாரு. மேலும் அவரு பட்டத்திலே நயக்க சாண்ச மெடக்காலும் ஆவிரம் ஆவிரமா தர்றேன்னு சொன்னாரு. அதனால்தான் நானும் இந்த மோஷனுக்கு ஒத்துக்கிட்டேன்."

செவ்வாய்க்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டு கிரேயெட்டிய புரொடக்ஷன்களின் பார்ட் ஷரினை வைத்து செவ்வாய்விட்டு!



# புரணீமா

வாசல்

# பதி



3

மேலே குண்டு வெடித்த போ  
ய. கண்ணன் தலைப்படை இங்கே  
புரணீமா ஜெயன் நடித்துக் காட்டி  
அவள் எத்தனை நாட்கள் ய. கண்ண  
ய. கண்ணப்பார்த்துக் கொண்  
துக்கம் பார்க்கலாம்.  
தொகுப்பு: ஜெயன்  
படங்கள்: எ. வெ. ஏ. வெய்  
(விவரம் 44ம் பக்கம்)





# நாற்றுங்களுப் பணங்களுப்

மேட்டிக்கதை 16

சுந்தி சாசன்

இருக்கிறிருந்த முனிசி செல்லம் தான்  
தொட்டிக் கொஞ்சம் ஒடிச் சென்றிருந்தது  
அந்தக் கார். போர்டு அடையாளம் காட்டிய  
கம்பிச் சாங்கியில் இருப்பினாலேயே, பரட்  
டைத் கிளியும் ஒழுமிய மூக்குமாகச் சிறு  
வர்க்கம் துரத்தத் தொட்டிக் கிட்டாக்கள்.  
ஆகாரம் உச்சுறுடல். போதக் குறைந்தது  
தாய்களும் 'கிட்டேரு பார் உங்களை!' என்று  
குறைந்தது கொண்டு கடலே ஓடி வந்தன.

காரில் மத்தியில் சிங்கியார் போகிக்  
கண்டபத்தில் சட்டை போடாத ஆண்கள்  
சிலர் கட்டமாய் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.  
காரை திறத்தச் சொல்லார் விநாயகம்  
அங்கே.

கிங்கியரைச் செல்ட் மனக்க. அப்பா  
கூட்டும் போட்டும்கண்டுகில் கோவோஷமாக  
அவர் காரை விட்டிருந்தே வருவதற்குள் கண்ட  
பத்தில் இருந்த கட்டம். "கண்டுகளும்"  
என்று குழப்பிக்கொடு இவரை தொக்கி ஒடி  
வந்தது.

புன்னகைத்த கிளியகம், "தாங் மெட்ரா  
லில் வக்கியா இருக்கோம். இந்தக் கிராமத்தி  
லிருந்து பட்டணத்துக்குப் பிழைக்க வந்தா  
ருக்கே பரமசிவம்! அவரோட காரில்கிலிப்  
பார்த்திருக்கோம் வந்திருக்கோம்!" என்று  
கம்பியோகம் சொல்லார்.

கட்டத்தில் ஓரே ஒருத்தராகப் பணியை  
போட்டிருந்த துர் கொஞ்சம் முன்னால் வந்து  
"டா" இத்த காரிப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்  
இருக்கிறார்கள் முனிசி. எதுக்காக பரமசிவம்  
காரில்கிலி நீங்க பார்த்தோனும்னு தெரிஞ்  
கண்டொழுக்கோ?" என்று பல்புறம் கிரை  
சித்தார்.

"அவங்ககிட்டே தானே சொக்கிறேன் உங்க  
ஒன்றிலேயே!" என்று கிளியகம் மறுபடி  
யும் புன்னகைக்கவும்.

"சத்தொழுக்கம். அத்தினி போனாலும்  
இப்பவே வரச் சொக்கோம்!" என்று மனத்தித்  
தலைவர். "எனே முனியாண்டி  
ஒடிப்போய் எமோக் குத்தக் கட்ட  
கம் கொண்டு வாரே!" என்று.

"எனே! கருப்பா! காரைத்  
தொட்டும் பசுக்க வெள்ளாடற  
தைப் பார்த்துக்கிட்டே மரமோட்  
டம் திக்காய் விரட்டுவோம் - எனே  
ஒக்கோ! ஒடிப்போய் நம்ம மரத்  
துலே துலா சாப்பிடறதுக்கு நம்ம  
என்கியா பதிகை கிட்டே

வாரே!" என

உத்தரவுகளை அகலிக்கிறார்.

தொடியில் வந்து கட்டிக். சிங்கியரையே  
இதரி. கிளியகம் உட்கார்ந்து சாப்பிட்டுக்  
கொண்டிருக்கும்போதே பத்துப் பக்கிரண்டு  
ஆண்கள் சட்டை இங்காத் கடம்பிக் கத்தல்  
தொடுக்கிப் போர்த்திக் கொண்டு கட்டத்தி  
லிருந்த தனியே சித்த துர் எதிரே நின்று  
"கூம்பிட்டேருங்கம்" என்று கோரல் இரைத்  
தாரகை.

"பரமசிவத்தின் காரில் இம்முட்டுப்பெர்  
தாருக்க!" மனத்தித் தலைவர் ஒப்போடு  
வராய் அறிமுகப்படுத்துத் வைத்தார்.

"தாங்கட ஒருத்தர் சொண்டு போதாங்  
இருப்பாக்கென்று திண்சேக். பரமசிவம்  
கிளிய!" ஆச்சரியப்பட்டார் கிளியகம்.

"சமயாப் பித்தோனும் தங்க்குப் பத்தாரி  
ரத்துக்குகனேயே பரமசிவம் கட்ட ஒரு கட்ட  
குலா கட்டி எவ்வா இவங்க அகடக்கட  
வாரே!"

"கடவு!" காரில்கிலி வெகுவெகத்துப்  
போனார்கள்.

"ஆமா. பரமசிவம் இப்பே இருந்த நீய  
புன்னகை வெக்காய் வித்துட்டு  
மெட்ராசுக்கு வந்து கோத்தயா  
சினிமா பண்ணி ஒடுதொக்கு  
கொஞ்ச காலம் காழ்த்துக்  
கிட்டிருந்தது திரும்ப. அப்பறம்  
சினிமக் தொடிச்சப்போய் ஒரு  
கட்ட கடன் பட்டு அறிவேயே  
மனசொடிக்குச் செத்துப்  
போயிட்டார். அவர்  
கட்ட கடன் அவ  
குக்கு காரில்







"இவ்வீரகனே, அப்படியே கேட்டாலும் நான் குடுத்துப்புகாமே, இந்த வீரக்குடி எதி நஞ்சாழர் திண்ணாவிலே மட்டும் தான் இருக்காம். அதனாலே இங்கே வரக்கூடாது என்று உத்தரவு இருக்குமென்று சொல்லுங்கள்!"

இவர்கள் விடு வரவே. "இதனால் உங்களுக்கு விடுதி" என்று காட்டினார்கள்.

சொம்பப் பாமரத்தனமான சூதாசன, மண் தளர்த்தல் சாணி மொழி விருந்தை. "எனக்கு உத்தரவு பாவை எடுத்தாந்து திண்ணாவிலே போடுவோம் எம்மான் குத்தட்டும்!" என்று கூப்பாடு போட்டார்கள் அவன்.

எழும்பும் தொதுமாய் ஒரு வெண் கட்டிப் பார்த்து இவர்களைக் கண்டதும் தலைவையிட்டுட்டு வந்து உள்சே இருந்தது கொண்டது.

அவர் உட்காரவும் ராஜா சங்கே ஒரு மணியிலும் திரும்பி வந்து. "இவர்கள் என் சான்றாளுங்க!... கும்பிடு புண்ணோ!" என்றான்.

பதினாறுக்கு கும்பிட்ட வீரபாசம் நிமிர்ந்து பார்த்தார். "பொன்னுக்கு வீடு" வந்தாய் உட வுள்ளிமணிக் தங்கம் இங்கே அவனது உடம்பில். இவனு வட சூபாய் கடனாக் கட்டப் போகிறான்!

"எங்கு உனக்கு நிவந்தவதாவது இருக்கா?"

"உங்க புண்ணியத்தின் மூன்று காணி தஞ்சை இருக்குதுங்க!"

"செய்தானே சாகுபடி அதுத்தானா? என்று குதல் எல்லாம் எட்டிய?"

"ஆக்கங்க, ஏக்களுக்கு இருபத்திஞ்சு மேலே எழுபத்திஞ்சு அட்டாக்கங்க. அது வந்தது அம்பத்திஞ்சுதானாங்க!"

"ஏன்யா? திருடு போயிருக்கா? வழியில்?"

"இவ்வீரக, எழுது அறுப்புக்கு ஒன்பது, கோயிலுக்குக் கால், வாழ்க்கால் வெட்டுக்குக் கால் வண்ணாளுக்குக் கால், பரியாதிக்குக் கொண்டியோட்டி, தீரா மூக்கல் - கொப்புக் கையா எடுத்து வுடறவன் - வண்ண இவனுக்குக் குதல் ஒன்று, தண்ணீர் கட்டிக்கு மூன்று.

## இடியடி

முன் காவத்தில் எவ்விதப் பதவியும் வந்திகாத ஒரு சாதாரணப் பிரஜையாக 'இடியடி' என்று அழைப்பார்கள். அதுவே பிந்தாவத்தில் ஒரு வணிகர் கொள்வாண மாநிலிட்டது.

- என். முகம்மது ஷகீப்



தாம்படி அடிக்கிறவனுக்கு அஞ்சு, வண்டி வாடகை வண்ணம், சூர திருவாய் மூட்டை, சைத்தியேயை செவ்வாது போன மிச்சம் எவ்வளவுதானாங்க!"

விதாபகத்துக்கு ஆயாசமாக இருந்தது.

இவ் வீரப்பட்டு ரொத்ததையும் இவன் டாவீரம் ரூபாய் கிடைத்த விவரத்தையும் சொல்கிறான் ராஜா.

விருவகத்தில் வக்கீல் மணம் சங்குக்குப் போட்டுப் பார்த்ததும், வருடத்துக்கு ராஜா வட்டி கடத் தேடுதல் புரிந்துவிட்ட பம்பாய் தாய்ப்பட்டு. "இந்த நிலத்தைச் சொன்னம் வித்துப் பணத்தைப் பங்கிடுவோம்" என்று சொல்லித்தான் போட்டார்கள். இவ் வீர, மூன்று மடங்கு வருமானம் வருமானம் அப்படி கட்டாந்து வணிகத் திங்கெனது வீட்டுக்கு ஏன் இப்படி வேகாத வேலையில்தான் செட்டு சிற மனமுதலும் சந்திவிதும் விடத்துவையிட்டுப் பட்டனா?" என்று திறமாவே கேட்டார்.

பகபடுவென்று வித்தான் அவன். "சொரு தலை வணக்குப் பார்த்தோ சமீபத்துக் கட மிடுவது எம்மான்! நீங்க சொன்ன மாநிலி தாங்க எல்லாரும் பாரங்குபே பணத்தைப் போட்டுட்டுக் குத்தித் திங்க வந்துட்டா சாப்பிடறதற்கு அரிசி எவ்விதமிருந்து வந்த பத்தியானும்?"

"அந்த ரெண்டாவிரமாவது வயலில் இருக்கா? இங்கே அதுவும் போயிருக்கா?" என்று விசாரித்தார்.

"போயிருக்கங்க எம்மான்? கட்டுறது சங்கத்தில் உரக்கடன் வாங்கிவிருத்தேன். ரெண்டாவிரத்துக்கு, அதைக் கட்டிட்டேன் திருப்பி!"

"தாய்ப்பிரா!" பதறினார் விருவகம். "சிறு விவசாயிகள் கட்டுறது சங்கத்தில் வாங்கிய கடனில்தான் சர்க்கார் தன்னாபடி பண்ணியாச்சோ? உனக்குத் தெரியுமா?"

"நான் பணம் கட்டின ரெண்டாவது தானியேதான் அந்த உத்தரவு வந்துச்சங்க எம்மான்!"

"கட்டின பணத்தைத் திருப்பி வங்கித் தரதுதானா?"

"நான் ஒரு சின்னத் தப்புப் பண்ணிட்டேன் எம்மான்!" தலைவர் சொறிந்தான் அவன். "சங்கத்துக்குப் பண நடவளை அங்கிலை கேட்டுப்பார்த்ததும் பணத்தைத் திருப்பித் தரமாட்டேன் என்று சொன்னது வருத்தப்பட்டு உங்களை மாநிலி வக்கீல் ஒருத்தர் கிட்டே போனே கேட்டேன். நீங்கள் வாயாலே கேட்கிறது விட சிக்கார்டு மூலமாக கேட்டது மய்யான்று சொல்லி, கலெக்டரிடமிடக் கொடுக்கிறதற்கு ஒரு மனு எழுதித் தந்தாரு. திங்கைக்களுக்கு முறையிட்டு நானு நடக்கு திங்கை, அதுவே கொண்டு போய் அந்த மனுவை கலெக்டர் அம்மாரிட்டமிடக் கொடுத்தேன். அந்தப் போய்ப்பிரா கலெக்டர் அம்மா ரெண்டு தங்க மாநிலி, பொதுமையா எங்கிட்டே விசாரிக்கப்பட்டு உடனே அந்த மனுவை இந்தச் சங்கத்துக்கு ரிப்போர்ட் கேட்டு அனுப்பிக்கட்டாங்க..."

"இதில் என்னவா தப்பு?"

வெல்லாது தண்ணிலும் தோந்ததெத துபகாயகளை உபயோகிப்போம்!



**Vendelux**  
coconut oil



**வெண்டிலக்ஸ்**

தேயங்காய் எண்ணெய்

15. தலைவாழ்வு, உடம்பு வலி, கண்களிலும் 1. மட்டைக்காய்  
உடம்பு வலி, கண்களிலும் கிடைக்கிறது

**100% நாகலிங்க நாடார் சன்ஸ்**

கொச்சை - சேலம்  
தொலைபேசி: 3244-4424, மொபைல்: 2264-4611

DISTRIBUTORS FOR TAMIL NADU  
**M. M. NAGALINGA NADAR**  
VIRUDHUNAGAR, Phone: 3107, 3745







சங்கீதகர

கனம் நகரமங்கை எங்குத மாநிலி வந்தோட  
பொய் எல்லாறும் என் கட்டிக்காரனுடைய  
நகரமங்கைதான்! இப்போக்கட இப்  
படிய பொய் சொன்னதிலுத்தான் ஒண்ணு  
விட்ட பெரியப்பனுக்குச் சொந்தம் கொண்  
டாடிக்கிட்டு வந்த உன் பங்காளிகளையாம்  
ஒடிப்போனாக. அநோட உன்னையான  
வாரித தீதாக்கு என்னுடைய கண்டுபிடிக்க  
வாடினது." பெருமித்தாடக் கூறிய வினா  
வகம் "சீக்கிரம் விளம்பியாய்! காத்துக்  
கிட்டி நின்றே காறே இனிமே உன்னுடைய  
தான்!" என்று விளித்தார்.

அவனுடைய மனசை வாய்வலாம் பங்காளி  
தென்க கொன்னாத சந்தோஷத்தில் தத்  
தனிக்க, இவன் மட்டும் சொதமே கூடுவாயி,  
"மன்னிக்கோனும் என்மால் நான் வரவே  
தீகப் பொய்கள் எனக்கு அவரோட  
ஆஸ்தி வேளும்னு சொல்றேன்!" என்று  
அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறினான்.  
நிகம்பியதும் பிரயிப்பியதும் திகு  
திகுபாடியவன், "என் வேளும்னு சொல்றே!"  
என்றார்.

"ஆமாமூங்க, அவரைப்பத்தி உங்களுக்குத்  
தெரிஞ்சாதவிட எனக்குத் தனாவே தெரிடும்.  
என்பப் பணத்தை வாயிவே போட்டு  
அடுத்தவர்களைக் கொள்ளையடிச்சு மத்தவர்களை  
கயித்தெரிச்சலிச் சொச்சு பாவமுடைய  
தான் அந்தப் பணம். எனக்கு வேளும்புக்க  
அந்தப் பணம்!"

"வேப்பென்னெல் வித்த காக கைக்கு  
மாய்பா?"

"எனக்குக் கைக்கும்க, இவனக்கு நான்  
கைக்குக் குடிச்சாலும் அந்தக் கழு என்  
தெத்தி விளைய திவத்தில் சித்தி மானத்  
தோட தியாயமாச் சம்பாவிச்சு பணமான  
படியாய் ஆனத்தமாக் சாப்பிட்டு திம்பதியா  
தூங்குறேன். அந்தப் பாவப் பணம் என்  
கிட்டெய்ததா இந்த ஆனத்தம் போயிடும்.  
திம்பதி போயிடும். வேளும் என்னை  
இப்போடு விட்டுக்க!" அவன் கைபெடுத்த  
திக் குயிட்டித் தோன்றான்.

"தியாவது உன் புருஷனுக்குச் சொல்-  
வேம்மா!" என்று அவன் உதவிக்கு அழைத்  
தார் வினாவம்.

"அவர்க் சொன்னதான் கிண்கு படுத  
எனக்கு!" அவன் புன்னகைத்தான்.

"பெரியப்பன் கடன் வச்சிருக்கானு  
சொன்னதும். கட வந்து, புரோ சொட்டு  
எழுதித் தந்து, திறக் திறக்கத்துடறென்று  
சொன்னியே கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னடி,  
அது ஏன்? ஆஸ்தி வேளும்னு சொல்ற நீ  
எதுக்காகக் கடனுக்கு மட்டும் வாரிகென்று  
வந்தே?"

"எங்க பெரியப்பன் எங்கோட தாத்தனின்  
மகன். எங்கோட பரம்பரை. எங்கோட  
சந்தம் அவன் தப்பாவே நடத்து கடன்  
ஏத்படுத்திட்டுப் போனதும் அவரைப்பட்ட  
கடன் அடைச்ச என் பரம்பரை மானத்த  
வும் கெளரவத்தையும் காப்பாத்தறது  
எங்கோட கடனும். அதை நான் செய்  
வேன்கு கடன் குடுத்தவர்க் வவுது எரிஞ்சு  
என் பரம்பரைக்கே சாயம் தருகாணாக.  
அந்தச் சாயத்தாவே எங்கோட பிறை

பெரிய வாய்ப்பு வே இதை பத்திரக்  
பழ வியாபாரியிடம் கடனுக்கு வாங்கிக்  
சாப்பிட்டாராக. கடனாத திருப்பித்  
தர முடியவில்லை.

என வன்கை, "கொடுக்க வக்கி  
வாதவர்க் கடன் வாங்கிக் சாப்பிட  
வேண்டுமா?" என்றான்.

இதை பத்திரகிடம் ஓர் அதிர்வு  
சொன்னார்: "நான் என் கொடுக்  
கிறேன் என வன்கைகிடம் சொல்லி,  
என்கன் வாங்கிக் சாப்பிடுவதை விட,  
நான்குச் சாப்பிடலாம் என இந்த  
துக்குச் சொல்வது எனது!"

—என். முகம்மது ஸ்கை



எனக்கு மோட்சம் கிடைக்காது. எங்கோட  
சந்ததிலும் உருப்பட மாட்டாக. அதனுக்  
தத்துடறென் கடன் என்று சொல்வே  
னாக. அது இது ஆஸ்தி. இதைவேளும்னு  
சொல்றதாவே வாரோட சாப்பிடுவது  
தெரிச்சலினை எனக்கு கிடைக்காதுபாருக்க!"

திக்கத்துப்போய் திற வினாவம் கைகி  
வாய், "இந்த ஆஸ்தியை வச்சகிட்டி  
நான் என்ன பண்ணு? அந்தபாவத்து  
சொன்னு" என்று கேட்டார்.

"ஏதாக்கம் கொடுத்துக்கு. இவ்வென்று  
அழுகை ஆஸ்பத்திரிக்கு எதுக்காக்கம் தரும்  
பண்ணுங்க. அதைச் சம்பாவிச்சுப் பெரியப்  
பன் பன்னினை பாய்மென்களும் குறைவட்  
டும்!" என்று புன்னகையுடக் கூறிய ராஜா,  
"அப்போ போயிட்டு வரக்கனா என்மான்?"  
என்று கைபெடுத்ததிக் குயிட்டி.

தரித்திரப் பட்டாறும் உண்கைக்குத்  
தக வன்களும். வேக பன்னுது முகத்  
தடன், கோணையும் அருக்கு வேட்டியுமா  
எதிரே திற்கும் ராஜா பாரிஜாத மலராக  
மணப்பது ஆதர்சை நினைமாக நன்றாகப் புதி  
தத் வினாவத்துக்கு.

அதி சமயத்தில் தமது கட்டிக்காரரான  
பரமசிவம். — என் மிக்கியினர் சென்ட்  
உடம்பு முழுதும் கப்பிர பன்னிக் கொண்டு  
தானமே — குடனும் பிடுங்குதி வித்ததிக்  
தானது அவர் மனத்துக்கு நன்றாகப் புதிது  
போனதாக் கெட்டளும் வேதனையும் பட்டு  
அவன்க் கைபெடுத்ததிக் குயிட்டி விட்டுக்  
கன்னிர் மக்க, கனிக் குறுவி, திருப்பி  
தடக்கிஞர் காருக்கு. அந்தக் காரும் தாது  
திறு சகிக்க முடியாமல். ஏனென்க  
அதையும் பரமசிவம் தனான ஸ்கைரீக்  
சம்பாதித்த பணத்தாக் வாக்கிய கொடுக்க.



ஸ்டீபன் ஏ. ஜெய்ராஜ் நகு சது  
பாண்டிச்சேரி க.நகர்:

**u. državni sud**

“எங்கேனும் இந்தாட்டு மன்னர்” பதப் பிழப்பு நடந்தபோது நான் கைரட்டர் டி. பிரகாஷ் ராணிடம் உதவி கைரட்டராகப் பணிபுரிந்தேன். பட்டதில் இரண்டு பேர் சதி திட்டம் போடும் காட்சி, இதைப் பட்டமாகும்போது மூதனில் டாப் ஆகிவிட்டும் பிறகு கோ ஆகிவிட்டும் படமெடுத்தார்.

“சம்பவத்திற்கு எந்த கோழிதான் காரணம் என்பதை  
கேள்வியும்” என்றார்.

எழுட்டியிருக்கிற பரிசுத்தேன், சத்தி திட்டம்  
பயன்செய்து கொடுத்தது. சில குழிப்பிட்ட  
காட்டுகளை எப்படி எடுத்தால் அந்த எப்படி  
கொடுக்கும் என்று கவனம் காட்டியிருந்து  
கற்றேன்.

**U. Gumbel-Loh**

இவரிடமும் உதவி விரைந்ததாகப் பணி  
பாற்றினான். 'தங்கவன் வாழ்வான்' படத்  
தில் ஒரு கிழவியைப்பிப்பாவில் போட்டுமூடித்



**யாப்டிம் என்ன  
கற்றோன்?**

தன்னிடம் உருப்பு விடும் கட்டம். ஒரு தீர்  
விழ்ச்சியிலிருந்து வேறுப் பீப்பாசை உருப்பு  
விட்டுக் காட்சியை எடுத்தோம். கைரட்டை  
ப. நீலகண்டன் "ஒரு ஆள் பீப்பாசை இறுத்  
தால் இப்படி உத்திரமரகம் மிதக்காது. தீய  
அலுவல் அலங்குத்தால் மிதக்கும்" என்று,  
"தாம் வேறும் பீப்பாசை உருப்புவிட்  
டால் கிராமத்து மக்கள் கூட "தம்மைச்  
வினாக்காரர்கள் நங்கள் ஏமாத்தலுக்கே. அது  
வேறும் பீப்பாசு" என்று திடுக்கிடிக் கூற  
வார்கள்" என்று.

பிறகு அகர்சொக்காபடி அசை மீழ்நிலைப்  
பீப்பாயில் ஏற்றி மிதக்க விட்டோம். ஏ ஒன்  
நடையது.

sub. off. cont.

'என் கடன் பணிசெய்து விடப்படுத' என் பதை இவரின் கற்பனை.

“இதயக்கனி” படப்பிடிப்பின் இரண்டாம்  
நிலைத் திரைப்படத்தில் எடுக்கப்பட்டன.  
(அந்தப் படத்தின் மூலமே நான் நடிகை  
ரானேன்) திரைப்படத் துறம். ஜி. அருகி



சென்னை சிவ் அர்ப்பணப்பெய்து வந்தது. அதுமட்டுமல்லாமல், இரண்டு நாள் எடுக்கத் திட்டமிட்டிருந்த காட்சிகளை முதல் நடை காண ஏழு மணிக்குள் துவங்கி மாலை ஐந்து மணிக்குள் எடுத்துவிட்டோம். அன்று யாரும் (எம்.ஜி. ஆர். உட்பட) பகல் உணவு எப்பிடுகவில்லை. பின்னர், ஐ. சாப்பிட்டுச் சமாஜிக்குோம்.

**အပ်. နတ်. နှစ်ပတ်**

“ராமகிருஷ்ணமாத” பதப்பிரதிப்பு நடத்த சமயம், அப்போது டெல்லியில் பிரித்தானியா தாண்டி நடந்து கொண்டிருந்தது. இம் காலத்தில் பிளாட் என்ஜினியர் கந்தர்வ. “ராம”



டபிள் ஹெல்ஸ் என்யு தெரியுமா?" என்று வினவினார்.

"எனக்குத் தெரியாது கார். நான் இரிக் டெட் பார்ப்பதில்லை, பிடிக்காது" என்று சொன்னார்.

நம்பியார் விடவில்லை.

"இப்படி இருக்கக் கூடாது. இப்போது நீங்கள் அலிசுடென்ட் டைரக்டர். பிற்பாடு நிச்சயம் டைரக்டராகலாம். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு தயாரிப்பாளர் இரிக் டெட் வீரர் பற்றிப் படமெடுக்க விரும்புகிறார்களென்றால் போடலாம். அதனால் இந்தத் தொழிலில் இருப்பவர்களுக்குக் கௌரவத்தில் நடக்கக் கூடிய விஷயங்கள் அத்தனையும் தெரிந்திருப்பது அவசியம்" என்று அறிவுரை தந்தார்.

ஆர். எம். வீரப்பன்

'சாவல்காரன்' படப்பிடிப்பு முடிந்ததும் தயாரிப்பாளருக்கு ஒரு ரீலைப் போட்டுக் காட்டியதும் அதில் 'ரீ ரிக் கார்டிக்' சேலாக இல்லை.



இதைக் குறிப்பிட்ட திரு. ஆர். எம். வி. அவர்கள் "ஒரு கைதவையப்படமாகத்தான் இருக்கும். புதிய கருத்துக்களைக் கொள்கிறோம். ஆனால் இந்த ரீலைக் கதைக்கும் ரீ ரிக் கார்டிக் கதையும் சம்பந்தமே இல்லை. வேறு விதமாக மாற்றி வரையறுங்கள். நமக்குச் செவ்வடி இருக்கவேண்டும். ஆனால் நாம் வெற்றியை அடைந்தே தீர வேண்டும்" என்று தீர்மானமாகச் சொன்னார்.

அவர் கூறியபடி அந்த ரீலுக்கு வேறு விதமாக இசையமைத்தோம். படத்தில் அந்த ரீலுக்குத்தான் ரசிகர்களின் பாராட்டி அளித்தோம்.

செவ்வடி தூவாதி

"அதிகூடம் அளவுக்குறியை" படப்பிடிப்பு இடைபெற்றது.

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தோம்.

செவ்வடி தூவாதி நமது விட்டியிருந்து விடுவதற்குத் தயாரித்து கட்டுப்பாடுக்குக் கொண்டு வந்திருந்த சில அபிவிருத்திகளைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார்.

நியூரென் ஓர் உதவியாளர் என்யுவிசு வந்து ஏதோ செவ்வடி.



செவ்வடி அவரிடம், "என்ன மத்தியானம் எடுக்கிறீர்கள் பற்றித்தானே கேட்க வந்தீர்கள்? அதுக்கு என்ன அவசரம்? எந்தப் பிரச்சனை இருக்கிறது? மனுஷனுக்குச் சாப்பிடும்போது எந்தோடும் இரிக் கார்டிக், மனுஷன் வாழ்க்கையில் கஷ்டப்படுவதே சாப்பிடத்தான். அந்தச் சில நிமிட எந்தோடும் குழந்தையைய ஏன் கொடுக்கிறீர்கள்?" என்று, அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சாப்பிடும் போது நான் வினாவுக் கொடுக்க வைத்துக் கொள்கிறேன்.

பேட்டி: மக்கள் செவ்வடி

இந்தியா-பாங்கிதான் முதல் இரிக் டெட். செவ்வடி முதல் தளவாட்டம் செவ்வடி பார்த்த ஒரு பெண் கூட வரவில்லை. - ஏ. தங்கமணி



“இதை ஏன்மா எங்கிட்ட சொல்லக்கூடு  
தி? இப்ப டாக்டர் சொல்லி நான் உங்களை  
மீரட்டாமலிருந்தா விஷயமே தெரிவிடுக்கு  
னாதே?” என்று கவிவுடன் கேட்டார் நட  
ராஜ அப்பர்.

“சொல்றதுக்கு என்னப்பா பிரயோஜனம்?  
நீங்க அவரை என்ன செஞ்சுட முடியும்?  
கொடியா நானு வார்த்தை பேசினீங்கன்னு  
உங்க வேலைதான் போகும். அதாவதுமே  
உங்களுக்கு மனக்கஷ்டம், விஷயம் வெளிபே  
தெரியறதுக்கு நமக்கு அனுமாதம். அவங்க  
விட்டுப் பெண்களும் நல்லவங்க, மனசு கஷ  
டப்படுவாங்க. அதைப்பெங்களும் வேலெடுத்த  
தான் நான் சொல்லக்கூடு.”

“என்னு என்ன செஞ்சுட முடியும்?  
காமிக்கிறதன் ரோஜம் என்னு என்ன பண்ண  
முடியும்னு அவன் பெரிய மனுஷனு இருந்தா  
எனக்கென்ன? எப்பப் பெரிய மனுஷன் பெரிய  
மனுஷைப் போல நடத்துக்கோ. சின்னப்  
புத்தியைக் காட்டிட்டாரிரு அப்பறம் எங்க  
காசு நாம மரியாதையைப் பார்க்கணும்?”

“என்ன பண்ணப் போறீங்க? எனக்குப்  
பயமாகிருக்கு” என்று அவர் மனைவி.

“தீ எங்குப் பப்ப  
படறே? ஒண்ணும்  
ஆகாது, வேலை போய்  
ஒம்பிறதுக்காகப்

பயப்படறீமா? வேலை போறதென்ன, நானே  
இந்த லிமிஷத்திலிருந்து அந்த விட்டுக்கு  
வேலைக்குப் போறதுக்கு வேண்டு தீர்மானம்  
பண்ணிப்பார்க. என் கைல வலுவிருக்கு,  
தொழில் தெரியும். அப்பறம் என்ன? இந்த  
விட்டு விட்டா வேற நானு விட்டு இருக்கு. நாம  
பட்டியல் விடுத்து சாக மாட்டோம். வேறே  
இடத்துல வேலை கிடைக்காமலா இந்த  
விட்டோட இல்லையா? வகுஷனா ஒட்டின  
புருத்தின? ஒரு விவகாரம்தானே? அந்த  
விவகாரத்துக்குத் தரோம் பண்ணிட்ட  
டானே பாவி.”

“போதுப் போறது விடுங்கோ. இவ  
தான் ஏமாந்தியமாகத் தப்பிக்கண்டு வந்துட்  
டானே. ஒண்ணும் நடந்துடலையே” நட  
ராஜப்பின் மனைவி பப்பது கொண்டே  
சொன்னாள்.

“என்னடி சொன்ன? ஒண்ணும் நடந்  
துடலியா? இன்னும் என்னடி நடக்கணும்?  
என் பெண்ணை அவன் கொட்டுட்டானே,  
அது போதுதாடி? மனசு கேட்ட என்  
னத்தை வெச்சுண்டு கொட்டுட்டானே அந்  
தக் கையை முறிச்ச உலையில வெக்க வேண்  
டாமோ?”

“உங்க ஆத்திரம் எனக்குப் புரியறது.  
உங்களுக்குமே மேலே எளக்தம். ஆத்திரம்

**மெய்நிகரம்**  
**வேறமா ஆனந்தகிரீத்தன்**



தான் வந்தது. அது கொஞ்சம் தீராமலா  
யோசியும். அவர் தம்முடைய மெய்யை  
நிரூபித்தாலும் நிரூபிடுவார். இவ்வாறு  
அவரை மயக்கிவை, உன் தூக்கம் பண்ணிக்  
கொடுத்தான் என்று எதிர்பார்த்து கொண்டு  
பார்த்து அவன் பேச்சுக்குத் தான் வந்த  
மதிப்பு இருக்கும்."

"அதெல்லாம் ஒரு மயக்கம் இல்லை.  
தம்ம ராஜ்யம் எப்படியப்பட்டிருந்தது என்று  
பாருக்கும் தெரியாதா? இதுவரைக்கும்  
அவன் பத்தி ஒரு வம்பு தம்பு பாராது  
பெரிசெருக்காகவா? அதே சமயத்தில் வே  
றுதனம் பத்தியும் பாருக்குத் தெரியாது!  
பெட்டைக்கு ஒரு ஆசைதான்மேய வேறென்  
துக்குவான். இது அரெக்ஸாம் தெரிஞ்சு  
விஷயம்தானா?"

"அப்படியப்பட்ட பொம்பளை பொறுக்குது  
தெரிசெருக்கு அந்தவிடம் தம்ம பொண்ணைத்  
தனியே எழுப்பிச்சு தம்ம தப்பித்தானே."

"இவ்வளவு வயசான மனுஷன் இவ  
ளிட்ட ஒண்ணும் தப்பா நடத்தக்க மாட்  
டாரா நம்பினான். அதுவும் என் பெண்  
கிட்ட அப்படியெல்லாம் தப்பா நடத்தக்க  
மாட்டா என்றும்கூட நம்பிக்கைத் தரே  
ன் பண்ணிட்டானே மனுஷன்."

"தம்ம பொருது எவன்."

"அவருக்கும் அந்தவிடம் பொருது எவன்  
எறந்த சாப்பாது வி. மாட்டென். சீ."

பெரிசெருக்கு என்ரு தெரியக்கே. ஆ  
வேண்டிய வேண்டியக் கவனிச்சேன்"  
என்று உரி நடராஜன்வர் விடுவிடுவென்று  
மெய்யை மீளப்பிப் போனார்.

இவ்வாறு தன்னைத் தப்பி எழுப்புவதை  
உணர்ந்த வேறு ஒரு விழித்துப் பார்த்தார்.  
அதற்குள் விளக்கெடுத்து கொண்டிருப்பதை  
யும் தமது பருக்கையைச் சுற்றி நுத்தாறு  
பேர் நின்று கொண்டிருப்பதையும் கண்டார்.  
அந்த நுத்தாறு பேரில் ஒருவர் நடராஜன்வர்  
என்பதை அறிந்ததும் அவரின் முகத்தைக்  
கொண்டு எழுந்து உட்கார்த்தார்.

"என்ன நடராஜன்வர், என்ன இதென்  
னா?" என்று மிரண்டு போய்க் கேட்டார்.

"அதே பாருக்கோ எல்லாம் புரியும்!"  
என்று நடராஜன்வர்.

அவர் கட்டிக் காட்டிய நிலையில் பார்த்த  
வேறு அந்த தாம் கண்ட காட்சியைக்  
உவந்த போய் விட்டார்.

உமாயும், விஜயமும் தாத்தாவினில் உட்  
கார கைக்கப்பட்டு அவர்களுடைய கைகள்  
ஒதுக்குப் பிசுருங் தாத்தாவினில் முது  
கொடு சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருந்தன. இரு  
வரின் பார்த்தும் தனி அடைக்கப்பட்ட  
யிருந்தது. இருவர் கண்ணிலிருந்தும் கண்ணிர்  
வழித்து கொண்டிருந்தது.



“எனது இது அக்ரெமம்? இவர்களுடைய பாசு? எங்களை என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? கொஞ்சியடிக்கப் போகிறீர்களா?”

“இவர்களுடைய என் தொழிலை இருக்கிற என்ஜேட் ஸ்டான்டில் எனக்கு உதவி பணம் துக்காக வந்திருக்காங்க. அவர்களை விட்டுக் குஞ்சு வரவிடறதுக்காகக் கதவைத் திறந்து விடறதுக்காகத்தான் ராத்திரி நான் இங்கிலேய படுத்துங்கேட்க. கொஞ்சிதான் அடிக்கப் போகிறேன். ஆனால் பணம், காசு, நகை தட்டுவதாம். எங்களுக்கு வேண்டாம். எங்களுக்கு வேண்டியது - நம்பு - எனக்கு வேண்டியது ஒரே ஒரு வஸ்து. அதுதான் உங்க மக விஜயா.”

“அவள்?” என்று சிலருக்கு பங்கித் கடித்துக்கொண்டு கத்தினார்.

“கம்பள கத்திரெய்வா, அதுவாக ஒன்றுப் பிரயோஜனமில்லை, பழிக்குப் பழி. அப்பத்தான் என் ஆத்திரம் அடங்கும்!”

“வேண்டாமல்வா நடராஜய்யர், உம்மகாவ வேறுதான் விழேறவா! என்னை வேறு சொல்பவாடிக்க உங்க எங்கோரும் ஆளுக்கு ரெண்டடி அடிச்சாலும் பட்டுக் கறெல். ஆனா என் விஜயாங்கமட்டுமே ஒன்றுப் பண்ணிடறியில். அதுக்கப்பறம் அவளும் உயிரோட இருக்க மாட்டா. தானும் உயிரோட இருக்க மாட்டா. அவ என் உயிரு. அவளுக்கு எத்த அபத்து வந்ததையும் பார்த்துட்டு என்னுங்க எங்கெங்கே முடியாது. நடராஜய்யர்! என் நெஞ்சு பக்கத்து வேடிக்கெனும்!” என்று சிறு குழந்தை போல் சிலருக்கு அழைத் தொடங்கினார்.

“இந்த புத்தி அன்னிக்கு எங்கே போச்சு? உன்னக்கு உன் மகன் எப்படியோ அப்படித் தானே என்னக்கு என் மகன். இப்பதி பத்த ரூப்பை தானே தானும் பத்தனைக் - நீ சேஞ்சு அக்ரெமத்தைக் கேட்டு.”

“என்னை நம்புக? நடராஜய்யர், அன்னிக்கு ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. ராஜத்தை நான் ஒன்னுமே பண்ணவில்லை.”

“ஓ, போயிடு, அவ உன் என்னுங்க மிளகாய்ப் போடியவைத் தூவிட்டு ஓட வேணுது நீ அவனைக் கம்மா விட்டிருப்பீயா? நம்பிக்கைத் தரோடு!” என்று கூறிவிட்டு நடராஜய்யர் விஜயாவை நெருங்கினார்.

“விஜயா, உன் வாயிலிருந்து துணியை எடுத்துட்டேறேன். அதைக் கித்தி ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணினியோ மறுபடியும் துணியை

அடைச்சுடுவேன்” என்று கூறி அவன் வாயிலிருந்து துணியை இழுத்தெறித்தார்.

“யாமா, என் கைகளையும் அடித்து விட்டுட்டிருக்கிறது உங்க காம்பெனியிலுந்து வணங்க சொக்கியமா இருக்கும். எங்கப்பா - இங்கே எங்கப்பாத்து சொல்லிக்க எனக்கு இங்குட மிகவே - இந்த சிலருக்கு சேஞ்சு அக்ரெமம் எனக்குப் புதிதே போச்சு. அதுக்குப் பழி வாகக் தங்க துடிக்குறீங்க. அதுக்காக அவ ரோட மகனைக் கொடுக்க வந்திருக்கீங்க. ஆனா தங்க பேசிய தப்புப்பண்ணீங்க. நான் அவரோட மக இங்கே, அவரோட மக தானு தானைக்கு முன்னாடி புகலியே சொத்துப் போயிட்டா. ஒரு பெண்ணுக்கு உயிரை விட மாணம் பேசிக். அன்னிக்கு என் மாணத்தைக் காப்பாத்தினதுதான் எனக்கு உயிரைக் கொடுத்துத் தீங்கதான் இப்ப எனக்கு அப்பா. அப்பா, நான் உங்க மக, நான் உங்க மக” என்று கத்திவிட்டான்.

“விஜயா என்னை மண்ணிக்குமமா ஆத்திரம் என் கண்ணை மறைத்திருக்கம்மா” என்று எண்ணிப் பெருக்கியவாறே நடராஜய்யர் விஜயாவின் தலையிது கை எலத்து அன்னிக்கு தலையிக்கு கொடுத்தார். அன்னிக்கு கைக் கட்டுக்கொண்டும் அவிழ்த்து விட்டார்.

தன் கை ஒருவகிலம் உமாவின வாய்த் துணியையும் எடுத்து, கைக் கட்டையும் அவிழ்த்து விடுமபடி காண்க காட்டினார்.

அதிபொரு உமாவின் கட்டுகள் அவிழ்த்து விட்டும் அவன் சிலருடைய அருகில் சென்று வேறுபுறம் அவளை ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு “ஓ” என்று பிரி ஒரு எழுத்து எத்த துப்பிவிட்டு வேளியறினான்.

“தீயம் போய்மகா, விஜயா போய்ப் மருத்துக்” என்று நடராஜய்யர்.

“இப்போது வரும் என் அப்பாவா இருந்து விட்ட ஒரே காரணத்துக்காக உங்களை நான் அழைக்கப்படுகிற விருப்பமில்லை. இங்கா விட்டா இந்த ஸூழி மேலே துப்பிவிடுப் போன்” என்று கூறிவிட்டு விஜயா வேறுபுறம் பார்வைவைத் துப்பிவிட்டுப் போனார்.

“விஜயா மாநிர்தான் தானும் கொங்க வேண்டும். ஸப்பது வருஷமா இந்த விட்டு சோதனைத் திணைவன் தான். அந்த தன்னி உணர்ச்சி மட்டுமே இங்காட்டா உங்க முழுசியை காரித் துப்பத் தயங்கி விடுக மாட்டேன். இனிமேலாவது இந்த மாநிரி அக்ரெமத்துக்கெல்லாம் துணி பார்த்தோ” என்று கூறி நடராஜய்யர் தம் கைக்கொண்டும் அழைத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து சென்றார்.

விபக தொழிலியர் சிலருக்கு தமது படுக்கைகளைப்பின் இறந்து போயிருந்ததை இன்று காணியில் அவருடைய விட்டார் பார்த்துனர். பரிசோதனை செய்வதில் அங்குக்கதிகமாகத் தூக்க மாத்திரைகள் சாப்பிட்டுத் தந்தொகைசெய்து கொண்புகுப்பதாகத் தெரிந்தது. தந்தொகைக்கான காரணம் தெரியவில்லை.

இந்தச் செய்தி பத்திரிகைகளில் வெளியான இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு சிலருக்கு தன் தம்பர் மகாதேவனுக்கு அவர் எழுதிய

### பூக்கிளா போடுக புதித

விடை:

1. கடவுளுக்கு ஒரு வடிவம்
2. மூன்று முகம்
3. மெட்டி
4. அரிச்சனப் பூக்கள்
5. அம்மா
6. தொட்டாங் கனம்
7. அவன் ஏற்றிய நீயம்
8. காதுகேட்கான் தான் பேசுவான்





# **FABULOUS FREE GIFTS**

## **AS NEW YEAR COMPLIMENTS**

**TO ALL NEW AND RENEWAL DEPOSITORS  
FOR SEVEN DAYS ONLY**

**FROM 24-1-1983 TO 30-1-1983**

**ON THE OCCASION OF OUR COMPLETING THE  
FIRST YEAR IN OUR OWN PREMISES**

**at No. 5, SOUTH MADA STREET,  
MYLAPORE, MADRAS-600 004**

**Phone: 75671, 75692, 77750**

**For Details contact :**

**UDAYA FINANCE & INVESTMENTS**

**an associate of**

**MADRAS MOTOR FINANCE &  
GUARANTEE COMPANY LTD.**

**and**

**KODAIKANAL FINANCES LIMITED**

ஒரு கடிதம் வந்தது. துக்க மாத்திரைகள் சாப்பிடுவதற்கு முன் அந்தக் கடிதத்தை எழுதி, தாமே விட்டுக்கு வெளியே சென்று தெரு மூலையில் இருந்த தபால் பெட்டியில் அவர் போட்டுவிட்டுவந்தது யாருக்கும் தெரியாது.

கிண்பியில் மகாபதேவன் அந்தக் கடிதத்தைக் கொண்டுவருக்கும் தணிகாசலத்துக்கும் படித்துக் காண்பித்துக் கொண்டிருந்தார்.

சிவகுரு எழுதினிருந்தார்.

"...இந்தக் கடிதம் உன் கையில் கிடைக்கும்போது நான் இந்த உலகை விட்டு மறைந்திருப்பேன். காரணம் பெண்ணுரை. அடிக்கடி என்னைப் சொல்லி விடுகிறாய். பணத்தினால் இஷ்டப்பட்ட எல்லாப் பேரும் பணமையும் அடைத்தாவிட முடியாது. அப்போது வேறு வழிகளில் தன் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளத் தோன்றும், அது எங்கே கொண்டுவரப்படும் என்றும் சொல்ல

முடியாது என்று. என் விஷயத்தில் அது உண்மையாகி விட்டது. என், சொத்து முழு வசதையும் காட்டிக்கூட ஒரு பெண்ணின் என்னுடைய முடியவில்லை. எனவே பலாத்காரத்தில் இறங்க வேண்டியதாயிற்று. அது விளைவித்த விபரீதம் - என்னும் தாங்க முடிவாததாகப் போய்விட்டது. உயிருக்குவிராய் நான் அன்பு காட்டிய மகன். மனைவி, சிக வாகனமுள்ள ஊழியன் இவர்களுக்கெல்லாம் அருவருப்புடன் கூடிய ஸ்தூதனாகி விட்டேன். அதை என் இதயம் தாங்க முடியாமல் உடைத்து விட்டது. எழுவே பாழாவை முடித்துக் கொள்கிறேன். நேரீ தவறிய பெண்ணுரைக்கு வயப்படுகிறவர்களுக்கு ஒரு தானில்லாவிட்டால் ஒரு தான் இதனால் முடிவாக இருக்குமென நினைக்கிறேன்...."

கடிதத்தைப் போலீஸில் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும் என மகாபதேவன் எழுந்து சொன்னார். (முதலாம்)

காடகவிபரணம்

## ஷெடூல் சித்தியாயம்

கூலிக் எந்தப் பெருமையும் ஒரு விசை கொடுத்து வாய்க்கிடையாது என்ற மமதை யான கொள்ளையுடைய பணக்காரர் சத்தோஷம் தன் பணியேகூட ஏமாற்றிப் பணம் பறிக்கும் பேராசைக்காரர். தம்மால் ஏமாற்றப்பட்ட நண்பனின் மகனையே காதலித்து, தம் மகன் அவனைத்தான் திருமணம் செய்து கொள்வான் என்றெழியாது திட்டிவிட்டான். ஆனால் மருமகனாகப் போகிறவன் அவருக்கு மேல் திட்டம் தீட்டி அவரை வெற்றி கொள்கிறான்.

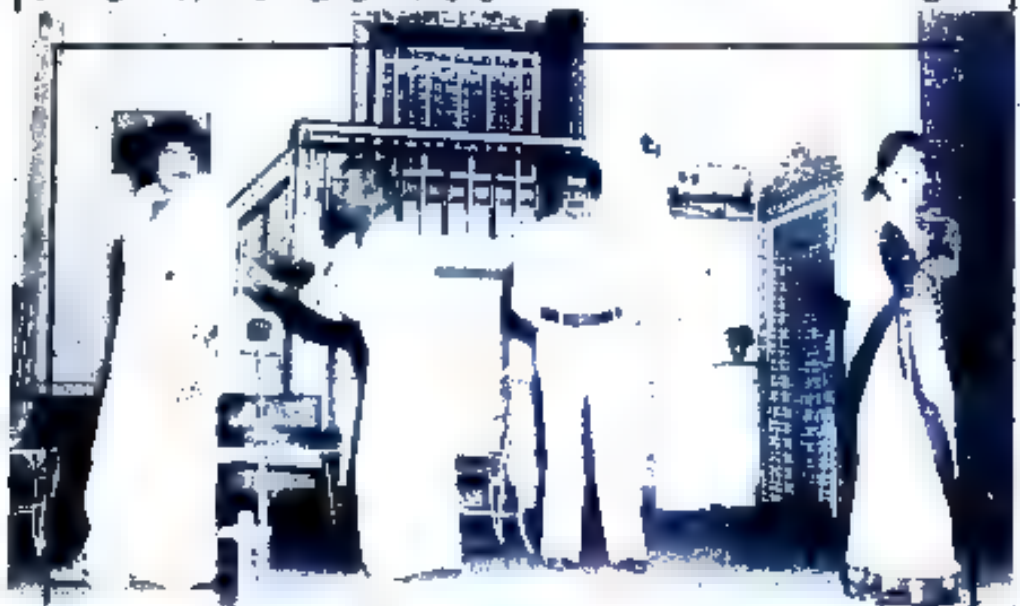
தமக்கு ஒரு கண்டம் வர இருக்கிறது என்று குருவாழார் பக்தர் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறபோது அவட்சிப்படுகிற, பிரசாதத் தட்டைத் தட்டி விடுகிறார். முதலில் அபிமான ரெய் குதிரை சாடுகிறது; அடுத்து வருகிறது காஞ்சனம். அப்போது மனை மட்டுமா, ஆனே அடியோடு மாறுகிறார். அவருக்கு

தோய் குணமாகிப் பழையபடி ஆகிறவரை தான்! ஆரோக்கியம் திருப்பியதும் மமதை யும் இருப்புகிறது. இது தொடரும் அத்தியாயம் என்னை நாடகாசிரியர், கடைசிக் காட்சியில் சலிப்பெண்ணுக்கு ரசிகர்கள் தயாராய் இல்லாதபோது, மேடையில் அதை வழங்குவது பணிச்சென்று இருக்கிறது.

கலைபாமணி டி. எஸ். சேஷாத்திரியின் மறைவுக்குப் பிறகும், சாத்திரிகேதன் ஒரு சிபியஸ் நாடகத்தை (அனுப்புத் தட்டாமல்) மேடை ஏறின முடிந்திருக்கிறது என்றால் அதற்கு முதல் காரணம் கதாசிரியர்-வசை கர்த்தா 'பரத்'. அப்போதான் நடிகர்-தடிசைகள் ராஜசேகர், எம். பாண்டி, பிரேமா, சைமன் என்னாம்.

அசட்டுப் பிரேட்டு என்று வெளும் தனதுக்குத் தோரணங்களை மட்டும் கட்டி சபாநாடகம் என்றால் இதனைப் போதும் என்றிருக்கும் நாடகாசிரியர்கள், முடிச்சுகள் தினைத்த நாடகத்தை நறுக்கான வசனங்களில் பிணைத்து வெற்றிகரமாக வருங்க, 'பரத்' திடம் விழுது மந்திரித்து வாய்க்கிக் கொண்டால் கூடப் பரவாலில்லை என்று தோன்றுகிறது!

- சாகுமேரி



ரசிப்புகள் பல திதம்... ஆனால்...



எல்லோரும் ஒரே திதமாய் ரசிப்பது  
**நரசிம்சு காரி!**



எல்லோரும் ஒரே திதமாய்  
**நரசிம்சு**  
'தெர்மனா' காரி!



**நரசிம்சு**  
காரி கம்பெனி  
தொலை 638 007.  
கிளைகள்: தமிழ்நாட்டெங்கும்.



# சிறந்த ஆயுர்வேத மருத்துவருக்கு லலிதா பார்மஸி

ஸ்தாபிதம் : 1942

தலைமை ஆபீஸ் : கும்பகோணம்-612001 (தமிழ்நாடு) (போன் : 123)

டிபுக் ஓபென்ஸ் நா. 40/31-8-78

சட்டுத் தொகைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது

உங்களுக்குத் தேவையான ஆயுர்வேத மருத்துவச் சரவும் கிடைக்கும்

நான்பட்ட சிக்கலான விவாதிகளில் ஆயுர்வேத சிவிக்சை முறைதான் திரந்தர பலகை அளிக்க வல்லது என்பது யாவரும் அனுபவ பூர்வமாக அறிந்ததே உங்கள் உபாதைகளுக்கு டாக்டர் V.R.V. சர்மா அவர்களிடம் நேரிலோ அல்லது 50 காசு தபால் தலையுடன் கடிதம் மூலமோ, கும்பகோணம் தலைமை ஆபீசுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆலோசனை பெறலாம். கடிதங்களை தமிழில் அல்லது இங்கிலிஷில் Type செய்தோ அல்லது மிகத் தெளிவாகவோ எழுதக் கோருகிறோம். கடிதங்களிலும் மூக்கியமாய் கார்டிலும் ரொம்பவும் துணுக்கமாய் எழுத வேண்டாம் எனக் கூறுகிறோம். "தேவிக்ஸ்காமதாம், பதினாக்கு 80Np ஸ்டாம்பு அனுப்பாமதாம் வரும் கடிதங்களுக்கு பதில் எழுதப்பட மாட்டாது".

எங்களது எல்லா தயாரிப்புகளும் சீழ்க்கண்ட எமது பிராஞ்சுகளிலும் கிடைக்கும்.

1. லலிதா பார்மஸி, 52-A, ஸ்ரீராமநாத் தெரு, பம்பாய்-609 001 போன் : 379

2. லலிதா பார்மஸி, 81, வடக்கு வீதி, சிதம்பரம்-608 001

3. லலிதா பார்மஸி, 39, சங்கராஜன் தெரு, தி. நகம், சென்னை-600 017

போன் : 441454

4. லலிதா பார்மஸி, 105, கச்சேரி ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004

போன் : 73007

## நன்கொடை வேண்டுகோள்

தொழுதோயாளர்கள் பலர் சேர்ந்து "தமிழன் தொழுதோயர் தல முன்னேற்றக் கழகம்" என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி தொழுநோயாளிகளின் நலவாழ்வுக்கு நன்முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு உணவு, தொழில் மற்றும் வைத்திய உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம்.

தொழுதோயர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. ரூ. 50,000/- நிதி உதவி அளிப்பவர்களுக்கு அவர்கள் பெயரில் ஒரு பிளாக் (Block) நிறுவப்படும். ரூ. 8000/- நிதி உதவி அளிப்பவர்களுக்கு அவர்கள் பெயரில் ஒரு அறை (Room) நிறுவப்படும். அவர்கள் பெயர்கள் சலவைக் கல்லில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டு திரந்தரமாக பதிக்கப்படும்.

தர்ம சித்தனையாளர்களும், தனவந்தர்களும் விவாபாரப் பெருமக்களும் நிதி உதவியும் பொருள் உதவியும் அளிக்கக் கோருகிறோம்.

நன்கொடைகளுக்கு வருமானவரி விலக்கு உண்டு. (வருமானவரி துணக்கா ஆர்டர் நிக். C. 1146-III (135)/81 Dated 19-1-1982 நன்கொடை இரசித அனுப்பப்படும். காசோலிகள் மற்றும் மணியார்டிகள் Damien Hansenites Progressive Welfare Centre என்ற பெயரில் வாங்கி சீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு அனுப்பக் கோருகிறோம்.

K. A. Natarajan, Secretary,

Damen Hansenites Progressive Welfare Centre,

Loordhu Nagar, East Rampart,

Thanjavur-613 001

# கம்பநீட்டும் ஸைகைங்கிறுன்!

● முன்னர் ஒரு முறை தலைவர் காமராஜர் தலைச்சுவையாகக் கூறினார் — “எல்லா இராமங்களுக்கும் மின் விசைக்கு போட்டு விட்டோம் என்று பெருமை பேசினார்” என, இது ஒரு பெரிய சாத்தியமா? இவர்கள் செய்யும் வேலை என்னாம் என்பீ நீட்டுவதுதான்! மின்சார உற்பத்தியைக் கூடுதலாக்காமல் வெறுமனே கம்பியை மட்டும் நீட்டிப் பிரயோசனம் என்னக் கிறேன்!”

என்று அவர் கூறியது என்னவு உண்மை என்பது இன்றக்கவா தெரிவித்து: மின் உற்பத்தியைப் பெருக்காமல் “கதை” அளந்து என்ன பயன்?

தேசம் 28-10-83

● ‘8-1-83’ தலைப்பில் பத்திரிகையில் பாண்டி ஊர்வலம் நடத்தினார்களா? தாம் தங்கள் பாண்டி ஊர்வலம் வருவதில் என்னிற ரீதியில் போட்டி அரசியல் நடத்தும் தமிழக அரசு “விழா” எடுப்பதில் காட்டும் ஆக்கவரைய ஏதாவது விட்டது “விசைக்கு” எவ்வென்றும் என்பதில் காட்டுவதில்லை!... பிறகு தமிழகத்தை இருள் சூழாமல் என்ன செய்யும்?

மொ. க. இரத்தினசாமி போகஜார்

● ‘பரீட்சை விடைத்தாக்கவில் மானவர்கள் என்னவெல்லாம் எழுதுவார்கள்’ என்ற தொகுப்பைப் படிக்கும்போது கனது தம்பன் எவருக்கு தகுந்த ஏர்போலிக் கண்ணாடிக் படிக்கும்போது (புது உலகம்) அவ்வகையானது தெரிவிக்க “வாழ்க் பாடத்தில் ‘வாட் இன் வாழ்க்’ என்ற கேள்விக்கு ‘இட் இன் எ மேலிக்’ என்று ரத்தினசாமிக்குக் கருக்கமாப்ப பதிலெழுதி அவர்களைப் படுத்தியதை என்னுள் நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

அ. சிங்காரவேலு விருத்தாசலம்

● புதிதா தங்குரை தொடர் கதைகள் மூலம்தான் எங்களைத் திணக்க வைத்திருர் என்றால், “எப்பிவித் திருடன்” சிறுவனத்தில் வரும் “யமதா” இன்னுள் மூலம் எங்களைப் பலமுறுத்தும் யமதாக்களுக்கு விட்டாரே!

தி. உமாபிராஜா புதுச்சேரி

● “விசைக்கு கொத்து” பகுதியில் இளம் கவிஞர்கள் எழுதிய விசைக்கைக் கதைத்துப் படித்தேன். ஒவ்வொரு கவிதையும் அழகானவை. பெயரைப் பார்த்துத்தான் இவர்கள் இளம் கவிஞர்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

கவிஞர் இவக்குமான் கவாயி மதுரை-8

● “இசைத் துக்கடா” பகுதியில் விட்ட தட்ட என்ன சபா திணக்கெனவும் “கவர்” செய்திருக்கிறீர்கள். தொகுப்பு ரத்தினசாமிக்குக் கருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் வரையப்பட்டிருந்தது.

முரளி திருச்சி-14

● ஏனெனா தொப்பை போட்டவரை விட்டதற்கு அழகுப் பெண்டும் என்றிரே? தொப்பை போட்டவர் (வினாவாத்) 83 அடித்தாரே. இத்தகு என்ன கூறுகிறீர்?

தா. சூரபதாராயணன் சென்னை-82

● ஹிமா! கத்தி கம்பென்காரன்! எத்தகைத்தின் இருக்கிறீர்கள்? இடைவின் தீன் 28 அங்குமா? எத்தனையு என்றக்கவா இருக்க வேண்டும்.

என். கப்பிரமணியன் மதுரை-8

● விடைகள், குழந்தை, திணைக்கிறி என்ற பெயர்களைத் தலைப்புகளாக அளித்துக் கதைகள் வெளியிடவர்கள். குழந்தை பத்திரிகையில் பெயரை தலைப்பாக வைத்து கதை வெளியிடவில்லை என்று குறைப்பிட்டேன். ஆனால் இந்த வாரம் (8-1-83) கவிதைப் பார்த்ததில் அத்த குறையும் நீங்கி விட்டது. குழந்தை கதை மனத்துக்கு தீவலாகவும் இருத்ததில் மகிழ்ச்சி.

தங்க. குஞ்சிதபாதி மேலதிரிசெப்பட்டு

● குயாங்கு குழந்தை கொடு வெளியிடும் தலைப் பத்திரிகையை, மெனக்கெட்டு குயாங் 1-20க்கு வாய்க்கும் எங்களை ஏமாற்ற மூலம் கதை தங்கவாடு இருத்தது.

சி. இராமசோபாந் திருவாரூர்

● விவட்டாம் விடு கத்தரத்தின் காலத்திற் கேற்ற கருத்துச் செறிவான கதாங்கள் மிக அருமை.

சி. சோகந்திரபாண்டியன் திருவனந்தூர்



67-ம் எதிர்பார்த்த வெங்கடாசலம் வரிசிருந்து வந்தானே. அது நடந்துகொண்டிருந்தது. முதல் பார்வையிலேயே மாமாவின் பிடியாதத்தில் மாதுதல் இவ்வளவு புரிபட்டு விட்டது.

கவரோரமாக மாமா உட்கார்ந்திருந்தார். அருகில் ஒரு பாட்டியின் பக்கம் திரைக்கொண்ட... இடக்கவலால் அந்தச் சாய்தல் சாய்த்து. வகுவித எண்ணெய் வகு எவிலும் தீட்டியிருந்த காலிலும் அழுத்தத் தடவி....

முதுகை வளைத்து வளைத்து இப்படி ஒரு ஏழெட்டுத் தடவளுக்குப் பின் ஆயாசத்துடன் வயலில் சாய்த்து கொண்டார். திறவாய்வுதல் பார்த்து நிமிர்ந்தவர் மார்க்கலில் இவன் பட்டாள்.

"...எங்கடா வந்தே...?"

"...எங்கத்தான். பட்டணத்திற்கு வந்து வானாம்பேட்டு...."

"...நான் சொல்றேன்டா... இங்கே இருந்து குடித்தனக்காரன் எவனோ எழுதி விடுக்கான்... உங்க மாமா படுத்துட்டார்... பக்கவாதம் வந்து வயது கால் கத்தமா இருந்துண்டுடுத்து... கையும் காலும் அரை குறையா இருக்குன்னு... மாமாவைத் தாக்காறதுக்காக உடனே திருடிவந்திருக்கே... திறந்தாடீ...?"

"சடாட"வென்று பின் பக்கம் எவெக்ட்ரீத் சயில் வேகமாகப் போகும் ஒசை...

தீட்டியிருந்த வகு காலுக்குத் குனித். குனிந்து மாமா மீண்டும் எண்ணெய் தடவ ஆரம்பித்தார்.

"இது என்ன... கோட்டக்கல் என்னெயர்?"

"ம்...."

"...தாக்கே ஒரு தடவி விட்டுமா...?"

"வேண்டாம்டா... நம்...."

வெங்கடாசலம் அநிர்த்து போகும். மாமாவின் குரல் தெரிந்திருந்த தாள். நேற்று இரவு ரயிலில் வரும்போதே கதங்கிய





மாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட போது போதுமே எப்போதும் போகிற சென்று சம்பாதித்த... ஒத்திசை பார்க்க... இங்குள்ள பன் னியல் கடைமில் இவ்வெடாகப் பெரும் ஆரம் பித்தாபித்த.

"இப்ப இப்ப உட்கார்த்தித சைமிக் முடி யுத... ஒப்பது ஒப்பதற்குள்ளே சைமிக் உட்கார... ஒரு பிடி சாய்ந்து... தங்குத் துக்கு... மேலே காசியல் ஏதாவது இருத் தாய் பாரு... சாத்திரி பெயரில் பிடிக்க னீரைப் பார்த்துப் போய்க் கேளு... உடை குத் தெரியும் இல்லையா... எதற்கும் ஒத்திசை உதவி எதற்குத் தேவைமில்லை..."

"பத்துப் பதிலுக்கு தான் போய் இங்கே தங்கித்தான் ஆணாம்... நீங்க வீரட்டிக்குக் கூடப் போக முடியாது. கல்யாணிக்கு ஒரு ஐதகம் வந்திருக்கு. பொருத்தமா இருக்கு. தான் வந்ததே அதற்காகத்தான்..."

"...இது நிஜமில்லை நிஜமில்லை" என்ற உள்வந்தற்குள்ளே ஒரு குரல் அகலித்த. நெரித்தது. அதுவும் இப்படி ஒரு சம்பவம்

வந்து இங்குமிப்பாக் கண நேரம் இங்கே இருக்க மாமா அடமாட்டார்.

இதற்குமாமாமிடமிருந்துமறுப்பு இல்லை. சட்டகஅங்கி ஒழந்தி மாட்டிவிட்டு வெல் கடைசைம் பின்பக்கம் வந்தாக.

மொத்தமில் பக்கெட் பக்கெட்டாகத் தங்குகிற இருத்து விட்டுக் கொண்டிருந்த குடித்தனக்காரர் ஒருவர் "எப்ப வந்தே" என்ற இவனைக் கண்ணாமேயே விசாரித் தார்.

"நேத்திரைத்தாக், உங்க கருதாக மெட்ட கது. உட்கார யுறப்பட்டு விட்டேன்..." என்றான்.

"சரிவா குடிக்கலிப்பா உங்க மாமா.... ஆள்பத்திரியே பத்து தாக் இருக்கிறதுக் குள்ளே வந்துக் சட்டி அடிக்கப்பட்டார். விட்டுக்கு வந்தா இங்கேரு வந்த...



ஜி.நாராயணன்

உடம்பு தென்பா இருக்கிறபோது மனுஷன் எப்படி வேறு இருக்கலாம். கைகால் இருத்தான்ட அப்புறமும் பசுவையடி 'ஒண்டியாவே எல்லாத்தையும் பார்க்குப்பின்ப...' தி உன் வேலையைப் பாரு'ன்னு... இந்தக் கண்ணுசெயப் பார்க்கக் கெடுக்கலாமே... உமக்கு எழுதினன்...."

குடித்தனக்காரர் கரத்த துண்டைப் பிழித்து தலையைத் துவட்டிக் கொண் டூரம்பித்தார்.

அம்மாவின் சொந்தத் தம்பி இந்த மாமா. சின்ன வயதிலேயே கவிதாரம் போல் விட்டார். அதற்காக உறவு அறுத்துவிட்டான். திறையச் சொத்து இருந்தது. மாமாவின் மனை அக்கா குடும்பத்தோடு மட்டும் தின்ற விடவில்லை. அது பொதுவுடைமை - பொதுவுடைமை என்று அல்லவென்ற மனம். வஞ்சனை இல்லாமல் ஊர் உலகத்துக்கெல்லாம் அள்ளி விட்டது.

புத்தகங்கள் என்றும் பாடப் புத்தகங்கள் மட்டும்தான் என்று இருந்த காலம். திண்ணைக்குப் போனாலும் அப்பா வீரட்டுவார்... உன்பே வந்தாய் அம்மா பிடுங்குவான்... எப்போதும் பாடப் புத்தகமும் கைமுமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பிற்று பெற்றெடுக்கினாடே மாமா கைக்காயம் திண்ணர். அவரிடம் திறையப் புத்தகங்கள் இருந்தன. எத்தப் புத்தகத்தையும் பார்க்க வேண்டுமானாலும் எடுக்கலாம்... படிக்கலாம்...

அவரே போய்விட்டு வந்தது தெரிந்தால் அப்பா குதிப்பார்.

"அவன் எத்த தாத்திசண்டா... எல்லாத்தையும் அறுத்து எறிஞ்சுப்பிட்டு வேறும் உடம்போட தித்திருன். அவனோட சேர்ந்து தீயும் தந்தையாத்தான் திண்டாடப் போறே..."

வயது ஆக ஆக வெங்கடாசலத்துக்கு விவரம் புரிந்தது. மாமாவுக்குச் சாமி கிடைப்பாது... கோவில் கிடைப்பாது... ஜாதி கிடைப்பாது...

சென்னை மாநகரம்

"தம்பிசைவங்களைக் கை விடாத ஆளுங்க அவரு!"  
"அப்படியா? எங்கே வேலை பாக்க வரு?"  
"சர்க்கரிலே 'பா'ர்' கூடருரு!"  
-தி. கசந்தா



இதற்கு அம்மா காட்டும் காரணம் வேறு மாதிரியாக இருந்தது.

"...அவன் முரட்டா போலுக்கு இவாதான் காரணம்... சின்ன வயதிலேயே கவிதாரம் போய்விட்டான்... எடுத்துக்கட்டியவை தாய்ப் பசுக்கிட விடுத்தது இருத்தான்ட பொற மாதிரி - அம்மா அம்மானு உறவு உறவு அத்தக் குழந்தையைத் தூக்கிண்டு போய்விட்டா... அவன் அடம் பிடிக்க அழுது நெய்... அவன் வளர வளர மனுஷர் மேலே இருக்கிற சோபத்தை வெல்லாமல் தெய்வத்துக்கிட்டக் காட்ட ஆரம்பிக்கட்டான்... கல்பாணம் ஒருங்கு பன்னிசட்டான்... பொறுப்பு வரும். இந்த வேகம் குறையும். மாட்டேங்குருளே..." என்று அம்மா அங்கலாப்பாள்.

வெங்கடாசலத்துக்கு ஒன்று மட்டும் திதர் சைமாகத் தெரிந்திருந்தது.

...மாமா நித்தியாசனாவார். உலகத்தை - மனிதர்களை அவர் பார்க்கும் கொணங்கல் வேறுபட்டவை. அசாதாரணமானவை... சாசன மனிதன் மாதிரி, பார்க்க - திண்க, - பழக அவருக்குத் தெரியாது... வராது...

குளித்துவிட்டு வெங்கடாசலம் உன்பே குழைந்தியோது மாமா அருமைப் பற்றவைத்திருந்தார். அரிசி, பருப்பு எல்லாம் வரிசையாகத் தளையிலேயே இருக்க, தார்த்து தகர்த்து கொண்டு ஒய்வொன்றாக எடுத்தது...

வெங்கடாசலம் அவரிடம் கொடுத்தப் பார்த்தான்...

"இது என்ன கண்ணி மாமா..."

"எது?"

"இப்படி இருக்கிறதற்கு... அது என்ன பிடியாகும்... தானாகவே எல்லாத்தையும் கொஞ்சக்கண்ணும்... அதுக்காக முழுக்க முழுக்க மனுஷர் ஒத்தாசை இவ்வாமையே காணத்தை ஒட்டிட்டு முடியுமா? தனிவர் ஒது தின்பே மாட்டென்று படல வேதனைவை இந்தப் பட்டணத்திலே - மாம்பலத்திலே படுவானோன்..."

மாமா பதில் சொல்லவில்லை. சிரித்தார். பாரிசைவை மெல்ல மெல்லக் கையில் மாட்டி விடுத்த ஓர் ஒலிபத்திடம் கொண்டு சென்றார்.

"...இதற்குப் பட்டணம் பார்க்கிறீர்?"

பட்டணம் ஒரு பேரே யானே இருந்தது. நீண்ட தத்தம்... உயரம்... சிறு வானவாக இருக்கலாம். உடம்பெல்லாம் வந்தி, தளர்ந்து, எதுமே துருத்திக் கொண்டு தின்றது. முழங்காதுக்குத் திறை தெரிவிக்கலாம். இது 'சொத சொத'சென்று சேறு தெரிந்தது. கால்கள் சேற்றில் புதைந்திருக்கலாம். அந்த யானை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சேற்றில் அமிழ்ந்தது போல் ஒரு தொற்றம்...

"பட்டணம் என்ன தெரியுமா?"

வெங்கடாசலம் திரும்பி மாமாவைப் பார்த்தான். இவ்வளவு நேரம் யானையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டுச்சட்டென்று திரும்பினதில் மாமாவுக்குப் பதில் அங்கே ஒரு சிறு யானை நித்திய போல் ஒரு பிரமை... தலையை உறுக்கிக் கொண்டாள்.







அவன்: என் காதலியும் நீயும் ஏன் பிரிஞ்சுட்டீங்க?

இவன்: 17ம் தேதி ஊரை விட்டு ஓடலாமா 27ம் தேதி ஓடலாமாங்கிற பிரச்சனை பெரிய தகராறுயிருந்ததால் தான்!

— உ. ராஜாஜி

தொல்வினாட்டு வெங்கடாசலம் சிந்தித்தான். "ஏய்... வார்த்தையாவே அடிக்காதேடா வேண்டாம். அது என்னுடைய முடியல்தான்... முடியாதது... ரொம்ப வதிகியம் வேணும். யானை மாநிலி. நான் மனுஷன்தானே... அதுவும் கழுநா மாநிலி மனுஷன். எத்தனை வயசு ஆனாலும், என் தெரிஞ்சாலும் தெரியா விட்டாலும். பறக்க முடியும்தான் முடியா விட்டாலும். பிடிவாதமா 'சாகமா'ட்டேன்'னு கழுநா இருக்கிற மாநிலி. நான் இருக்கப் போறேன்..." வரவர மாமா குரல் சம்மித் தழுதழுத்தது. விநாய நேரம் மண்ணைமா இருந்தார். "ரொம்ப நீர் மானமா இருந்தேன். உருண்டு பொறண்டானது தண்டவாளத்திலே போய் விழுந்துட்டதுன்னு மூணு மணிக்கெவ்வளவு கிணம் சிட்டுடன். குச்சியைத் தாங்கலா வைச்சிட்டு. இடது கையாலே வைச்சு. தொண்டியை பாதி தூரம் போயிட்டேன். அப்புறம் முடியல்தான்... ரேறே விழுந்துட்டேன். நகர்த்து நகர்த்து உடம்பை இருத்துண்டு போயிட்டேன். உடம்பிலே ஒரு வேகம், வெறு... தண்டவாளத்தோட கொஞ்ச தூரம் போய் நடுப்பற உட்கார்த்துண்டேன். ...நல்ல இருட்டு... ரயில் வரும் வரும்னு காத்திருக்கிறதேன். எழித்தார்போலவில்கனதா ஒரு வெளிக்கை தெரிஞ்சு. அப்புறம் பெரிசாகி... ஒ... ரயில்! உடம்பாகு பெயரட்டம் கூடறது. தப்பிக்கத் தடிக்கிறது. இங்கேயே, உட்கார்த்திரு இருக்கும் கொஞ்ச நேரம் தான்'னு மனசு சொல்றது... ரெண்டும் மாத்தி மாத்தி சொல்லத் சொல்வ... எல்லாம் சித்த நாழிக்குள்ளே... ரயில் விட்டே வர வர உடம்புக்கும் மனசுக்கும் நடக்கிற சண்டையும் பெரிசாகி... பெரிசாகி... கூட சியிலே... ச்ச... உடம்பு எப்படியோ உருண்டு பொறண்டு வெளியில் வந்து விழுந்து ஜெயிக்கிறது. மனசு. அந்தக்

கொஞ்ச நாழியே வாகனிலிருக்கிற அடிக்கு இன்னும் ரொம்ப நாளைக்கு எழுத்திருக்கிறது. பயப்பட வேண்டாம்..."

வெங்கடாசலம் வாய் திறக்காமல் உட்கார்த்திருத்தான். மாமானைப் பற்றி நினைத்திருந்ததெல்லாம் தலிக்குப்பற விழுந்து தொறுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

"சேட்டுக்கு இத்தப் பக்கம் மரத்தடியிலே ஒரு சின்னப் பிள்ளையார் இருக்கு. என் வாரும் அங்கே சற்று நின்று தொப்புக்கரைணம் போட்டு... நானும் அவரைப் பார்த்தேன். எனக்குப் பிள்ளையார் மாநிலி தெரியல்தான். இத்தப் பட்டதிலே இருக்கிற வானையைப் பார்த்து மாநிலி தொணித்து... தன்னுடைய கடைசி காரியத்தைக் கூட கையமாச் செஞ்சுகிற யானை! அது... ஒரு மனசு ஒத்தி வேணும்விறதுக்காகத்தான் எத்தக் காரியத்தைத் தொடங்கும்போதும், பானை முகத்தை திசைக்கட்டு ஆரம்பிக்கிறுங்க போனாணு பட்டுது. கொஞ்சம் பிரமிப்பா இருந்தது. தொற்றவன் ஜெயிக்கவணம் பார்த்து பிரமிப்பு... அந்தப் பிரமிப்பில் என்னை செஞ்சேன் தெரியுமா...! 'உன்னை மாநிலி எனக்குத் தெரியும்' இவ்வாறு, நான் ரொம்பவும் பசனெனவானவன்... தப்பிக்க முடியல்தான் எத்தனை சிக்கிரம் முடியும்தோ அத்தனை சிக்கிரம் எனக்கு விருத்தியைக் கொடுத்து கெட்டேன்."

"யார் விட்டேன்...? யானைவிட்டேயா?"

"பிள்ளையார்விட்டேதான்...."

வெங்கடாசலம் விக்கித்து நின்றான்.

பட்டத்தில் அந்தக் கிறவானை மெல்ல மெல்லச் செற்றில் அமிழ்த்து கொண்டிருந்தது.

அரசன்: மந்திரியாரே! நகரத் தோதனைக்கு நீர் என்னை மாநிலி வேடம் போட்டுக் கொண்டு போய் வாராங்களைக் கொண்டு வந்தீர்?

மந்திரி: வேண்டாம் பிரயோ! தங்களைக்கொண்டு செல்லும் முயற்சிகள் அடிக்கடி நடக்கும் நேரத்தில் எதற்கு இந்த வம்பு...

—என், என், வி, குருமூர்த்தி





# உருவங்கள் மாறலாம்

பிறகுதான்மேலே பிரார்த்திக்கும் பத்திரிகை எடவுன் பத்திரிகை மாற்றி வரத் சொல்லி, மாசிடர்களுக்கு நடக்கப்போகும் தீர்ப்புகளை முன் கூட்டியே அவன் மூலம் சொல்ல வைத்து வேடிக்கை பார்க்கிறார். அப்போது அவர் சொல்லிக் கொடுத்த மாநில பெயர்களால் சொல்லிப் கூப்பிடுவதற்காகப் பட்டத்தை வாங்கிக் கட்டிக் கொள்கிறார்.

கடைசியில் என்னக்கடத்தல் வழக்கில் கிளிக்கொண்டு சிறைக்குப்போக நேரிடும் போழுது எடவுன் கோர்ட்டுக்கு வந்து சாட்சி சொல்லி அவனைக் காப்பாற்றுகிறார்.

ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த 'O! GOD' ஆதாரம் என்னாலும் அதை நம் நாட்டுப் பண்பாட்டிற்கு ஏற்பப்பக்குவப்படுத்தியிருப்பதில் புதிய தளம் தெரிகிறது.

எடவுனின் பூனாகப் பிரதிநிதியாக வருகிறார் மனோகந்திரன். (இது அவருக்கு நூறு வது படம்) இவர் எழுப்பிய ரயில் நினைவுத் திருவிளக்குச் சென்று பிரயாணிகளையெல்லாம் "போகாதீர்கள் போகாதீர்கள் இந்த ரயில் விபத்துக்கு ஆளாகப் போகிறது" என எச்சரித்து ஏமாற்றமடைவது போதும்...

புத்திர சோகத்தைக் கெடவுனின் தோளின் மீது மூத்ததைப் புதைத்துக் கழுவுவது போதும்... புத்திரத்தைக் கலை வைக்கிறார்.

இவரது மனைவியாக - கணவியைப்பிரித்து கொள்ளாதவராக வருகிறார் கௌசனியி. அதா பார்த்திரத்ததைப் புரிந்து கொண்டு நடத்த திருக்கிறார்.

பொறுதி கணேசன் அதர் கட்டை, மூக்குக் கண்ணாடி அணித்து 'நான் நான் எடவுன்' என்கிற கௌரவ வேடத்தில் நடத்துவது, நடப்பதும் கௌரவம்.

கமலின் மிகுதோ நடனமும் அதைப் படமாக்கிவ விதமும் சிறப்பு.

ராமவேந்திர ஸ்வாமிசனின் பிரதிநிதியாக வரும் ரஜினிகாந்தின் சங்கடக்காட்செனிரப் புதுமையான முகத்தில் படமாக்கியுள்ளார்கள்.

மனோகந்திரன் வரவழக்கும் கொத்தவரக் காய் மனமிக் காட்சி பகமை.

புதுமுகம் ராகவ் - மஞ்சரி இருவரும் கிடைத்த சந்திரப்பத்தைப் பவன்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்கள்.

தேவனையும் மூர்த்தியும் கொஞ்சம் ஓவர். புதுமுகம் சிந்துகோஷ் அசை முட்டை கொய் - உருவத்தில் இவர் ஆடும் தாம்பாள டான்ஸ் நல்ல தமாஷ்.

சிறுக்கேஸ்வரர் ரகுபதி எஸ். வி. ரமணனும் பொனிக் சாமியார்களாக வந்து அசைவாக நடத்துவது.

ராமஜியின் உணர்வுடக்கத்தில் நல்ல தத்துவ தீரோட்டம் தெரிகிறது.

எஸ். வி. ரமணனின் இசை இதுமாக உள்ளது. கமல் நடனப்பாட்டும், சிறுக்கு நடனப் பாட்டும் திட்டி, அடக்கத்தும் இவரே. அக் கணுக்கிக் கொள்ளப்போகிறது. ஜாக்கிரதையாகக் கூட விழக்குவது தவறு.

• திரைகுறி



# கள்ளவள்ளிகாதுல்

அத்தியாயம் 27

பின்னோவாளின் பழி

சூர்யாணியைப் பழி வாங்குவதற்

குப் புலிப்பட்டி ரத்தினம்  
சூருட்டு யோகனாகன் செவ்வு  
விட்டுக்கொடையில் ஒரு முடி  
வுக்கு வந்தான். தாமரை  
ஒடைப் பள்ளியின் நிலங்  
களைப் பலாத்காரமாய்த்  
தான் வசப்படுத்திக்கொண்டு  
விடுவதென்றும், சுயயாணி  
யைக் கோர்ட்டுக்குப்  
போகும் படியாகவோ தன்  
னுடன் ராஜி பேச வரும்  
படியாகவோ செய்து விடு  
வதென்றும் தீர்மானித்  
தான்.

பன்னா பின்  
நிலங்கள் எல்லாம்  
அந்த வருஷம்  
தன்முயற்சியைத்  
திருந்தன.

அறுவடைவாசி விட்டது. ஆனால் தென்  
எயிலாம் இன்னும் கனத்திலேயே விடத்  
தது. கனத்திலிருந்த படியே தெய்வ  
விறுவிடுவதா அல்லது எடுத்துக்  
கொண்டு போய்ச் சேரி கட்டி வைத்  
திருப்பதா என்பதைப்பற்றிக் சுயயாணி

அநேக



யோகனை செய்து கொண்டிருந்தான்.

தென்னைப் போட்டு விடும்படியாக தென்னைப்பாசி ஒருவன் வந்து அடிக்கடி யெட்டுக் கொண்டிருந்தான். பண்ணை யின் காரியஸ்தருக்கு இது பிடிக்கவில்லை. "நம்முடைய பண்ணையில் எப்போதும் ஆனி மாதத்திலேதான் தென்னைப் போடு கிற வழக்கம்" என்று அவர் சொன்னார்.

இம்மாதிரி அவர்கள் பேசிக் கொண் டிருக்கையில், ஒரு ஆள் திடீர் தெறிக்க ஓடி வந்து, "ஆச்சி! மோசம் வந்துட் டுது!" என்று அவரிடம், என்ன சொன்னு தெரிக்கவும், "புலிப்பட்டி ஆட்கள் வந்து கைத்திறிருக்கும் தென்னை அள்ளுறாங்க. இருபது முப்பது வண்டி வந்து விடக்கு. தடிப்புக்கையெழும்பு தூறு ஆட்கள் வந்து திக்கிறாங்க. எல்லாகும் தள்ளப் புட்டி போட்டுட்டு வத்திருக் காளாங்க. கிட்ட வத்ததால் மண்ணை உடைச்சுடுவேன்என்றிருளுங்க. பாருங்க. அங்கே புடிச்ச ஒட்டம் இப்பே வந்து தான் திண்டெனுங்க" என்றான்.

அதைக் கேட்ட காரியஸ்தர் முதலியார் "ஐயோ!" என்று அப்படியே உட்கார்ந்து போய் விட்டார். அவர் சாது மனுஷர். பண்ணையாடின் காவத்தில் இம்மாதிரிச் சங்கடம் ஒன்றும் தோற் றது கிடையாது. ஆகவே, இந்த திண் மையை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகி ரெமென்று அவர் எங்கிப் போனார். தென்னைப்பாசி இதுதான் கடி யம் என்று, அப்பவே தென்னைப் போட்டு ஒங்க போட்டு ஒங்க என்று அடிக்கக் கேட்டுக் கேட்டே கேட்டே உங்களைக் களை? இப்படி ஒரு பெருங்க காதல்படக் கொண்டு தானே அம் வண்டியாரம் வந்துத்தி யோன்?... என்று ஏடு விட்டான்.

கையாணி சற்றுநேரம் யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தான். சட்டென்று அவரு டைய மூக்கத்தில் பிரகாசம் ஏற்பட்டது. "முதலியார்! கிளம்புங்கள், கைத்துக் குப் போகலாம்!" என்றான். முதலியார் திகைத்துப், போனார். "ஆச்சி! என்ன சொந்தங்கள்?"

"ஆமாம்: கைத்துக்கு தானே வரு கிறதேன். வாரும்சன். போகலாம்" என்று சொல்லி, அவனே முதலியன் கிளம்பினான். உண்மையிலுள்ள அக்கைதலின் காதில் இது விழுந்தது. அவன் ஓடி வந்து, "கங் காளி! நான் சொல்வதேன், நீ போகாதே" என்று குறுக்கே மறித் தான். கங்காளி அதைப் பொருட்படுத்தாமல் அக்கையை இலேசாக வழியை விட்டு தவிர்த்திவிட்டு விவரத்து நடத் தான்.

அப்போது காரியஸ்தர் முதலியாருக் கும் ரோசம் பிறந்தது. "அடே! ஓடு! நம்ம ஆனைவெண்ணம் தடியும் கையு மாய்க் கைத்துக்கு வரச் சொன்னு!" என்று கூறினார். அதற்குக் கங்காளி, "முதலியார்! ஆளும் வேண்டாம். தடியும் வேண்டாம். நீங்கள் மட்டும் என் பிச்சேடுவே காரும்சன். போதும்" என்றான்.

\* \* \*

குரரத்தில் கங்காளியைக் கண்ட தும், தென்னைவாரிகள் தடியும்கையு மாய் தின்றவர்கள், வண்டிக்காரர்கள் எல்லாருக்கும் ஆச்சரியமாய்ப் போயிற்று. அத்தப் பக்கங்களில் சாதாரணமாய்ப் பண்ணை விட்டு கத்திரிகள் வயல்வெளிகளுக்கு வருவது கிடையாது. அதையும் இம்மாதிரி சத்தார்ப்பத்திலும், கங் காளி ஆள்படை ஒன்றும் இவ்வாமல் வருவதைப் பார்த்ததும் அவர்கள் எக் கோருக்குமே ரோசம் கொங்க முடி யாத நிலை உண்டாய் விட்டது. எல்லா ரும் அப்படியே தின்று கங்காளி வரும் திக்கையே பார்த்துக் கொண்டிருந் தார்கள். கங்காளி கம்பீரமாய் நடந்து தேரே அவர்களுக்கு மத்தியில் வந்து தின்றான். "அடே! நீங்கள் எல்லாம் வாச்?" என்று கேட்டான்.

கொஞ்சநேரம் பதில் ஒன்றும் வர வில்லை. அவர்களில் இருபது குடிசை யும் வாயாடியுமான ஒருவன் "நாங்க வெண்ணம் மனுஷங்கள்" என்றான்.

"நீங்கள் எத்தப் பண்ணை ஆட்கள்" என்று கங்காளி கேட்டான்.

"புலிப்பட்டி ஆட்களாங்க"  
"சரி, இது எத்தப் பண்ணைக் களம்?"  
"தாமரை ஒட்டப் பண்ணைக்களம்."

“பின்னே, ஏன் அப்பா இந்தக் கனத் தில் வந்து நெல் வாருகிறீர்கள்?” ஆட்கள் மெனமாயிருந்தார்கள்.

“அட! எவ்வோரும் என்னை நன் லுப்ப் பாருங்க, நான் யார் தெரி ிறதா?” என்று கம்பீரமாய்க் கேட் டான் உய்யாணி.

அப்போது அந்தப் பெருங்குடிக்காரன் “அம்மா! நீ மாசியம்மளுக்குச் சொ் எனக் குத் தெரியாமே போச்சே! அட! ஆளுங் களா! எவ்வாரும் விழுந்து கும்பிடுங் கடா!” என்று சொல்லி முதலில் தானே திடீரென்று தரையில் விழுந்து கும்பிட் டான். “அம்மா! தாயே! காப்பாத்த னும்!” என்று புயம்பத் தொடங்கினான். மற்ற ஆட்கள் எல்லாம் பிரமை பிடித்த லார்கள் போம் நின்றுங்கள்.

“அட! உங்களை யெல்லாம் காப் பாற்றத்தான் நான் வந்தேன். நீங்கள் இப்போது செய்வதற்கு வந்தது பெரிய தப்புக் காரியம். பகல் கொள்ளை அடிப் பதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள். இதற்காக உங்களைப் பிடித்துக் காணிலையும் வைச் சேயும் விவங்கு மாட்டி, ஏழு ஏழு வகுஷம் தொழிலைப்போட்டு விடுவார்கள். நீங்கள் ஒழிந்துக்குப் போய்விட்டால், உங்கள் பெண்ணாதி பிள்ளைகளை உங்கள் எசமானர் காப்பாத்தி விடுவாரா?” என்றுள் உய்யாணி.

“ஐயோ! எங்க எசமானா? செய்யற வேலைக்கு வயத்திலே அடிக்காமே கூலி கொடுத்தால் போதாதா?” என்றுள் ஒருவள்.

“பின்னே, அவர் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் திருட்டு வேலைக்கு வந்தீர்களே! எவ்வாரும் திரும்பிப்போய்ச் சேருங்கள். சாயங் காலம் உங்கள் வீட்டுப் பெண் பிள்ளை களை வரச் சொல்லுங்கள். தலைக்குப் பதக்கு நெய்று கொடுத்தனுப்பச்சொல்

கேறன். ஏன் நித்திரைகள்? போங்கள்!” என்றான்.

“ஆமாண்டா, போகலாம் வாங் கடா! தமக்கென்னத்துக்கடா தண்டா?” என்றுள் ஒருவள். முதலில் பத்துப்பேர் கிளம்பினார்கள். அவர்கள் பின்னால் இன்னும் சிலர் போனார்கள். பிறகு பாக்கியினவர்களும் “தமக்கு மாத் திரம் என்னடா?” என்று சொல்லிக் கொண்டு கிளம்பிச் சென்றார்கள்.

பிறகு, உய்யாணி வண்டிக்காரர்களை அழைத்துப் பேசினான். அதன் பயனாக, எல்லா வண்டிக்காரர்களும் நெல் மூட் டைகளுடன் தாமரை ஒடை வீதிக்குச் சென்று, அங்கே, பண்டையின் சேர் கட்டும் முற்றத்தில் நெல்லைப் போட்டு விட்டு வண்டிச் சத்தத்தை வாய்க்கிக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தார்கள்.

\* \* \*

இந்த விவரமெல்லாம் புதிப்பட்டி ரத்தினத்தில் காதுக்கு எட்டியபோது, அவள் அவமானத்திலுக்கு குன்றிப் போனாள். அவ்வளவுக்கு அவனுடைய குரோதமும் அதிகமாவிற்று. அப்போது தான், சொன்னிடக்கனரத் திருடனுக் குப் பணம் கொடுத்துக் கய்யாணி வீட் டுக் கொள்ளையடிக்கச் செய்ய வேண்டு மென்ற அழ்ரீய யோசனை அவனுடைய மூளையில் உதயமாவிற்று.

அத்தியாயம் 28

சந்திப்பு

பஞ்சததம் பிள்ளை ஜீவியவந்தரா யிருந்த காலத்தில் உய்யாணி தன் னுடைய இருதயமாயிவ கொட்டையைக் கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் பாதுகாத்து வந்தான். அதில் மூத்தையன் பிரவே சிப்பதற்கு அவன் இடங் கொடுக்க வில்லை. அவ்வாறு இடங் கொடுப்பது பாவம் என்று அவன் கருதினான். ஆகவே மூத்தையனுடைய நினைவு வரும்போ தெல்லாம் சட்டென்று வேறு குடும்ப காரியங்களில் மனத்தைச் செலுத்தி அந்த நினைவைப் போக்கடித்துக் கொள் வான். “ஐயாமி!” பாவ எண்ணம் என் மனத்தில் தோன்றுமல் காப் பாற்று!” என்று கடவுளை வேண்டுவான். சேத, தமயந்தி, தனாயினி முதலிய கற்பரிகளை நினைத்து, மனத்தை உறுதிப் படுத்துக்கொள்வான். இப்படிச் சதா விழிப்புடையிருந்து மனத்தைக் கட்டுப் படுத்தி வைப்பதிலேயே கவனமாயிருத்த வனுடைய முகத்தில் பஞ்சததம் பிள்ளை சிப்பபையும் குதூசலத்தையும் காணுமத் போனது விவப்பிங்கியைவல்லா?



திருபுர: “சிரதம் இருந்து கபரிமலை போறீங்களே! காவட்டிப் பிராப்தம் வராதா?”  
தடிகள்: “கராது.... ரூபை மலிக்கு அனுப்பப் போகிறேன்.”

—ராஜ் ராதா



புறநாள் உயிர் வாழ்ந்த காலத்தில் கம்பாளி தன்னுடைய உள்வந்ததை எவ்வளவு தூரம் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருந்தாரோ, அங்ஙனவுக்கு அவருடைய கரணத்திற்குப்பிறகு அதைக் கட்டிக் கொண்டு கடுமையாக விட்டுவிட்டார். அதிலும் அவர் தன்னை விவாக பந்தத்தில் இருந்து விடுதலை செய்வதாகச் சொல்லி விட்டபடியால், இனி முதலதயனைப் பற்றி நினைப்பதில் யாதொரு தவறுமில்லை என்று அவன் எடுத்துள்ளான். அப்படி கட்டிவிட்டது விடப்பட்ட அவருடைய உள்வந்தம் தன்சனமே முதலதயனைச் சென்று அடைந்த பிறகு அவனை விட்டு அமைதியடைவோமென்று என்று யிடிவாரதம் பிடித்தது. எனினும் நினைவிலும் முதலதயனை நினைவதை தவிர வேறு நினைவே அவனுக்கு இடம் வராமல் போயிற்று.



தோவாவி பிரிவதற்குமுன் ஒரு நேரத்தில் எழுதியிருக்கிறதென டாக்டர் வெ. தோராமன்: அட்டா! தோவாவி உன் பிரிவதற்குமுன் எழுதிட்டு பிரிவதற்குப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பிட்டு விடேன்! -செவ்வதி

முதலதயன் இப்போது எங்கே இருக்கிறான், என்ன செய்கிறான் என்று அதிசய அவன் அனலியங்காத ஆவல் கொண்டான். ஒரு வேளை அவன் கம்பாளம் சென்று கொண்டிருப்பாரோ என்ற நினைவு தோன்றும்போது அவருடைய நெருங்கிய யாரோ கட்டியிருக்கிற தவறு போன்றிருக்கும்.

"இருக்காது; ஒரு நாளும் இருக்காது" என்று என்னிடம் மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டான். "அவன் எங்கேயோ? நாம் எங்கேயோ? இனிமேல் எங்கே அவனைக் காணப் போகிறோம்?" என்று என்னிடம் ஒரு சமயம் எக்கழுது வான். "இவன், இவன், விட்டாயம் இந்த ஆகாமத்தில் அவனை மறுபடியும் பார்த்ததற்குப் போகிறேன். அவனிடம் நான் கொண்ட அன்பு உங்களுடைய தாலும், அவனை எப்படிப் பார்த்தேன் விருக்க முடியும்?" என்று தெளிவில் கொண்டவன். "அந்தக் காலத்திலேயே நீ பணக்காரி; நான் ஏழை" என்று சொல்லிக் காட்டினான். இப்போது பெரிய பணக்காரியாகி விட்டேனே! அதன்கு அவருடைய வெறுப்பு அதிகமாகியோ என்னமோ? என்று ஒரு சமயம் யிதயடைவான். "அதெல்லாம் இவன், முதலதயன் இதற்குள் தன் மெக்தவறு என்று உணர்ந்திருப்பான். 'இங்ஙனவு செய்வதும் உங்ங்ருடையது: உன் இஷ்டம்போல் செய்வான்' என்று நான் சொல்வேன். உடனே அவருடைய மனம் இளகிவிடும்" என்று இன்னொரு சமயம் உதாரணப் படுவான்.

முதலதயன் பூங்குளத்தில் இவன், எங்கேயோ மடத்தில் கைக்குப் பிள்ளை

வாய்ப்பு போய்விட்டதால் என்ற சமயம் எரம்பட்டும் அவனுக்கு அவன் தகவலுர் மூலமாய் தெரிந்திருந்தது. அவன் இருக்குமிடம் எப்படிச் சென்று பிடிப்பது, அவனை எப்படிச் சந்திப்பது என்பது பற்றி அவன் ஆயிரம் யோசனை செய்தான். ஆனால், ஒவ்வொன்றிலும் சதாவத ஒரு குறை தோன்றிற்று.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையினதால், கொக்கிடக்கரைத் திருவிளம் பற்றி வதந்தி அவன் காதுள் விழுந்தது. அவருடைய பெயர் முதலதயன் என்று கேட்டதும், அவன் உடம்பு சிலிர்த்தது. அவருடைய பூர்வோத்தரத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சம் விசாரித்து, அவன் மடத்தில் கைக்குப்பிள்ளையா யிருந்தவன் என்று தெரிந்ததும், அவருடைய சந்தேகங்கள் தீவரத்தியாயின. அப்போதே, முதலதயனைச் சந்திப்போமா என்ற கவியும் அவனுக்குத் தீர்ந்து போயிற்று. கட்டாயம் ஒரு நாள் தன்னுடைய விட்டியும் அவன் திருவருவான் என்ற எண்ணம் அவன் மனத்தில் தோன்றி, அது தானுக்கு நான் உறுதிப்பட்டு வந்தது. அப்போது எவ்வாறு அவனை வரவேற்பது, என்ன பேசுவது என்றெல்லாம் சிந்திக்கலானான்.

அப்படி அவன் வருக்காவத்திற் கிட்டிக் மறுவாசல் அதிகமாக இருக்கக் கூடாததெனவா? இதற்காலமே, போயிற்றுக்கொண்டு வரக்குப் போன அவருடைய தகப்பனாரை அவன் திரும்பிக் கூப்பிடவில்லை. திருச்சிந்தம்பலம் பிள்ளை தம்முடைய இளம் சமயாரம் குழந்தை னுடைய தாமரை ஓட்டக்கேவத்துவிடத் தவாராயிருந்தார் என்பது அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தும், அதைப்பற்றி அவன் பிரயத்தனிக்கவில்லை.



## அருள்வாக்கு

உ. 'வாழாது வாழ்ந்தாலும் உட்கேட தலை வைத்துப் படுக்கக் கூடாது' என பார்ப்பன் 'இதெல்லாமாய் எத்த நூட் தம் பிச்சை' என்று இருபது முப்பது வருஷம் முத்தி சொல்லி வந்தாரென்ப இப் போதோ. மனுவாய் சீர்ததில் எவெய்டிரோ-மாக்கையுக் கேட்கு'என்கு மூவல்தாணம் brain (முனை)தான். உய் சைதை எடுத்துக்கொண்டால் அதன் மாக்கையுக் கீழியுடல் மூவல்தாணம் North Pole (கூட துருவம்) ஆகையால் தம் தலைவய வுட்குப்பக்கம் வைத்துப் படுத்துக்கொண்டால் மூளை பின் பின் காத்த சக்தியும் தருவதில் பெரிய காத்த சக்தியும் ஒன்றுக் கொன்று 'கனாவு' ஆகி, மூளை பாதிப்புக்கு ஆளாகின்றன என்று வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார்கள். அந்த உய்யம் ஐயம், தியானம், பண்ணை உய் க்குப் பார்த்து உட்கொடுவது நல்லதென்று சொல்லியிருக்கிறது. தூக்கத்திக்கு புத்திவும் மனவாய் தமக்கு வசப்படுமாடும், தம்மையாய் நிதித் தூக்கம் தம்மை வசப்படுத்தி ஒய்ச்சையில் அடித்துப் போடுகிறது; அப்போது புத்தி விளக்குக் கிடக்கிறது. அங்ஙனம் நம் வசத்திலே வராதோர் உண்மையில் ஒன்று எனவுகளைக் கவனித்துக் கொள்கிறது இம் மாநிலி மையத்தில் இந்தச் சின்ன மாக் கூட்டை கொசுத்தின் பேசிய மாக்கை. இந்த நேரே பிடித்தால் நாறுமாலும் விடும் ஆனால் ஐய, தியான காலத்தில் நாம் மனவாய் அப்படியே அடக்கி உய்யப்படுத்த முடியுமா உவர்களைவிடுகிறதாயும் கூட. அப்படியும் பண்ண வேண்டும் என்ற வஷ்பமாவது தமக்கு இருக்கிறது. சுவரன் வித்தானாக் குருக் கனாக்கு தருக்டமாவுகள் மிச்சார காத்த சக்தியாய் மட்டுமில்லாமல், தம வஷ்பத்ததைத் தெரிந்து கொண்டு அதற்கு அஞ்ச செய்வதெல்லாம் இருப்பதால் தியான காலத்தில் அந்த காத்த சக்தி நமக்கு தம்வயவாகரக் கொடுக்கும் படி பண்ணுகிறது. ஆக அடிக்கிற எவெய்டிரோட்டியைப் கொண்டு தாம் காத்தவையோ தம்மைப் பெற விக்தியாய்?

முத்திக்கு வி காத்தி வாய்வை சந்தி மே நேர்தே என்மதி வஷ்பமாய் வாய்விக்

முத்தையன் எதிர்பார்த்த அவன் இராத்நிலையில் அதே நான் தூங்குவதே கிடையாது. அப்படித் தூங்கினாலும், ஏதாவது கொஞ்சம் சத்தம் கேட்டால் திடுக்கென்று எழுந்து விடுவான். அவன் எப்படி வருவான், ஒட்டு மொழிச் சத்தம் குவித்து வருவானா, என்னம் வைத்த வருவானா, அங்ஙனம் தீவர்த்துக்கொண்டிக் காரர்களைப்போல் பவிரக்கமாய் வந்து வரக் கதவை இடித்து, "சத்தவைத் திம்" என்று அடட்டுவானா? - இப்படி வேல்வான் என்ன மிடுவான், அப்படி வரக் கதவை அவன் இடித்து, தான் உடையில் விளக்குடன் போய்க் கதவைத் திறத்தால், அவன் எப்படித் திகைத்து திற்பான் என்பதை நினைத்து நினைத்துத் தானே சித்தித்துக் கொள்வான்.

திலவு எரிக்கும் இரவு நேரங்களில் அவன் வீட்டு முற்றத்தில் உட்கார்த்து வானத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். "இந்த திலவு முத்தையன் இருக்கும் இடத்திலும் எரிக்குமல்லவா? இந்தச் சந்திரன் அவனும் பார்த்து சந்தோஷப்படடுக் கொண்டிருப்பானல்லவா?" என்று எண்ணமிடுவான். "ஒரு வேளை இந்த நேரத்தில் அவனும் என்னைப் பற்றி திணக்கக் கூடுமல்லவா? என்று எண்ணும் போது அவனுக்கு உடல் சிலிரிக்கும்.

இருட்டுக்காலத்திலும் அவன் முற்றத்தில் உட்கார்த்து, வானத்தில் மிணுக்கிக் கொண்டிருக்கும் நட்சத்திரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். "இந்த நேரத்தில் முத்தையன் கொள்ளிடக் கணரயின் எங்கேயோ தன்வந்தனியாய்ப் படுத்திருப்பான்; இந்த நட்சத்திரங்களுடனே அவன் பேசிக்கொண்டிருப்பான்" என்று எண்ணுவான். அச்சமயம் இரவு நேரங்களில் கொள்ளிடக் கணரயில்தரிசன் ணையிடு மென்பது அவன் தினவுக்கு வரும். "ஒரு வேளை இருபது முப்பது நாள்களாகச் சேர்த்து முத்தையனை வளைத்துக் கொண்டான்..." என்று நினைக்கும் போது அவனுடைய உடம்பெய்வான் பதறும். சில சமயம் அவனுடைய மனோபாவத்தில், தனிக் போனில்காரர்களாக மாறிவிடும். "ஐயோ! அப்படி ஒன்றும் நேராமல் இருக்கவேண்டுமே!" என்று அவன் பதை பதைப்பான்.

முத்தையன் திருடனாய்ப் போனது பற்றி அவனுக்கு அவனிடம் என்விதத்திலும் அலமதிப்பு ஏற்படவில்லை. முத்தையன் தப்புக் காரியம் எதுவும் செய்வானென்று அவனால் எண்ண முடியவில்லை. இத்தப் புறிய்பட்டி ரத்தினத்தைப் போன்ற பா தகர்களோடு கொள்ளி

வடித்தால் என்ன பிரசு என்ற நிலைமையே விளக்கியிருந்தது.

முத்தையன் பற்றி மற்றவர்களிடம் பேசுவதில் அவர் இப்போது ரொம்பவும் விருப்பம் கொண்டிருந்தான். காரியஸ்தர் முதலியாரிடமும் அக்கம் பக்கத்தாரிடமும் அடிக்கடி அவனைக் குறித்துப் பேசுவான். பிரசித்தமான அத்திரட்டிப்பற்றி அச்சமயம் எல்லாரும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்களாதலால், இவரும் எவ்விதச் சந்தேகத்திற்கும் இடமின்றி அவனைப்பற்றிப் பேசுவது எாத்நியமாயிருந்தது. அவனுடைய பிரதாபங்களை யாராவது வியந்து பேசினால் இவன் அவனை இகழ்ந்து பேசுவான். யாராவது அவனைத் துற்றியிருவோ, இவன் அவனுக்காகப் பரிந்து பேசுவான். "ஆமாம்! உங்கள் வீட்டுக்கு வந்து கொள்ளி வடித்தால் தெரியும்!" என்று அவர்கள் சொன்னால், "என் வீட்டுக்கு அவன் வர மாட்டானே? ஒருநாள் ஆஸ்பீன்களைக் கண்டால் தான் திருடர்கள் வீட்டு வாரிகள்! பெண் பிள்ளைகளைக் கண்டால் பயத்து ஒடிப்போவார்கள்!" என்பான்.

முத்தையன் திருட்டாகப் போனதில் காரணம் பெரிதும் திணைப்படுத்தப்பட்டவதறிவாகப் பரவி யிருந்தது. அவனுடைய தங்கையைப் பண்டாரத்திலேயே கெடுக்கப் பார்த்தாரென்றும் முத்தையன் அவரைக் குற்றவிராய்ப் பண்ணி விட்டான் என்றும், இப்படியெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அபிராமிக்கும் கடிடம் தெரிந்த விஷயம் கல்யாணியின் உள்சத்தில் சிறிது மிளிர்ச்சியை விட்டிருந்தது. "அந்த அபிராமிக்காகத்தானே என்னை முத்தையன் புறக்கணித்தான்? இப்போது என்ன ஆயிற்று?" என்று ஒருகணம் உயர்ச்சியோடு எண்ணினான். அப்பறம், அந்தப் புத்தி மாரிற்று. "ஐயோ! அந்தப் பெண் இப்போது எங்கே அநாதையாய்த் தவிக்கிறாள்?" என்று உருகினான். அவளை அழைத்துக்கொண்டு வந்து தன் குழை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டான். ஆனால், அதனால் என்னசந்தேகம் உண்டாகியமோ என்னமோ? முதலில் முத்தையனைப் பார்த்து, அவனைத் திருட்டுத் தொழிலை விடச் சொன்ன பிரசுதான், அபிராமி வைத்தேடவேண்டுமென்று தீர்மானித்தான்.

தானாக ஆக, முத்தையனைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற அவளது ஆவல் அளவிலடங்காமல் பெருகிற்று. "முத்தையனா! முத்தையனா! நீ எங்கெங்கேயோ, யார் யார் வீட்டுக்கெல்லாமோ திருடப் போகிறாயோ இந்தப் பாவியின் வீட்டுக்கு



"தபால்வே ருட்டிச்சு எத்துக்கறவே ரெண்டு வார்த்தை பேசு!"

"சார் போய்..."

—கேழ் அ. சந்திரவேல்

வரக்கூடாதா?" என்று அவனுடைய இருதயம் தெரியது.

\* \* \*

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில்தான், ஒரு நாள் இராத்திரி முத்தையன் உண்மையாகவே அவனுடைய வீடு ஏறிக் குதித்து வந்தான். அவனைப் பார்த்து அவன் பிரமித்து திண்டான். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவனுடன் என்ன பேசவேண்டும், எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றெல்லாம் கல்யாணி - எத்தனையோ தாளாக யோசித்து வைத்திருந்தாளாதலால், பணிச்சென்று, "முத்தையனா! உனக்கு என் நுகைகள் தானா வேண்டும்?" என்று கேட்டாள்.

அதன் பிறகு அவன் தொடர்ந்து கொல்வ எண்ணியிருந்த வார்த்தைகளெல்லாம் அவனுடைய நெஞ்சிலேயே அழுங்கிப் போயின, அவற்றைச் சொல்ல அவனுக்குச் சந்தர்ப்பமே கிடைக்கவில்லை.

கல்யாணியைப் பார்த்ததும் ஒருகணம் திகைத்துப் போன முத்தையன் அடுத்த கணத்தில் சொல்லுமுடியாத அவமானம் அடைந்தான். "ஆகா! இவன் வீட்டில் திருடவா வந்தோம்?" என்று நினைத்த போது அவன் உடம்பும் உள்ளமும் குன்றிப்போயின. தட்சணமே அவன் வந்த வேகத்துடனே திரும்பினான். ஒரு தாவுத் தானிக் கூரை மீதேறி அடுத்த கணம் மாயமாய் மறைந்து போனான்!

ஒரு நொறுங்கிய சத்தமும் சொக்கிலில் இரண்டு தடவை விசில் அடித்த சத்தமும் மட்டும் கேட்காமலிருந்தால், கல்யாணி இது அவ்வளவும் தன் மனப் பிராந்தியில் ஏற்பட்ட சம்பவங்களே என்று எண்ணியிருப்பான். (தொடரும்)

# வனவிலாஸ்

## வன விலங்குகள்

வனவிலாஸில் புதிதாகத் தொடங்கி-  
யுள்ளது மிருகக் காட்சிசாலை. சென்னை  
கிருத்து 33 இலா மீட்டர் தூரம். மிருகக்  
காட்சி சாலையை அடைவதற்கு ஏதோ  
காட்டுக்குக் கந்தி கிட்டிய போல் ஓர்  
உணர்வு. நம்மை வாய் நிறைய கரவேற்  
பவர் வனவிலாஸ் மிருகக் காட்சி சாலையில்  
இயக்குனர் சுப்பராயது.

"இந்தியாவிலேயே மிகவும் பழைமை  
வாய்ந்தது வனவிலாஸுக்கு மேல் உள்ள  
மிருகக்காட்சி சாலை சென்னை மிருகக் காட்  
சிசாலைதான். அந்தக் காவத்திலேயே அது  
மிக அழகாக உருவாக்கப்பட்டிருப்பதாகவும்  
பூங்காவை உட்காட்டியிருப்பதாகவும் கருதிப்  
பொற்றப்பட்டது. ஆனால் இத்தாலிய கைக்  
குப்படி அம் மிருகக் காட்சி சாலை மிகவும்

நிறையது. மிருகங்களுக்கு இயற்கையான  
குழுவில் இருப்பது போன்ற உணர்வு ஏற்  
பட்டால்தான் உற்சாகமாக இருக்கும்.  
33 வகுப்புகளாக மிருகக் காட்சி சாலையில்  
உள்ள ஆண், பெண் தீர் பாலிகள் முதல்  
மூன்றாவது வனவிலாஸுக்கு வந்த பித்தான்  
இங்கே நிற்கின்றன!" என்று.

"தீர் பாலிகள் தான் கை விலங்குகளா  
யிதே? மனிதனை எப்படிச் சுடித்தது?" என்  
தேன்.

"கொய் கந்தால் கை மனிதனை தெரிவ  
தில்லை என்று தாம் சொல்வதில்லைவா? அதே  
போல்தான் மிருகங்களுக்கும்." என்று  
சுப்பராயது.

புதிய மிருகக் காட்சி சாலையைக் கதறிப்  
பார்க்கப் புறப்பட்டோம். வலதுபுறத்தில்  
குழந்தைகள் பூங்கா இருக்கிறது. அதற்கு  
தேர் எதிரே குரங்குகள். குழந்தைகளுக்குப்  
பொழுது போகவில்லை என்று குரங்குகளைப்  
பார்க்கும் குழந்தைகள் அடையலாம்.

தாம் திற்கும் இடத்திலிருந்து மிருகங்  
ளைப் பார்த்தால் மிருகங்கள் ஏதோ வேறு  
அருகில் திற்பது போல் தெரிகிறது. ஆனால்  
தங்கும் மிருகங்களுக்கும், இடைவீல் 18





அடி ஆறாம், 30, 32 அடி அகலமும் உள்ள அகழி உற்றியும் இருக்கிறது. இந்த அகழியின் ஆறாம் அகலமும் மிருகத்தின் தங்கை களுக்கு ஏற்ப மாறும். நாம் நிதும் பக்கத்தில் ஓரடி உயரம் கற்கங்கள் கவர் இருக்கிறது. கவருக்கு முன்பாகச் சில செடிகள் நடப்பட்டுள்ளன. செடிகள் கற்கங்கள் கவரை மறைக்கும்படிக்கு வளர்த்துவிடும். அப்போது அகழியோ மதிலோ இருப்பதே தெரிகாது. எந்தக் கணமும் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சிங்கமோ புலியோ நம்மிது பாயலாம் என்றே நோன்றிக் கொண்டிருக்கும்!

வரிக் குதிரைகள் விடப்பட்டுள்ள இடத்தில் மட்டும் திறைப மூட்டி செடிகளும், சப்பாத்திக் கள்விகளும் காணப்பட்டன. தென் ஆப்பிரிக்காவில் வரிக் குதிரைகள் அதிகம் உள்ள இடங்கள் இம்மாதிரி மூட்டைத் திறைத்துள்ள இடங்களுமாகும்.

குழந்தைகள் பூங்காவில் விளையாட வசதிகள் தவிர மாள் குட்டி, முயல்போன்ற வையும் இருக்கும். குழந்தைகள் அவற்றைத் தொட்டுப் பார்த்து அனுபவிக்க வசதிகள் உண்டு.

பறவைக் கூண்டுக்கு வந்தோம். ஒரு கூண்டில் நான்குக்கும் மேற்பட்ட பறவைகள் இருந்தன. "இந்த ஆர்ப்புப் பறவைகள் ஒவ்வொன்றும் 20,000 ரூபாய் பெறுமான மூன்றாவது" என்றார். அவை மூட்டைவிட்டுக் குஞ்சு பொருக்கக் காத்திருக்கிறார்கள் ஆக ஹட்டர்!

காண்டாமிருகம் இங்கு, அல்லாமி-விருந்து தருவிக்கக் கூடிய போக்கு வரத்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

"பாண்டிகள், சிங்கவால் குரங்கு, நீலநீர்க் கருங்குரங்கு, வெள்ளியான், வரைவாடு ஆகியவை மெல்ல மெல்ல அழிந்து வரும் மிருகங்கள்" என்று குறிப்பிட்டார் கப்பராயது.

செங்கை மிருகக் காட்டி சாலைவிருந்து வண்டலுக்கு இன்னும் திறைப மிருகங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வரவிருக்கின்றன.

வண்டலூர் மிருகக் காட்டி சாலைவழி உற்றிவிட்டு வருவதற்குத் தொண்டை வரன், கால்களும் கெஞ்சத் தொடங்கி விட்டன. இயக்குனர் தங்கும் விடுவிக்கு வந்து, மின் விசிறி காற்றைக் கேட்க "உல், அப்பாடா" என்று அமர்ந்து வன் அவைகளைப்போடு கெள்வியாகக் கேட்டோன். "32 மீனா மீட்டர் தூரம் வந்து யார் சார் உங்கள் மிருகக் காட்டி சாலைவழிப் பார்ப்பார்கள?"

"இப்பொழுதே செங்கைவிருந்து வர ஆரம்பித்து விட்டார்களே! எத்தடி மிருகத் தகரத்திலிருந்து ஒரு நான் விடுபட்டுக் குடும் பத்துடன் ஒரு பக்கச் போவது போல் காலைவேலேயே வந்து மதிய உணவை இங்கேயே உட்கொண்டு மாலை நிறுப்பே செங்குரங்கள். அவை மணி ஒரு மணி நேரத்தின் மிருகக் காட்டி சாலைவழிப் பார்ப்ப வேண்டிய வர்களுக்கு இருக்கவே இருக்கிறது கிண்டிக்கு உண் குழந்தைகள் பூங்கா!"

"தண்ணீர்ப் பஞ்சமில்லையா?"

நாய்கையர்  
வெரும்பு  
நூன் 2008

நாய்கையர்  
மவோ

"பூமி தேவியிடம் தஞ்சம் புகுந்துவிட்டோம். இரண்டு மனைகள், நான்கு போர் மனைகள் உள்ளன."

"சரித்திர காவத்துக்கு நுதப்பட்ட மிருகங்கள் எப்படி இருந்தன என்று காண்பிக்கும் ஒரு பகுதியும், பாம்புப் பண்டை ஒன்றும் உருவாக்க இருக்கிறோம். மிருகங்கள் விரும்பிச் சாப்பிடும் புல், இலை, தழைகள், பழங்கள் முதலிய எல்லாவற்றையும் நாங்களை சுமார் 300 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் பவிரிடுகிறோம். இதைத் தவிர வனவிலங்கு பூங்கா அமைத்துள்ள இடம் 505 ஏக்கர் விலங்கினம் உள்ளது.

"ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு இந்த வனவிலங்குகள் பூங்கா ரொம்ப வசதி. குறிப்பிட்ட ஒரு மிருகத்தை அதன் இயற்கையான குழுவில் கவனித்து ஆராய்ச்சித் செய்வோம்.

"காரிவேயே சென்று பாரக்கும் வசதியை இன்னும் சில காலத்துக்குள் செய்து கொடுக்கப் போகிறோம். உயரத்தில் மின்சாரத் தாள் இயங்கும் விஞ்ச் அமைக்கவும் உத் தேசம் உள்ளது. "நிட்டங்களைச் சரமாரியாக அடுக்கிக் கொண்டே போனார் இயக்குனர் கப்பராயது.

அவருடைய கண்டுகள் சீக்கிரமாக நவனாக வாழ்த்துகோம்.

-சசிக்

தமிழ்ச் சூறுகளைத்

# ஹந்த் தகார்ப்படம்



ஓ ஓ! ஐந்து பக்கத் தமிழ்ச் சூறுகளைத் தீர்த்த திரைப்படமாக வந்திருப்பது இப்போதுதான் நடவடிக்கை. "அம்பை" எழுதிய "மீனாட்சி" என்ற திரைப்படத்தைப் பற்றி அந்தப் பணியைத் திறைப்படத்தின் விதத்தில் பணியில் இல்லாதபடியும் பணியை விட்டது. மாதிரி இதன் கட்டிடம், "அம்பை"யின் கணவர். திரைப்படத்தை அமைப்பில் மட்டுமேயன்றி, படத்தின் தயாரிப்பிலும் கணவருக்கு உதவிவிருக்கிறார் "அம்பை".

நீல சூல் போட்ட வெள்ளைத் தாசில் கையெழுத்து வடிவில் கட்டிச் சாரி காண்பிக்கப்படுகிறபோதே, இது சற்று வித்தியாசமான படமாக இருக்கப் போகிறது என்ற நினைப்பை உண்டாக்கி விடுகிறது.

பல்கலைக் கழக மாணவன் ரவி, சக்தி நிரத்தியி, எச்.டி. பட்டம் வாங்க வந்திருக்கிறார் நகரத்துக்கு. நகர விடுவதில் நடத்தும், பல்கலைச் சாரி இதற்குமே அவருக்கு முழுமையான அந்த நகரத்துடன் இணைப்பு முடிவாகும். ஊர்விருந்து, வசதியில் பணிபுரியும் தங்களுக்கு வரன் பாரிக்கச் சொல்லிப் பெற்றிருக்கிறதும் கடிதம் வேறு இடைவிடையே வருகிறது. உறுதினரை அதன் நிமித்தமாகச் சந்திக்கப் போகிற அலக்சாண்டர், பின்னர் விட்டுக்கொடுக்கச் செய்து வருகிறார்...

டாக்டரேட்டுக்கு அவன் கவனிப்பதற்கும் முதல் அத்தியாயம் இன்னும் பேராசிரியரால் பாரிக்கப்படாமலே இருக்கிறது. புரோபஸர் ரொம்ப பிணி.

ஒரு மாணவனை வெளிப்பெற்றியைதையும், இவ்வேண்டு இடத்தில் ஒரு மாணவன் சித்திர வரைத்குள்ளானதையும் காரணம் காட்டி, பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவன் பூனியன், கட்டம் கட்டி விவாதிக்கிறது. காரணமாக கோஷம் எழுப்புகிறது, கல்வி விடுகிறது..

இவை எதையும் பெரிதாய் வருத்துக் கொள்ளாமல் மனசிற்குள் குமைத்து-

கொண்டு இருக்கும்போது, மாணவர்கள் பாரிட்டி ஒன்றில் சக மாணவரின் மிகச் சாதாரணமான கேள்வி ஒன்றிற்கு ஆத்திரத்துடன் பதில் அளிக்கிறார். சிறித்து விவாதிக்கப்படுகிறது. அதுவரை நான் சொல்லாமல் இருப்பதாகவே, மனக் குமைச்சல்களை அழுக்கிக் கொண்டு எல்லாவிடமும் சொல்லி, பழி வந்தவன் - இப்போது வேடிக்கிளும், குழறுகிறார். நண்பனிடம் அவன் எல்லா வற்றையும் கொட்டித் தீர்த்தவுடன் அவன் மனம் மிக இவ்வாறே விட்ட மாதிரி இருக்கிறது. மறு தான் காலை நண்பனைப் பார்த்துப் போது, தனக்கு ஒன்றுமில்லை என்றும் தான் சரிவாதி விட்டதாகவும் சொல்கிறார். இனி இந்த நகரமும், இந்த வாழ்க்கையும் அவனுக்குப் பழிவிடிக் கூறும்...

"இதில் சிறப்புகளைக் காணும் சாரி!" என்ற (விட்டத்திட்ட, ஐந்தாவது அடி ஒடியே இருந்தான்) முதல் உரையாடலையே வருகிறது. இடம்: பூனியன்செய் கிப்பிரி. "என்ன செய்வது? கிப்பிரி அப்படித்தான் சித்தித்துக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். வேண்டுமானால் புரோ எழுது!" என்றிருக்கிறார் கிப்பிரி.

காமிரா பன் இடங்களில் கதா பாத்திரம் திரைவில் தோன்றும் மூன்றாம், தோன்றி மறைந்த பின்னும் அப்படியே நினைவாக இருக்கிறது. இது ஒரு விதமான உத்தியோகம். காமிராவேன் தக்கிரான் கட்டிராக்டர் சொன்ன வாசி.

படத்தில் இவை இல்லை. பின்னணி இவையே மிக மிகக் குறைச்சல்.

பம்பாய் பல்கலைக் கழகத்தில் படம் எடுக்க அனுமதித்தது இதவே முதல் தடவை.

16 எம்.எம். மின்னொத்திருக்கிறப்படத்தை. 35 எம்.எம்.மில் பிசின்ட் போட்டு, பணியில் பெண்டியைக்கு அனுப்பத்தயாராவிருக்கிறார் விஷ்ணு.

-சரகுமேனி



கிதோ! ஒரு புதிய கிருமல் நிவாரணி  
ஒரு பெரிய வித்தியாசத்துடன்...

# காஃப்ரெம்-5

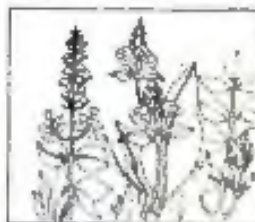
மூலிகைகளாலான கிருமல் நிவாரணி

சக்தி வாய்ந்தது மட்டுமல்ல  
தீய பின் விகிவுகள் தீர்வாததும் கூட.

இருமல் எதிர்ப்புவது  
இயற்கையே ஆனால்  
அளவுக்கு அதிகமாக  
இருமல் கட்டுப்படுத்த  
நிகரமாக நிகரணம்  
அளிக்கிற இந்த மருந்து  
தேவை ஆனால் அபித சமயம்  
அதனால் தூக்கம், காயம்  
தொண்டை உடல்வலு, காயம்  
முதலிய தீய பின் விகிவுகள்  
எதுவும் ஏற்படவும் கூடாது.

காஃப்ரெம்-5

மூலிகைகளாலான  
இருமல் நிவாரணி.

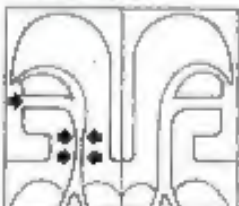


காஃப்ரெம்-5 இயற்கை தரும்  
மூலிகைகள் அடங்கியது.  
எனவே தூய்மையானது.  
பெருமையானது. தீய பின்  
விகிவுகள் எதுவும் இல்லாதது.  
அபித சமயம் அதிக சக்தி  
உடையது. காயம் ஏற்படாமல்  
அளப்பது இந்த மூலிகைகள்  
இதில் உள்ள ஆடாதோடு,  
மிருகம் துளசி, மா மஞ்சள்  
மஞ்சள் மருந்து அபித சமயம்  
இருமல் கட்டுப்படுத்தி.  
நிவாரணம் அளப்பதில் இவற்றின்  
திறன் நன்கு விநியோகப்பட்டுள்ளது.

காஃப்ரெம்-5

செயல்திறன்—

இருமல் நன்கு கட்டும்  
படுத்துகிறது.



காஃப்ரெம்-5 விகிவுகள் கவன  
இருமல் கவன செயல்படும்.  
மதன அபித சமயம் புனைவது  
எரிசெய்யும் துணைகிலது.  
கவனம் பாதுகாப்பை விகிவுகள்.  
அபித சமயம் ஏதும் எரிதா  
கவனம் கவனம்.

காஃப்ரெம்-5

வித்தியாசமானது.

காஃப்ரெம்-5 மருந்தும்

கேளுபட்டது ஏனெனாலும்  
இது முழுமையாக மூலிகை  
களால் ஆனது. இதில்  
ஆவகத்தோடு, தூக்கம்  
மயக்கம் உண்டாகும்  
பொருள்களோடு இல்லை.  
எனவே இது மிகவும் பாதுகாப்பானது.

புனைவது. தீய பின் விகிவுகள்  
எதுவும் இல்லாமல் தயாரிக்க.

காஃப்ரெம்-5

அளவுக்குமே ஏற்றது

காஃப்ரெம்-5 மருந்தை  
மூலிகைகளால் தயாரிக்க  
பட்டமப்பதால் இது  
குழம்பத்தில் அளவுக்குமே  
ஏற்றது. கிவம் பாதுகாப்பானது.  
பாதுகாப்பு. இது மூலிகைகளால்  
கூடக் கொடுக்கலாம். இதன்  
இயற்கையான கவனம்  
அளவு கவனம் விநியோகப்படுகிறது.



காஃப்ரெம்-5

சிறந்த பொருள்  
கனக்குப் பெயர்  
பெற்றது. கனக்குப்  
வழங்குவது.

தேர்ந்தெடுத்த  
மூலிகைகளாலான  
இயற்கை தயாரிப்பு.

## காஃப்ரெம்-5

சக்தி வாய்ந்தது. பாதுகாப்பானது.  
இயற்கையானது.

தற்போது தமிழகத்தில் மட்டுமே கிடைக்கும்





